

ribus et insolitis clausulis, irritantibusque et alijs decretis quomodolibet, etiam motu proprio, etiam consistorialiter concessis, approbatis et innovatis. Quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quaevis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, caeterisque contrariis quibuscumque. Aut si eisdem superioribus et fratribus Mendicantibus huiusmodi, vel quibusvis alijs, communiter vel divisim, ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Datum Romae apud S. Petrum sub anulo Piscatoris, die nona februarii, millesimo quingentesimo nonagesimo nono, pontificatus nostri anno VIII.

Dat. die 9 februarii 1599, pontif. an. VIII.

CXCVII.

Iubilaeum pro christifidelibus in regnis, provinciis, dominiis et locis Philippo III, Hispaniarum regi, subiectis ad implorandum divinum auxilium pro iusto felicitate dictorum dominiorum regimine.

1 Ex Regest. in Secret. Brevium.

Clemens Papa VIII.

Universis christifidelibus in regnis, provinciis, dominiis et locis charissimi in Christo filii nostri Philippi Hispaniarum regis catholici, nec non etiam in provinciis Belgii existentibus, salutem et apostolicam benedictionem.

*Omne datum optimum, et omne donum perfectum desursum est, descendens a Patre luminum*¹: sed profecto inter praeclara divinae benignitatis munera iure optimo est numerandus rex bonus a Deo populo datus. Etenim pii et catholici reges et principes, qui Sanctam Romanam Ecclesiam, suam et omnium fidelium matrem ac magistram, pie venerantur, eique in spiritu charitatis et obedientiae adhaerent, quique sancto Dei timore sunt praediti, et iustitiam diligunt, ii nimirum Ecclesiae Dei et christianae reipublicae magnas et multiplices afferunt utilitates. Sunt enim verae fidei propagatores, haeresum oppugnatores, Ecclesiarum defensores et amplificatores, publicae pacis et tranquillitatis conservatores, et denique propugnatores sunt populi christiani adversus infideles et barbaras nationes. Quamobrem merito sanctus Paulus Apostolus admonebat, ut fierent in Ecclesia obsecrationes, orationes, postulationes, gratiarum actiones pro regibus et omnibus, qui in sublimitate sunt, ut quietam vitam agamus in omni pietate et castitate.

§ 1. Cum ergo his proximis superioribus mensibus princeps clarae memoriae Philippus secundus rex catholicus, sicut Deo placuit, ex hac aerumnosa vita emigrasset, grave vulnus res christiana publica acceperat; rex siquidem potentissimus, singulari prudentia, summo rerum usu, excellenti pietate et zelo praeditus, magnaue apud omnes auctoritate praestans non tam sibi immaturo, quam

¹ IACOB. 1, 17. (R. T.).

Prooemium.

Philippus III, filium se Romanae Ecclesiae declarans, ope divina adjuvari in sui regni gubernatio peti.

Litterae regis Hispaniarum ad Pontificem et ad oratorem Romae residentem datae.

nobis, et eidem christianae reipublicae alieno tempore ereptus fuerat, cuius mortis et publicae iacturae causa cum ex nostro pastoralis officii munere gravius commoveremur, magnopere recreati sumus litteris charissimi in Christo filii nostri Philippi III Hispaniarum regis catholici eius filii, quas illo ipse die, quo rex pater obierat, ad nos dedit. Multa siquidem cum significatione pietatis et devotionis erga nos, et erga hanc Sanctam Apostolicam Sedem, in qua, Deo auctore, meritis licet imparibus, praesidemus; se enim uti obedientem filium nobiscum, et cum eadem Apostolica Sede coniunctissimum esse velle pollicebatur, nihilque apud se antiquius fore, quam causam Dei et catholicae religionis. Quare in magnam spem erecti sumus, Deoque gratias egimus, quod tanto regi talem filium successorem dedisset, qui non regnorum tantum, sed paternae etiam pietatis voluntatisque se haeredem profiteretur: quam quidem spem et expectationem nostram idem rex et antea et nuper maxime confirmavit iis litteris, quas scripsit ad dilectum filium nobilem virum Antonium de Corduba et de Cardona ducem Suessae suum apud nos et hanc Sanctam Sedem oratorem. Narrat enim non minus pia quam gravi oratione, omnes suas curas et cogitationes in eo positas esse, ut eam gubernandi rationem instituat, quae Dei gloriae imprimis serviat, et populis sibi subiectis sit salutaris; se enim illud potissimum petere et optare, ut sibi eos regere liceat in omni iustitia, pace et tranquillitate, et eam viam inire, et ea media adhibere, quae ad hunc finem consequendum magis idonea atque accommodata videantur; scire se tamen, humana consilia et studia imbecilla plane esse, nisi coelestis gratiae ope fuleantur et roborentur, eamque multa cum humilitate, multaue cum efficacia a Deo

expeti oportere; ob eam causam se duci mandare, ut nos adeat, atque a nobis tamquam a communi patre, suoque praecipue suppliciter petat, ut ei tamquam obedienti filio, paternum affectum exhibeamus, spiritualesque Ecclesiae thesauros benigna manu depromamus, quorum largitione christifideles invitemus, ut pias et ardentes pro eodem Philippo catholico rege preces ad Deum fundant, nimirum Iubilaeo christifidelibus publice indicto ob eam ipsam causam nominatim, quae est de impetrando divino auxilio, ut ab Eo, per quem reges regnant, et qui est princeps regum terrae, detur eidem Philippo regi spiritus sapientiae et intellectus, spiritus consilii et fortitudinis, ut pie et iuste, et pacifice populos suos regat, et victoriam reportet de infidelibus et infensissimis nomini christiano hostibus: se enim eo animo esse, ut pro Dei gloria, fidei defensione, et Catholicae atque Apostolicae Ecclesiae exaltatione, regna, opes, copias et se ipsum impendere sit paratus eadem voluntate, devotione et affectu, aut etiam maiori, si fieri possit, quo pater, avus, maioresque sui fortissimi et catholici principes impenderunt.

§ 2. Nos igitur, qui eundem Philippum regem, uti filium nostrum charissimum, gerimus in corde intimo, et in visceribus Iesu Christi, agnoscentes, et plurimum in Domino commendantes hoc tam pium desiderium, catholico rege dignum, qui in ipso regni sui exordio, veluti alter Salamon, nequaquam a Deo dies multos, et vitae longitudinem, aut terrenas divitias petit, sed cor docile, et sapientiam postulat ad discernendum iudicium, ut iuste et recte, et ex praescripto legis Dei gubernet populum sibi creditum, populum multum nimis; cumque tam pia petitio non solum ad provincias et regna ipsi regi Philippo subiecta, sed etiam ad totius christianae reipublicae

Clemens in eius dominis solemnibus processiones et supplicationes induit.

utilitatem pertineat, nihilque sit optabilius, aut salutaris, quam ut reges intelligent, et erudiantur, et Deo serviant in timore, qui pacem, et veram concordiam regibus et principibus christianis donare, et perpetuo conservare dignetur, ob eas causas eiusdem Philippi regis catholici supplicationibus inclinati, universis et singulis utriusque sexus christifidelibus in regnis, provinciis, dominiis et locis eiusdem Philippi regis, necnon in provinciis Belgii existentibus, postquam praesentes nostrae litterae in singulis civitatibus et terris dictorum regnorum, provinciarum, dominiorum et locorum, necnon provinciarum Belgii publicatae fuerint, prima scilicet hebdomada immediate sequenti solemnes processiones et supplicationes ad ecclesiam seu ecclesias, ibidem per locorum Ordinarios seu eorum vicarios, aut de eorum mandato, et iis deficientibus, per eos qui curam exercent animarum, deputandam seu deputandas, diebus dictae hebdomadae per eos designandis, per praesentes indicimus, ad quas iidem locorum Ordinarii et alii praedicti, universo clero et populo comitantibus, supplices adeant, ipsasque processiones et supplicationes celebrent, Deumque patrem omnipotentem pro felici eiusdem Philippi gubernatione ac directione, et pro diuturna omnium illius ditionum pace et tranquillitate, necnon pro haeresum extirpatione, et Sanctae Matris Ecclesiae exaltatione humiliter deprecantur.

§ 3. Ut vero a divina bonitate, atque clementia uberiores communis deprecationis fructus capiant, eos, per viscera misericordiae Dei nostri, hortamur atque obsecramus, ut dicta hebdomada, vel saltem altera sequenti, postquam praesentes litterae in eisdem locis, ut praefertur, publicatae fuerint, salutari poenitentiae sacramento se ad divinam in prae-

missis opem impetrandam praeparent, dictam vero ecclesiam seu ecclesias, ut praefertur, deputandas, quocumque die vel quibuscumque diebus dictae primae vel sequentis hebdomadae, saltem semel, devote visitent, et quarta, et sexta feria, et sabbato eiusdem hebdomadae vel sequentis ieiunent, ac praeterea pauperibus et indigentibus personis aut locis piis eleemosynas arbitrio suo erogent, atque intra hoc tempus, tam primae quam secundae hebdomadae, alicui presbytero ab Ordinario loci approbato peccata sua confiteantur, et dominica prima aut secunda, vel alio dictae prioris aut sequentis hebdomadae die, ut supra dictum est, sanctissimum Eucharistiae sacramentum devote suscipiant; regularibus vero personis utriusque sexus in claustris perpetuo degentibus, aut aliis in carcere existentibus, vel aliqua corporis infirmitate, seu alio quocumque impedimento detentis, qui superius expressa, vel eorum aliqua facere et implere nequiverint, presbyter confessarius, quem elegerint, praedicta omnia et singula, vel eorum aliqua in alia pietatis opera commutandi, vel in aliud proximum tamen tempus prorogandi, facultatem habeat.

§ 4. Quae omnia, ut praedicti christifideles eo libentius praestare studeant, quo uberius spiritualibus muneribus et gratis se reficiendos esse cognoverint, de omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri et Pauli apostolorum Eius auctoritate confisi, ex illa ligandi atque solvendi potestate, quam Deus nobis, licet indignis, contulit, thesauros Ecclesiae, quorum dispensatores Eius benignitate facti sumus, copiose aperientes, universis et singulis praedictis, qui praemissa modo et forma praescriptis fecerint et impleverint, plenariissimam omnium peccatorum suorum indulgentiam, veniam

Et quae facientibus plenariam in forma Iubilaei concedit indulgentiam.

et remissionem, sicut in anno Iubilaei visitantibus certas basilicas, intra et extra Urbem, concedi consuevit, tenore praesentium, concedimus et impertimur.

§ 5. Nec non iisdem christifidelibus utriusque sexus tam laicis, quam ecclesiasticis, sive saecularibus, sive cuiusvis Ordinis et Congregationis, seu instituti regularibus indulgemus, ut sibi eligere possint quemcumque presbyterum confessarium, tam secularem quam cuiusvis Ordinis, vel instituti regularem ex approbatione ab Ordinariis locorum, ut praefertur, qui eos ab omnibus excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis et censuris a iure vel ab homine quovis modo et causa latis, seu inflictis, necnon ab omnibus peccatis, excessibus, criminibus, et delictis quantumvis gravibus et enormibus, etiam in casibus tam locorum Ordinariis, quam nobis, et Sedi Apostolicae, etiam in litteris die *Coenae Domini* legi consuetis, atque alias etiam per quascumque nostras vel Romanorum Pontificum, praedecessorum nostrorum, constitutiones, quarum tenores praesentibus haberi volumus pro expressis, quomodolibet reservatis in foro tantum conscientiae, hac vice solum absolvere. Et insuper vota quaecumque (religionis et castitatis dumtaxat exceptis) in alia pia et salutaria opera commutare, iniuncta tamen eis, et eorum cuilibet in supradictis omnibus casibus poenitentia salutari, ac aliis eius arbitrio iniungendis, possint et valeant.

Præsentium publicatio facienda.

§ 6. Mandantes propterea, et in virtute sanctae obedientiae districtè praecipiendo omnibus venerabilibus fratribus archiepiscopis, episcopis, et aliis quibuscumque locorum Ordinariis, et aliis supradictis, ad quos pertinuerit, ut cum praesentium litterarum transumpta, aut exempla acceperint, illa statim per suas ecclesias, civitates, oppida, terras, loca,

dioceses publicent et promulgent, et publicari et promulgari faciant, cleroque et populo sibi subiecto solemnes processiones et supplicationes pariter indicant et celebrent.

§ 7. Per praesentes autem non intendimus super aliqua irregularitate publica vel occulta, nota, defectu, incapacitate, aut inhabilitate, quoquo modo contracta, aliquam facultatem tribuere dispensandi seu habilitandi, aut in pristinum statum restituendi, etiam in foro conscientiae; neque et iis praesentes nostras litteras ullo modo suffragari posse et debere, qui ab aliquo iudice excommunicati, suspensi vel interdicti, seu alias in sententiis et censuras incidisse declarati, vel publice denunciati fuerint, nisi intra tempus celebrationis huiusmodi Iubilaei satisfecerint, aut cum partibus concordaverint. Praesentibus usque ad annum Iubilaei exclusive dumtaxat valituris.

§ 8. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, praesertim quibus absolvendi facultas in certis tunc expressis casibus, ita Romano Pontifici pro tempore existenti reservatis, ut nec etiam similes vel dissimiles Iubilaei indulgentiarum, aut facultatum huiusmodi concessionibus, nisi de illis expressa mentio, aut specialis derogatio fiat, cuique suffragare queant; necnon regula nostra de non concedendis indulgentiis ad instar, quorumcumque Ordinum et Congregationum, sive institutorum regularium iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis eisdem Ordinibus et Congregationibus, atque institutis quomodolibet concessis, approbatis et innovatis. Quibus omnibus et singulis, etiamsi de illis eorumque totis tenoribus specifica et individua, non autem per clausulas generales idem importantes men-

Exceptiones.

Obstantium derogatio.

tio, aut expressio habenda, aut quaëvis alia forma exquisita ad hoc servanda foret, illorum tenores praesentibus proplene et sufficienter expressis, et forma in illis tradita penitus pro servata habentes, hac vice specialiter nominatim et expresse ad effectum praesentium dumtaxat derogamus, caeterisque contrariis quibuscumque.

§ 9. Volumus autem, ut praesentium transumptis, etc.

Fideli danda transumptis.

Datum Romae apud S. Petrum sub anulo Piscatoris, die xxvi februarii mdxcix, pontificatus nostri anno viii.

Dat. die 26 februarii 1599, pontif. an. viii.

CXCXVIII.

Admonetur Hispaniarum rex ut probos idoneosque viros ad episcopatus proponat, crebras episcoporum translationes non petat, et eorum opera extra eorumdem ecclesias non utatur, addita revocatione cuiuscumque dispensationis eis concessae non residendi, etc. 1.

Clemens Papa VIII.

Charissime in Christo fili noster, salutem et apostolicam benedictionem.

Magna dona, Philippe rex catholice, magna in te collata sunt beneficia, ab Eo, qui dives est in misericordia, per quem reges regnant, qui solus est Dominus et princeps regum terrae. Et nos quidem de tuae maiestatis pietate et prudentia facile nobis persuademus, quod eadem tam multa et praeclara Dei munera crebro ad animum tuum revoces, tecumque attentius recogites, quid te facere oporteat, ut placeas Ei, qui te tot regnis et provinciis amplissimis praefecit, eumque te pio affectu cum sancto

1 Ex Regest. in Secret. Brevium.

Propheta precari arbitramur verbis illis: *Domine, doce me facere voluntatem tuam*¹, quae certe omnis veri boni, et felicitatis, et status conservandi optima et tutissima est regula. Ille vero, qui humilibus dat gratiam, et in cuius manu corda regum praecipue sunt, si ambulaveris recte coram eo, si servieris illi in veritate, et gloriam eius quaesieris in corde perfecto, adiuvabit te potenti dextera sua, firmabit super te oculos suos, et custodiet te in omnibus viis tuis, et dabit tibi spiritum sapientiae et intellectus, spiritum consilii et fortitudinis, ut iuste, et pie, et feliciter regas populum Dei.

§ 2. Sed cum multis aliis in rebus optime, Deo iuvante, mereri potes de catholica religione, de christiana republica et de regnis tuis, tum in eo potissimum, si ex ea facultate, quae maioribus tuis et tibi attributa est, ex benignitate summorum Pontificum praedecessorum nostrorum, viros vitae integritate, prudentia et doctrina praestantes, zelo honoris Dei et salutis animarum incensos, omni denique ex parte idoneos nobis, et huic Sanctae Sedi, in qua immeriti praesidemus, proposueris et nominaveris, quos ecclesiis cathedralibus et metropolitans nostra apostolica auctoritate praeficiamus. Neque vero existimamus necesse esse nos pluribus verbis maiestati tuae exponere, quam necessaria res sit, et quanti momenti bonorum episcoporum electio; hi sunt duces populorum ad aeternam salutem, hi sunt lux mundi et sal terrae, hi sunt lucernae positae supra sublime candelabrum, ut luceant omnibus, qui in domo Dei sunt, et nisi divinarum rerum cura, et quae ad religionem pertinent, recte per bonos episcopos disponantur, nullo modo possunt res humanae tuto consistere, sed magnam civilis etiam administrationis perturba-

Eundem hortatur, sedulam adhibeat curam in seligendis iis, qui ad episcopatum sunt promovendi.

1 Ps. cxlii, 10. (R. T.).

tionem existere necesse est, quod nimis multa et veterum et nostrorum temporum exempla declarant. Hortamur igitur te, fili charissime, ut summam hac in re diligentiam adhibeas, omnique humano affectu abiecto, ut te facturum confidimus, ad solam Dei gloriam aspicias; multi enim periculi est in re tam gravi a via recta aberrare, et communicare peccatis alienis. Deinde a tua maiestate petimus etiam atque etiam, ne viros spurios et illegitimos, et non ex iusto matrimonio procreatos nobis proponas; id enim sacrorum canonum, et conciliorum decreta valde abhorrent; nihil enim in domum Dei, quam decet sanctitudo, inquinatum ingredi debet, multo minus is, qui caeteris praeest; nam qui continentiae magister constituitur, hunc paternae incontinentiae memoriam secum perpetuo circumferre nimis absurdum est. Egimus etiam ea de re cum clarae memoriae Philippo rege patre tuo, ne eiusmodi homines ad ecclesias nominaret, neve in eam nos necessitatem adduceret, ut eos reiiceremus, quod maiestati tuae nunc etiam significamus.

Neve crebras eorum translationes petat.

§ 3. Et quoniam res Hispaniae non parum nobis notae sunt (nam his in Hispania fuimus, diuque in ea versati multa animadvertimus, praesertim quae ad episcopos pertinent), non solum maiestatem tuam requirimus, ut viros ex legitimo matrimonio natos tantum proponas, quos ad nominationem tuam ecclesiis praeficiamus episcopos et pastores, sed illud quoque te efficaciter in Domino hortamur et rogamus, ne crebras a nobis episcoporum ab una ad ecclesiam aliam translationes petas, nisi iusta et imprimis gravi de causa; nam et si sacri canones non omnino id prohibent, veras tamen et non leves transferendi causas postulant, ut non ambitioni et avaritiae, sed maiori Dei gloriae, et populorum utilitati serviatur. Nunc au-

tem quam frequens ea consuetudo in Hispania sit, ac nullo fere causarum pondere et delectu, quotidie videmus et ingemiscimus; ex hoc siquidem veluti fonte multa incommoda, quin potius detrimenta promanant. Etenim episcopi complures non vere et ex animo cum sua ecclesia spirituale matrimonium contrahunt, magna cum iniuria tanti sacramenti, sed tanquam falsi amatores simulate et ad tempus amant, ad ditioris et amplioris sponsae nuptias aspirantes. Itaque quasi paulo post discessuri, nec gregem suum ex toto corde amant, nec manum ad aratrum spiritualis culturae fortiter admovent; multa in specie tantum agunt, multa praetereunt ac negligunt, et denique mercenarii potius quam pastoris personam agunt, atque, ut multa praetermittamus ex ipsis ecclesiis, hoc est, ex earum aedificio et structura, et sartis tectis earumque ornamentis, et ecclesiastica suppellectile poterit maiestas tua caetera conicere, atque aestimare; plurimae enim multa instauracione indigent, neque satis pro earum dignitate sunt ornatae et instructae, cum tamen Hispanienses ecclesiae fere omnes, quod nemo ignorat, divites sint et copiosae. Quid illis adhuc graviora, quae non sine multo doloris sensu commemorari possunt, nimirum, quod multi Hispaniarum episcopi ita vitam instituunt, ac si principes saeculi essent, non autem ministri Christi et dispensatores mysteriorum Eius? Itaque in ipsa familia, et in omni domestico apparatu, et externarum rerum splendore, saeculares principes videri volunt, ab iis vero quae propria episcoporum sunt, et in quibus non illa umbratilis, sed vera et solida episcopalis dignitas consistit, ab iis magnopere abhorrent. Hinc illa non minus luctuosa quam absurda, non missas ritu solemniter celebrare, raro divinis officiis interesse, non salutari verbi Dei pabulo fidelium popu-

Ob causas quas hic summarie exponit.

lum pascere, non sacramenta, quibus coelestis gratia continetur, ministrare, non sacros ordines conferre, et stalis temporibus clericalis militiae delectum habere, et novos milites conscribere. Postremo ecclesias et dioeceses suas non visitare, neque agnoscere vultum pecoris sui, cum tamen nihil episcopali visitatione aut utilius sit, aut magis necessarium, sive ad catholicam religionem conservandam, sive ad Dei cultum augendum, sive ad cleri disciplinam confirmandam et populi devotionem excitandam; sed haec et caetera hoc de genere complura a multis Hispaniae episcopis, quasi eorum gravitate et persona minus digna, negliguntur, aut ad suffraganeos et vicarios reiciuntur, quorum non sunt oves propriae. Ita leo rugiens et lupus rapax pretiosas animas rapit et devorat, et ager dominicus, qui diligenter excultus fructus vitae et salutis ederet uberrimos, spinis et vepribus horret, et vitia et peccata undique excrescunt. Haec dolenter enumeramus, quae non alieno relatu didicimus, sed ipsi olim in Hispania vidimus, de quibus etiam ad ipsos episcopos fratres nostros superioribus mensibus litteras dedimus zelo Dei, et pastoralis officii stimulis, et omnium ecclesiarum sollicitudine permoti. Magna igitur, fili charissime, cura et providentia adhibenda est in iis nominandis, qui in episcopatu, non inanem fallacis mundi gloriam, sed Iesum Christum quaerant, et hunc crucifixum, et animas ament ardentissime, easque Christo Domino lucrari studeant, pro quarum salute Agnus ipse innocens et immaculatus occisus est.

Neve nos ad aulam vocet, aut moram o, era, extra ecclesias, utatur nisi ob causas pergraves.

§ 4. Et quoniam episcoporum assidua commoratio et residentia in propriis ecclesiis, supra quam verbis ullis exprimi possit, necessaria est, hortamur maiestatem tuam et rogamus in Domino, ut quam rarissime, et non nisi ob causas

pergraves archiepiscopos et episcopos ad aulam tuam regiam voces, aut in ea detineas, eorumve opera extra suas ecclesias utaris. Episcopus speculator est, in sua vigilia debet insistere; pastor est, oves tueri, et verbo atque exemplo pascere eum oportet; nimis periculosum est gubernatorem navem in tempestatibus deserere, et spiritualem medicum, aegrotis relictis, alio proficisci. Denique omnia nomina, quae in divinis litteris aut a sanctis Patribus de episcopis ad eorum officium exprimentum usurpantur, patris, magistri, sponsi, et caetera id genus episcopalis residentiae necessitatem indicant et declarant; ut interea hoc loco sacros canones silentio praetereamus, et conciliorum, Tridentini praesertim, gravissima decreta.

§ 5. Ergo ut praesules et pastores sui muneri officio in suis ecclesiis, ut par est, fungantur, neve ad excusationes excusandas aliquid praetexant quominus in suis ecclesiis resideant; nos, motu proprio, et ex certa scientia et matura deliberatione nostra, et de apostolicae potestatis plenitudine, omnes et singulas facultates et licentias quibusvis archiepiscopis et episcopis regnorum Hispaniarum, quantumvis generalis et aliorum inquisitorum haereticae pravitatis dictorum regnorum munere fungentibus, ac speciali nota dignis, in eorum metropolitans et cathedralibus ecclesiis non residentibus, et nihilominus interim earumdem ecclesiarum mensarum archiepiscopatum et episcopatum fructus, redditus et proventus integre percipiendi, ad breve seu longum tempus, quacumque de causa seu occasione, et ut praefertur, officii generalis aut alterius inquisitoris huiusmodi in eisdem Hispaniarum regnis, etiam motu simili, aut ad eiusdem clarae memoriae Philippi Hispaniarum regis catholici genitoris tui, seu ad maiestatis tuae instan-

Revocat quascumque dispensationes super residentia haecenus concessas.

tiam per nos, aut quoscumque Romanos Pontifices praedecessores nostros respectively concessas, attributas et confirmatas, apostolica auctoritate, tenore praesentium, perpetuo revocamus, annullamus et abolemus, ac ex nunc deinceps nullius roboris vel momenti fore et esse, ac nemini eorum aliquo pacto suffragari posse, sed quemcumque dictorum archiepiscoporum et episcoporum a die, quo praesentis nostrae revocationis notitiam quovis modo habuerint, teneri statim, etiam dimissis supradictis officiis, et omni mora sublata, ad eorum ecclesias personaliter accedere, et apud illas cum effectu residere, alioquin poenas non residentium eo ipso, absque aliqua declaratione desuper facienda, incurrere, ac fructus suos facere non posse.

Clausulae.

§ 6. Sicque per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane quidquid secus super his a quocumque, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari decernimus et declaramus. Hortamur autem in Domino maiestatem tuam ut praesentem nostram revocationem eisdem archiepiscopis et episcopis quamprimum notificari faciat, ne quisquam eorum ignorantiam allegare, et eo praetextu sese valeat excusare.

Derogatio contrarium.

§ 7. Non obstantibus praemissis licentis et facultatibus illis et eorum cuilibet, ut praefertur, concessis, ac quatenus opus sit, regula nostra de non tollendo iure quaesito, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, etiam officio sanctissimae inquisitionis in genere, aut cuicumque ex praedictis archiepiscopis et episcopis in specie, sub

Bull. Rom. Vol. X.

quibuscumque verborum formis et tenoribus, et cum quibusvis clausulis et decretis, etiam derogatoriis derogatoriis ac irritantibus in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et approbatis. Quibus omnibus et singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica et ad verbum expressa mentio habenda esset, tenores huiusmodi praesentibus pro expressis et ad verbum insertis habentes, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, caeterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Petrum sub annulo Piscatoris, die xxvi februarii mdxcix, pontificatus nostri anno viii.

Die 26 februarii 1599, pontif. an. viii.

CXCIX.

Civitati Ferrariensi conceditur ut apud Sedem Apostolicam oratorem habere et retinere possit, cui locus in capella et aliis actibus publicis pontificiis, ad instar aliorum oratorum, designatur.

Dilectis filiis iudici sapientum ac sapientibus et consiliariis civitatis nostrae Ferrariensis

Clemens Papa VIII.

Dilecti filii, salutem et apostolicam benedictionem.

Paterna nostra erga vos ac civitatem nostram Ferrariensem, quos in visceribus gerimus charitatis, voluntas nos inducit, ut nullam vos cohonestandi, ac privilegiis et gratiis ornandi occasionem praetermittamus.

§ 1. Motu igitur proprio, ac ex certa scientia, ac mera deliberatione nostris,

1 Ex Regest. in Secret. Brevium.

Exordium.

Concessio, de qua in rubrica.

deque apostolicae potestatis plenitudine, vobis, ut unum oratorem, a vobis iuxta formam alias per nos praescriptam eligendum, ad nos et Apostolicam Sedem mittere, et in Romana Curia retinere valeatis, qui orator apud nos et eandem Sedem residere, et locum in capella nostra pontificia, ac in quibuscumque aliis actibus solemnibus, in quibus nos, et pro tempore existentes Romani Pontifices cum Curia nostra, et principum, ac aliarum civitatum oratoribus adesse solemus, per nos assignandum locum habere, ac quibuscumque honoribus, privilegiis, praerogativis et favoribus, quibus alii civitatum nobis et S. R. E. subiectarum oratores frui et gaudere solent et possunt, pari modo frui, et gaudere possit et debeat, auctoritate apostolica, tenore praesentium, concedimus et indulgemus.

Derogatio contrariarum.

§ 2. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, caeterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Petrum sub anulo Piscatoris, die 1 martii MDXCIX, pontificatus nostri anno VIII.

Dat. die prima martii 1599, pontif. an. VIII.

CC.

Confirmantur statuta Congregationis Montis Virginis Ordinis S. Benedicti, antiquis abrogatis.

Clemens Papa VIII.
ad perpetuam rei memoriam.

Exortum.

Inter gravissimas curas, quibus assidue premimur, de statu quoque religiosorum feliciter dirigendo assidue cogitamus, et ea quae pro eorundem religiosorum prospero regimine, mandato nostro, provide statuta sunt, ut perpetuo ac invio-

1 Ex Regest. in Secret. Brevium.

late observentur, apostolicae firmitatis robore communitus, prout in Domino salubriter conspiciamus expedire.

§ 1. Alias siquidem, cum ex dilectorum filiorum visitorum apostolicorum Congregationis Montis Virginis Ordinis S. Benedicti relatione accepissemus, quod licet alias mandato felicis recordationis Pii PP. V, praedecessoris nostri, quaedam statuta et constitutiones, seu ordinationes in praedicta congregatione Montis Virginis per illius religiosos perpetuo observandae, per tres S. R. E. cardinales ab ipso Pio praedecessore tunc deputatos editae, et per ipsum Pium praedecessorem motu proprio cum clausula sublata, et decreto irritanti confirmatae fuissent, prout in eiusdem Pii praedecessoris litteris, sub datum anno Incarnationis Dominicae MDLXVI, v kal. martii, pontificatus sui anno secundo, plenius continetur, ex quibus tamen statutis et ordinationibus postea per ipsummet Pium, nec non etiam per felicis memoriae Gregorium XIII et Sixtum V, etiam praedecessores nostros, multa sublata fuerunt, nihilominus ex multiplicitate et diversitate tam praedictorum, quam aliorum praedictae Congregationis statutorum seu constitutionum et ordinationum magna in praedicta Congregatione confusio generari videbatur, ac pro ipsius Congregationis et illius monachorum quiete, et monasticae disciplinae observantia, maxime expediebat novam statutorum huiusmodi normam ad praescriptum regulae S. Benedicti illis constitui.

Ex pluralitate statutorum confusio oriebatur in hac Congregatione.

§ 2. Nos salubri dictae Congregationis directioni ac regimini pro nostra pastoralis sollicitudine, quantum in Domino poteramus, prospicere cupientes, matura praehabita consideratione, nonnulla statuta et ordinationes ac declarationes, iuxta dictam regulam S. Benedicti, in eadem Congregatione per illius religiosos

Clemens, delectis a se scriptis, statutorum regulam compilavit, et in hac Congregatione.

perpetuo observandas, per venerabilem fratrem Bernardinum episcopum Aversanensem, praelatum visitationis nostrae apostolicae, ac Ioannem Leonardum visitatorem apostolicum praedictae Congregationis a nobis deputatum, de novo fieri, et cum dilecto filio Hieronymo Perusino dictae Congregationis abbati generali, nonnullisque aliis dictae Congregationis prioribus participari mandavimus.

Ea autem a Congregatione episcoporum et regularium examinata confirmata.

§ 3. Quare volentes ut huiusmodi nova statuta, constitutiones et declarationes, quae etiam per venerabiles fratres nostros Ptolomaeum episcopum Tusculanum cardinalem Comensem eiusdem Congregationis protectorem, ac S. R. E. cardinales super negotiis et consultationibus episcoporum et regularium deputatorum, iussu et mandato nostro, diligenter visae, examinatae et approbatae fuerunt, ab ipsis religiosis, ut in monasticae disciplinae observantia, ut decet, conformes existant, et de caetero certam regulae normam habentes, sub suavi religionis iugo gratum Altissimo famulatum exhibeant, perpetuo ac inviolate observentur, motu proprio, non ad ipsorum monachorum, aut aliorum pro eis nobis super hoc oblatae petitionis instantiam, sed ex mera deliberatione, ac ex certa scientia nostra, deque apostolicae potestatis plenitudine, caetera omnia antiqua ipsius Congregationis statuta, constitutiones et ordinationes, praesertim praedicta iussu Pii praedecessoris edita, et ab ipso Pio praedecessore confirmata, et ipsius Pii V praedecessoris litteras cum omnibus in eis contentis, quae omnia praesentibus pro expressis haberi volumus, auctoritate apostolica, tenore praesentium, perpetuo abrogamus; ac praedicta nova statuta, constitutiones et declarationes iussu nostro editas, eadem auctoritate et tenore praesentium, perpe-

tuo confirmamus et approbamus, ac in praedicta Congregatione Montis Virginis ab illius generali ac aliis abbatibus monachis et religiosis universis, prout quempiam eorum concernunt, perpetuo observari debere, statuimus et ordinamus. Mandantes propterea in virtute sanctae obedientiae praedictis generali, aliisque abbatibus, monachis et religiosis quibuscumque, nunc et pro tempore existentibus, ut nostra statuta, ordinationes et declarationes huiusmodi, caeteris antiquis per nos abrogatis praetermissis, deinceps in perpetuum observent, et observari curent et faciant.

Et in dicta Congregatione monastica iubet servari.

§ 4. Decernentes praesentes litteras de subreptionis, aut obreptionis vitio, seu intentionis nostrae, aut alio quocumque defectu notari, impugnari, redargui, aut quovis modo infringi, annullari, vel retractari nullatenus posse; sicque ab omnibus censi, et ita per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane quidquid secus super his a quocumque, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Clausula.

§ 5. Quocirca venerabili fratri nostro Ptolomaeo episcopo Tusculanensi cardinali Comensi nuncupato, moderno et pro tempore existenti dictae Congregationis apud nos protectori, ut praesentes litteras, et in eis contenta quaecumque, ubi et quando opus fuerit, per se vel alium solemniter publicari faciat, auctoritate nostra, et supradicta nova statuta, ordinationes et declarationes in praedicta Congregatione perpetuo inviolate observari; contradictores quoscumque, et praemissis non parentes, per censuras et poenas ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris et facti remedia, appellatione postposita, compescendo.

Exequutor perpetuus eiusdem Congregationis protector designatur.

§ 6. Non obstantibus praedictis Pii V et aliis quibuscumque praedictae Congregationis statutis et ordinationibus, constitutionibus et consuetudinibus, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, nec non quibusvis constitutionibus et ordinationibus apostolicis, privilegiis quoque, indultis praedicti Pii V, ac aliis litteris apostolicis eidem Congregationi, illiusque generali, et aliis abbatibus, monachis et religiosis, seu quibusvis aliis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et approbatis. Quibus omnibus et singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica et expressa, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si ad verbum insererentur, praesentibus pro expressis habentes, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, caeterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Petrum sub annulo Piscatoris, die VIII martii MDXCIX, pontificatus nostri anno VIII.

Dat. die 8 martii 1599, pontif. an. VIII.

CCI.

Quod archiepiscopi et episcopi oleum Sanctum tradi curent fratribus Ordinis B. Mariae de Monte Carmelo, pro ministranda extrema unctione eiusdem Ordinis infirmis.

Clemens Papa VIII,

Venerabilibus fratribus archiepiscopis et episcopis praesentes litteras inspecturis, salutem et apostolicam benedictionem.

Exponi nobis nuper fecit dilectus filius procurator generalis Ordinis fratrum Bea-

tae Mariae de Monte Carmelo quod, licet regulares praedicti Ordinis consueverint recipere ab episcopis oleum sacrum pro ministranda infirmis regularibus eiusdem Ordinis extrema unctione, nihilominus nonnulli episcopi suffraganei oleum sacrum huiusmodi praedictis religiosis tradere recusant. Quare nobis humiliter supplicari fecit praedictus procurator generalis, ut in praemissis opportune providere de benignitate apostolica dignaremur.

§ 1. Nos igitur huiusmodi supplicationibus inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum Sanctae Romanae Ecclesiae cardinalium super consultationibus et negociis episcoporum et regularium praepositorum sententia, fraternitatibus vestris per praesentes committimus et mandamus, ut praedictis Ordinis Beatae Mariae de Monte Carmelo ubivis existentibus regularibus, quandocumque sacrum oleum pro ministranda eiusdem Ordinis respective regularibus infirmis extrema unctione petierint, illud vos in vestra dioecesi prompte ac liberaliter exhiberi faciatis, ac quoscumque suffraganeos vestros, ut similiter in sua quisque dioecesi ipsis regularibus oleum sacrum tradirent et faciant, auctoritate etiam nostra, moneatis. Non obstantibus in contrarium facientibus quibuscumque.

§ 2. Volumus autem ut praesentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo alicuius personae in dignitate ecclesiastica constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quae praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris, die vigesima quarta martii, millesimo quingentesimo nonagesimo nono, pontificatus nostri anno VIII.

Dat. die 24 martii 1599, pontif. an. VIII.

nis Carmelitarum.

Papae provisio de qua in rubrica.

Transumptorum fides.

CCII.

Facultas episcopo Gebennensi supprimendi unionem factam a Gregorio XIII quorundam beneficiorum militiae Ss. Mauriti et Lazari, ac erigendi novas parochias in ballagiis de Ternier et Chablais¹.

Venerabili fratri Claudio episcopo Gebennensi

Clemens Papa VIII.

Venerabilis frater, salutem et apostolicam benedictionem.

Gregorius XIII beneficia existentia in ballagiis hic recensitis militiae Ss. Mauriti et Lazari univit, usque dum in eisdem ballagiis fides catholica stabiliretur et parochiae erigi possent.

Alias, sicut accepimus, felicitis recordationis Gregorio Papae XIII, praedecessori nostro, pro parte bonae memoriae Emmanuelis Philiberti Sabaudiae ducis exposito, quod cum dictus Emmanuel Philibertus quaedam ballagia, videlicet *Ternier, Chablais, et Gex* sub ditione eius temporali existentia a Bernensibus recuperasset, et ad pristinam temporalem iurisdictionem suam revocasset, licet illorum populorum pravis opinionibus et inveterata haereticae perfidiae malitia obduratas mentes, serius quam ipse Gregorius praedecessor optabat, sanare posse vereretur, eiusdem tamen ducis, et publicae ecclesiae catholicae nomine valde laetatus, conducibile fore existimabat, ut religiosa loca ipsorum ballagiorum prophanata, quae in pristinos usus et officia restitui non poterant, militiae sanctorum Mauriti et Lazari, cuius ipse dux magnus magister existebat, aliquo modo inservirent. Itaque eidem Gregorio supplicato quatenus praedicta beneficia, et alia pia loca dictorum ballagiorum, et seu in illis consistentibus dictae militiae unire et incorporare dignaretur; idem Gregorius supplicationibus huiusmodi inclinatus, omnia beneficia ecclesiastica cum cura et

¹ Ex Regest. in Secret. Brevium.

sine cura saecularia, et quorumvis Ordinum regularia, in ballagiis praedictis consistentia, etiamsi saecularia, canonicatus et praebendae, dignitates etiam principales, personatus, administrationes, monachales et canonicas portiones, et officia etiam curata, claustralia et electiva, hospitalia, leprosariae et xenodochia essent, et alia quaecumque loca religiosa, eorumque membra, grangias, possessiones et praedia, in quibus nullus ecclesiasticus cultus saecularis vel regularis, seu hospitalitas exercebatur, nec tunc, saltem quoad parochiales ecclesias, et alia beneficia ecclesiastica curata, restitui poterat, quaeque nulli canonico collata, aut commendata, seu commissa, nec in ecclesiarum, monasteriorum, hospitalium et aliorum piorum locorum tunc vigentium, extra ballagia praedicta consistentia, commodum et favorem unita, aut suppressa essent, nec ab ecclesiis, monasteriis, capitulis, conventibus, beneficiis, hospitalibus extra illa consistentibus veluti unita dependerent, aut ea uti membra pertinerent, quae omnia salva et illaesa idem Gregorius manere voluerat, nomine, titulo, donatione, ordine, statu et essentia etiam regulari in illis singulis, prout fuerant, perpetuo suppressis et extinctis, cum suis ecclesiis, domibus, honis, iurisdictionibus, iuribus, fructibus, censibus, pertinentiis, et actionibus omnibus et quibuscumque, ut ad christianaefidei propagationem, aliaque ratione inservirent, militiae praedictae perpetuo univit, annexit et incorporavit, praedictamque unionem, annexionem et incorporationem ad ecclesias, monasteria, prioratus, dignitates, beneficia, officia, hospitalia et loca saecularia et regularia, in quibus cultus ecclesiasticus saecularis vel regularis, aut hospitalitas sine magno praedictorum, atque Sabaudiae status periculo et perturbatione restitui non pote-

rat, eadem auctoritate extendit et ampliavit, ita tamen, quod cum primum eorumdem balliagiorum et locorum recuperatorum homines veritatis lumen, commiserante Domino, recepissent, in quacumque ipsorum parte contingeret, parochiales ecclesiae, et alia ecclesiastica loca ad exercitium curae animarum idonea ab Ordinariis locorum, quibus illa suberant, cum dote non minori quinquaginta ducatorum annuatim de proprietatibus bonorum praedictorum, ad iustum competentem numerum instituerentur, illisque ab eisdem Ordinariis, de rectoribus et pastoribus idoneis, iuxta Concilii Tridentini dispositionem, et alias canonicas sanctiones provideretur, et alias, prout in litteris apostolicis in forma brevis sub annulo Piscatoris, sub datum videlicet XIII mensis iunii MDLXXIX, pontificatus sui anno octavo, quarum tenores pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

Conversis nunc
hominibus duc-
rum ex dictis
balliagiis ad li-
dem catholicam,

§ 2. Cum autem, sicut super accepimus, dilectus filius nobilis vir Carolus Emmanuel modernus Sabaudiae dux procuraverit, necnon fraternitatis tuae, et multorum insignium virorum doctorum verbi Dei praedicatorum ad praedictorum balliagiorum partes abs te missorum concionibus adhibitis, factum fuerit, ut tandem, mensibus retroactis, homines pene omnes duorum ex dictis balliagiis, nempe de *Ternier* et *Chablais*, quae in ista tua dioecesi consistunt, ab haereticorum faucibus sint erepti, qui quidem, licet eorum corda hactenus valde indurata remansissent, tamen praedictis praedicatorum insignibus praedicationibus mollificata, ad orthodoxae fidei lumen et veritatem reversa, et eorum antea vitae abiuratione et detestatione per eos, et eorum singulos in tuis manibus, et in dicti Caroli Emmanuelis ducis, illiusque status virorum nobilium praesentia et assistentia prius facta, in ecclesiae catholicae et

apostolicae gremium recepti et aggregati, Deo auctore, extiterunt: et cum non sufficiat tot animas Dei ecclesiae acquisivisse, si modus illas retinendi, ac ita manutenendi non reperitur, ac factum vix dici queat, quod non durat factum; et si praedicta unio, annexio et incorporatio, quoad parochiales ecclesias, attento quod conditio in illa, seu litteris desuper expeditis apposita per dictorum populorum ad catholicam fidem et ecclesiae unitatem reversionem purificata extitit, dissolvatur, et rectores in parochialibus ecclesiis praedictorum balliagiorum, quae numerum quadraginta quinque vel circa ascendunt, qui in catholica fide in illis locis, et personis conservanda et confirmanda, aliisque adhuc haeretica pravitate labefactis ad eandem catholicam fidem revocandis insistant, constituentur, ex hoc profecto catholicae fidei propagationi, et manutentioni valde prospiceretur. Sed quia ipsis rectoribus sic deputandis, ut illorum muneri sedulo, et absque alia rei familiaris distractione, satisfaciant, congrua sustentatio assignanda esset, et si ipsi rectores a praedicta militia militibus sustentandi, aut portio quinquaginta ducatorum, ut praefertur, eis per ipsos milites assignanda veniret, illi procul dubio in eo, quod eorum victui necessarium foret, seu praedictorum quinquaginta ducatorum exactione ab eisdem militibus procuranda, plus temporis, quam in eorum munere et officii exercitio, impenderent, si unio per Gregorium praedecessorem dictae militiae, ut praefertur, facta, in totum perpetuo dissolveretur, ac revocaretur et annullaretur, ipsorumque beneficiorum unitorum huiusmodi fructus in praedictarum parochialium et aliarum ecclesiarum utilitatem et reparationem earundem parochialium, rectorum congruam sustentationem, arbitrio tuo, nec non trium

Necessitas
inducitur novas
erigendi paro-
chias et non-
nulla saecularia
vel regularia pia
loca instituendi.

aut plurium insignium saecularium, vel cuiusvis Ordinis regularium verbi Dei praedicatorum et concionatorum in eisdem balliagiis manutentionem converterentur, ex hoc profecto ipsorum conversorum in Christi fide perseverationi, earumdemque animarum saluti, divinique cultus incremento et manutentioni, ut plurimum consuleretur, et annuente Domino, aliud balliagium de *Gex* ad eandem conversionem, ex continuo vicinorum ita piorum operum exercitio, magis ac magis in dies invitaretur; propterea nobis humiliter supplicari fecisti, ut in praemissis opportune providere de benignitate apostolica dignaremur.

Clemens Ge-
hennensi epi-
scopo facultatem
tribuit praedi-
ctam unionem
supprimendi:

§ 3. Nos igitur, qui catholicae fidei propagationem, quantum cum Domino possumus, procurare non desistimus, litterarum dicti Gregorii praedecessoris tenores praesentibus pro expressis habentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, fraternitati tuae unionem, annexionem et incorporationem, extinctionem, ampliationem et decretum in praedictis Gregorii praedecessoris litteris contenta, de praedicti Caroli Emmanuelis ducis consensu, apostolica auctoritate, perpetuo dissolvendi, dismembrandi, revocandi et annullandi, ac parochiales ecclesias supradictas restituendi, seu de novo erigendi et instituendi, ipsorumque beneficiorum fructus, redditus et proventus praedictarum ecclesiarum rectoribus, illarumque reparationibus, necnon octo presbyterorum saecularium, qui in ecclesia parochiali oppidi de *Thonon*, quod insigne est, divinis officiis et servitiis, sacramentorumque administrationi insistant, et trium ad minus magis eruditorum, et tam saecularium quam cuiusvis Ordinis regularium, arbitrio tuo eligendorum, verbi Dei praedicatorum in eisdem balliagiis manutenendorum sustentationi et alimentis etiam perpetuo applicandi et

Parochias de
novo erigendi,
sive beneficia
eis nunciandi et
parochos eli-
gendi.

appropriandi, postquam milites, seu eorum magnum magistrum pro tempore existentem ex praedictorum beneficiorum tunc, ut praefertur, unitorum fructibus, redditibus et proventibus, generaliter, aut particulariter ab ipsarum ecclesiarum rectoribus, aut monasteriorum abbatibus, aut prioratum prioribus, seu aliis quibuscumque nil unquam petere aut praetendere, seu litem desuper, et causam quomodolibet, et quovis praetextu aut colore, movere ullatenus posse, decernendi, sed perpetuum illis desuper silentium imponendi, tibi que de illis ad effectum praemissum libere, et omnino disponendi in omnibus et per omnia, perinde ac si eadem unio, annexio et incorporatio eis seu eorum militiae facta non fuisset, et plena eorumdem beneficiorum dispositio ad te spectaret, hac vice dumtaxat, auctoritate apostolica, tenore praesentium, licentiam et facultatem concedimus et impertimur. Et nihilominus, ut in ipsis parochialibus ecclesiis, aliisque beneficiis huiusmodi, ut necessarium est, idonei rectores et pastores vigiles deputentur, qui ad gravem ipsarum de novo conversarum animarum curam exercendam strenue invigilent, tibi que de eisdem parochialibus ecclesiis, necnon etiam perpetuis capellanis, seu ecclesiis, aut capellis, et aliis beneficiis huiusmodi, etiamsi de iure patronatus quorumvis, tam laicorum et nobilium quam quorumvis aliorum, ex fundatione seu dotatione existant, quomodocumque per haeresim, devolutionem, aut alias quomodocumque vacantibus, pro hac vice, in favorem personae seu personarum tibi benevisarum, habitum et idonearum disponendi, et de illis providendi, necnon eos, qui hactenus de dictis parochialibus ecclesiis provisi fuerunt, quatenus ad curam animarum exercendam idonei non reperiantur, summarie, de plano, sine strepitu et figura iudi-

Aliqua oppor-
tune ad rem fa-
ciendi.

cii, iisdem ecclesiis privandi, ipsorumque parochiales ecclesias aliis magis idoneis conferendi, necnon, attenda sacerdotum penuria, cum ecclesiae Gebennensis canonicis ad animarum curam exercendam idoneis, ut simul cum eorum canonicatibus et praebendis quisque eorum unam ex parochialibus ecclesiis dictae dioecesis, dummodo utrique commode intervenire valeant, ad eorum vitam, seu ad tempus tibi benevisum, obtinere valeant, eadem auctoritate dispensandi. Praeterea tibi rectoribus earumdem aut aliarum parochialium ecclesiarum tuae dioecesis congruam portionem super decimis et primitiis, quae in eorum parochiis percipiuntur ab abbatibus et prioribus, etiam extra visitationem, omni oppositione et appellatione remotis, assignandi, necnon alios aliarum parochialium ecclesiarum dictae dioecesis rectores magis habiles et idoneos, ad id tamen voluntarios, ad annum, seu aliud tempus tibi benevisum, non tamen ultra biennium, qui curam ipsarum animarum gerant, de eorum propriis ecclesiis relictis, seu iis vicariis ad curam exercendam idoneis et approbatis (ita quod rectores ad aliam residentiam in dictis eorum ecclesiis ad annum, seu alio tempore durante, faciendam minime teneantur) amovendi, et ad dictas ecclesias praedictorum balliagiorum per praedictum tempus, attenda sacerdotum ad hoc habilium et sufficientium penuria in illis partibus vigente, transferendi, licentiam pariter concedimus et indulgemus.

Dorogat contrarius.

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac regulis nostris de unionibus committendis ad partes, vocatis quorum interest, ac de exprimendo vero valore, et generalis ac Lateranensis etiam novissime celebrati Concilii, uniones, annexiones et incorporaciones perpetuas, nisi in casibus a iure permissis fieri prohibentis, ac quibusvis aliis apostolicis, nec non in pro-

vincialibus et synodalibus conciliis editis specialibus vel generalibus constitutionibus et ordinationibus, caeterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Petrum sub anulo Piscatoris, die xxiv martii MDXCIX, pontificatus nostri anno VIII.

Dat. die 24 martii 1599, pont. an. VIII.

CCHII

*Erectio domus Albergamentum nuncupatae omnium scientiarum ac artium in oppido Thunonii, Gebennensis dioecesis, cum privilegiorum et indulgentiarum concessione*¹.

Clemens episcopus, servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Redemptoris et Salvatoris nostri Iesu Christi, qui ut miseros mortales in profunda errorum caligine demersos ad lumen veritatis attolleret, ac tamquam oves deperditas, ad beatorum gregem reduceret, ad haec infima descendere, et mortale corpus induere dignatus est, vices licet immeriti gerentes in terris, inter multiplices curas, quibus ex pastoralis officii munere assidue premimur, illa nos potissimum urget, ut ad ea, quae proq militantis ecclesiae agro fructuose colendo, ac vepribus et zizaniis expurgando, salutarisque disciplinae sementis instaurando, et a noxiis praeservando maxime profutura noscuntur, omni, qua possumus, ratione, ac diligentia intendamus, et sicut humani generis antiqui hostis malitia ad destructionem semper inhiat, ita reparationem nostra sedulo operetur industria.

¹ Haec constitutio in editione Mainardi reperitur in *Appendice* ad Clementis VIII pontificatum, sub numero CCCLXXII. (R. T.).

² Ex Regest. in Secret. Brevium.

Prooemium

Quamplurimi Gebennenses eiusque finitimi catholicam fidem fuerunt ampliori.

§ 1. Accepimus siquidem, summo cum animi nostri gaudio, quod proxime lapsis mensibus non solum totius ducatus Chablasii, sed etiam balliagii de Ternier, quod civitati Gebennensi ita vicinum et annexum est, ut vix ab ea separari queat, incolae et habitatores a sexaginta tribus annis citra haereticae pravitatis sectatores, divina cooperante gratia et misericordia, ac Sancti Spiritus afflatu, tamquam e gravissimo, in quo tamdiu dormitaverant, peccati somno experrecti, ad catholicae seu apostolicae romanaeque fidei consortium et communionem, magno cum devotionis fervore, suarumque animarum consolatione, unanimiter convolarunt, pristinumque iam suum apertis oculis errorem agnoscentes, Dominumque in lacrymis collaudantes pseudo-prophetarum et ministrorum fallacias et mendacia toto ore cordeque detestantes, seque indissolubili obligationum nodo dilecto filio nobili viro Carolo Emmanueli Sabaudiae duci, qui tam praeclaro opere obeundo ultro incubuit, adstrictos agnoscunt, illorumque conversio huiusmodi maximum et foecundissimum haeticis cum in Germaniae tum in Galliae provinciis commorantibus fructum propterea attulit, quia plurimi ex eis dictam civitatem, illiusque falsos ministros tot personarum sibi adeo vicinarum conversioni resistere non potuisse videntes, ad similem conversionem quam facillime incitantur; imo et Gebennenses ipsi inde commoti in suos seu potius daemoneis ministros, dolosaque eorum dogmata murmurare inceperunt, et nonnulli ex eis catholicae religionis zelo accensi cum tota eorum familia de civitate praedicta, relictis omnibus, quibus ibi potiebantur, fortunis, se ad Tunonii dicti ducatus Chablasii oppidum insigne contulerunt: aliqui vero sub spe similis eorum ad Deum conversionis delitescens, se eiusdem

intentionis et propositi esse declararunt, ac fidem catholicam professuros et amplexuros affirmarunt, dummodo Gebennae pro dictis bonis omnibus suppetat illis unde (mediate tamen sua arte et industria) vivere queant, prout etiam aliquorum ministrorum praedictorum voluntas et intentio ipsam civitatem, ut praefertur, relinquendi per aliquos verbi Dei concionatores nuper explorata fuit. Unde nobis, tamquam gregis Dominici sollicito pastori, summae curae esse debet, personas haecenus conversas in ipsius fidei sinceritate et constantia tueri, necnon alias ad ovile dominicum aspirantes, et quae a dira humani hostis, cui inserviunt, formidine, redimi desiderant, in tam laudabili proposito confovere, reliquosque omnes, a Christi fide abiurantes, ad veri luminis splendorem agnoscendum incitare et provocare.

§ 2. Sed eo Satanae ministrorum malignitas pervenit, ut diurnas nocturnasque insidias tanto pio operi struere et parare, eidemque omne impedimentorum genus opponere neutiquam desinat. Cum enim civitas praedicta ex vicinorum praecipue catholicorum ad eam concursu, infinitis potiatur commoditatibus temporalibus, ut vicini ipsi in emendo, seu vendendo vix eius commercio carere queant (quandoquidem res venales vix alibi recuperari possunt, quam in civitate praedicta, vel quae ab ea parum distat, et alterum haeticorum receptaculum extitit in civitate Lausanensi), quo fit, ut iidem populi, et illi maxime qui in catholica religione sunt recentes, cum huiusmodi commoditatibus indigeant, et aliorum quam ipsorum haeticorum auxiliis iuvare non possint, ab iisdem haeticis de christiana fide relinquenda, et ad falsa eorum sectae dogmata redeundo quotidie tentantur et incitantur; alii vero circumvicini, qui numerum centum mil-

Multa tamen obstant, ne reliqui converterentur ad bonam frugem.

lium personarum excedunt, si artem aliquam mechanicam ediscere, vel alicuius servitiis insistere cupiant, ad civitates praedictas tamquam omnibus iis rebus affluentes confugere, ac adolescentes eorumdem populorum ac pueri pro scientiis et artibus capessendis eo mitti consueverunt. Quodque omnium illarum retium, quibus catholicorum corpus et animam venantes insequuntur, periculosius et damnabilius est, si quispiam salutis aeternae oblitus a fide praedicta recedens, ad dictam civitatem Gebennensem se contulerit, bona, uxor, aliaque temporales commoditates ipsi suppeditantur, prout e converso, si quis ipsius civitatis Gebennensis incola eiusdem fidei lumen agnoscat, omnia eius bona civitati Gebennensi praedictae confiscantur, et exinde ingens eorumdem circumvicinorum populorum numerus prae annonae caritate, bellique et aliis temporum calamitatibus, ad dictam civitatem Gebennensem confugerunt, ibique cum aliunde non habeant, quo vivant, adhuc de praesenti commorantur, qui tamen, ac alii innumeri in ea commoditatibus praedictis fruendi gratia tantum degentes, si illas alibi haberent, pie et catholice vivere pollicentur.

§ 3. Et propterea si in dicto oppido Tunonii una domus *Albergamentum* nuncupanda (omnium scientiarum et artium sub invocatione Beatae Mariae Compassionis, seu Septem Dolorum, quae per unum praefectum, et septem presbyteros saeculares probatae et exemplaris vitae existentes, ac iuxta ritus et instituta dilectorum filiorum presbyterorum saecularium Congregationis Oratorii de Urbe regi et gubernari, et in qua tamquam publica omnium scientiarum et artium universitate, ad instar aliarum publicarum et famosarum universitatum, omnes scientias et artes praecipue theologiae scholasticae, controversiae, casus con-

scientiae, sanctorum Patrum traditiones, et Sacrae Scripturae publice doceri et legi, ac omnes e densis haeresis tenebris ad lucis splendorem accedentes recipi et educari, ac fidei catholicae praeceptis, omnibusque scientiis et artibus pro cuiusque ingenii acumine imbui, et instrui debeant, illique sic edocti et imbuti, iuxta cuiusque capacitatem et industriam, fructum eidem domui adferant, ex quo merces et alia venalia comparentur, et qui ad eas comparandas Gebennam petebant, pro maiori eorum commoditate, Tunonium, et ad dictam domum, rebus huiusmodi tunc circumfluentem se conferant, ac in eandem societatem cuiusvis generis, sexus, conditionis et professionis personae, catholice tamen viventes, recipiantur, et in ea quisque suae artis aut scientiae talentum exerceat, variosque modos ad haereticorum conversionem excogitet) perpetuo erigeretur et institueretur, illique sic erectae, et institutae pro eiusdem domus illiusque alumnorum et habitatorum sustentatione et manutentione, tres prioratus conventuales, videlicet Sancti Iorri, quem Gregorius tituli Sancti Augustini presbyter cardinalis de Montelparo nuncupatus noster, et Nantuaci, quem Tyberius Mutus, ac Contamine locorum seu oppidorum Sancti Benedicti, seu alterius Ordinis Gebennensis praedictae, et Gratianopolitanensis seu alterius dioecesis, quem Philippus Butius Clerici, dilecti filii, ex concessione seu dispensatione apostolica in commendam ad eorum vitam obtinent, etiam perpetuo unirentur, annecterentur et incorporarentur, ex hoc profecto ipsorum haereticorum conatibus et vesutiis obviaretur, ac illorum conversioni, necnon fidei propagationi, animarumque praedictarum salutis et securitati plurimum consuleretur; nec in dictis prioratibus divinus cultus minueretur.

Eique nonnullis prioratus unire.

Dictam universitatem erigit Clemens.

§ 4. Nos igitur personarum, quae verum iter salutis agnoscunt, animarum salutis, fidei catholicae exaltationi, haeresumque evulsioni consulere, ac alias in praemissis opportune providere volentes: motu proprio, non ad alicuius nobis super hoc oblatae petitionis instantiam, sed ex certa scientia et mera deliberatione nostra, ac de apostolicae potestatis plenitudine, in dicto oppido Tunonii, et loco iam ad hoc per dictum Carolum Emmanuelem ducem concesso, ac per venerabilem fratrem nostrum Claudium episcopum Gebennensem benedicto, unam domum *Albergamentum* nuncupatam omnium scientiarum et artium sub dicta invocatione Beatae Mariae Compassionis, seu Septem Dolorum pro uno praefecto et septem presbyteris saecularibus vitam et instituta praedictorum presbyterorum dictae Congregationis observantibus, per quos ipsa domus, eiusque incolae et habitatores regi et gubernari, ac illorum bona administrari, necnon in eadem domo personae de novo ad Christi fidem conversae et reversae cuiuscumque gradus, status, ordinis, conditionis sint, recipi et educari, ac doctrina christiana, scientiis aliisque artibus et omnibus demum virtutibus ad Dei Optimi Maximi, Beatissimaeque eiusdem Matris honorem tendentibus, per lectores, magistros aliosque artium et scientiarum huiusmodi peritos inibi constituendos et deputandos, imbui, et iuxta eiusdem domus statuta etiam degere, ac in ea, tamquam publica omnium scientiarum universitas, scientiae praesertim supradictae, et omnes etiam artes doceri, et publice legi et instrui debeant cum omnibus et singulis privilegiis, immunitatibus, indultis, indulgentiis, concessionibus et gratiis ad instar aliarum publicarum, et praesertim nostrarum Bononiae et Perusiae, aliarumque Italiae universitatum, et prout illa-

rum scholares, alumni, magistri, lectores, et alii habitatores quomodolibet fruuntur et gaudent, apostolica auctoritate, tenore praesentium, perpetuo, sine alicuius praepiudicio, erigimus et instituimus. —

§ 5. Eidemque domui sic erectae et institutae prioratus praedictos, ex nunc prout ex tunc et e contra, cum primum illos per cessum, etiam ex causa permutationis, vel decessum, seu quamvis aliam dimissionem vel amissionem Gregorii cardinalis, ac Tyberii et Philippi praedictorum respective in Romana Curia, vel extra eam vacare, seu commendas ipsas cessare contigerit, ita quod liceat pro tempore existentibus praefecto et presbyteris praedictis eorumdem prioratum et cuiuslibet eorum, postquam vacaverint, ut praefertur, corporalem, realem et actualem possessionem per se, vel alium, seu alios apprehendere, et perpetuo retinere, illorumque fructus, redditus, proventus, iura, obventiones et emolumenta quaecumque percipere, exigere, levare, dislocare, ac in suos et prioratum et domus huiusmodi, nec non alumnorum et habitatorum eiusdem domus utilitatem et usum convertere, dioecesani loci vel alterius cuiusvis licentia desuper minime requisita, auctoritate et tenore praedictis, etiam perpetuo unimus, annectimus et incorporamus; praedictamque domum cum illius annexis et dependentiis huiusmodi, nec non personis, et aliis eius alumnis et habitatoribus sub nostra et Sedis Apostolicae, necnon unius ex venerabilibus fratribus nostris S. R. E. cardinalibus per eundem praefectum pro tempore eligendi, et pro hac vice sub dilecti filii nostri Caesaris tituli sanctorum Nerei, Achillei et Domitillae presbyteri cardinalis Baronii nuncupati, protectione et auspiciis suscipimus.

§ 6. Eiusdem praefecto et praesbyteris, ut pro domus praedictae, illiusque

Et supradictos unius prioratus.

Praefectis domus facultatem

Capitulum itaque scientiarum et artium universitatem in oppido Tunonii erigere.

concedit statuta
condendi.

personarum salubriori directione, quae-
cumque statuta et ordinationes, licita et
honestae, sacrisque canonibus ac Concilii
Tridentini decretis minime contraria, tam
super receptione personarum ad dictam
domum venientium et recipiendarum,
quam divinorum inibi, et in annexis prio-
ratibus huiusmodi celebratione, ac scienti-
arum artiumque liberalium et mecha-
nicarum lectura, doctrina et institutione,
et alias, prout eisdem praefecto et pre-
sbyteris benevisum, dictaeque domus re-
gimini et administrationi magis consul-
tum fuerit, iisdem prius dicto cardinali
protectori ostensis et communicatis, con-
dere, et condita, quoties opus fuerit, im-
mutare, limitare et corrigere, ac secun-
dum rerum et temporum qualitatem in-
terpretari, et illorum loco alia statuta et
ordinationes, quoties eis placuerit et vi-
sum fuerit, de novo edere et condere, ad
quorum observationem singuli de dictae
domus gremio existentes adstricti sint et
esse censeantur, plenam et omnimodam
auctoritatem, potestatem et facultatem,
apostolica auctoritate et tenore similibus,
concedimus et impertimur.

Franciscum
de Sales praefec-
tum deputat.

§ 7. Insuper dilectum filium Franci-
scum de Sales, praepositum Ecclesiae
Gebennensis in dictae domus sic erectae
praefectum pro hac prima vice, eisdem
auctoritate et tenore, constituimus et de-
putamus.

Eam de omni-
bus indulgen-
tiis largiunt.

§ 8. Praeterea, de omnipotentis Dei
misericordia ac beatorum Petri et Pauli
apostolorum Eius auctoritate confisi, om-
nibus et singulis utriusque sexus christi-
fidelibus dictam domum intrantibus, qui
vere poenitentes et confessi, ac sacra
Communione refecti eius ecclesiam sin-
gulis Beatae Mariae festivitatum diebus, a
primis vesperis usque ad occasum solis
dierum huiusmodi visitaverint, et inibi
pro pace inter principes christianos con-
servanda, ac sanctae matris Ecclesiae

exaltatione, haeresumque extirpatione,
pias ad Deum preces fuderint, quo die-
rum praedictorum id fecerint, plenariam
omnium peccatorum subrum indulgen-
tiam et remissionem, auctoritate et te-
nore praedictis, misericorditer in Domino
concedimus et elargimur.

§ 9. Decernentes praesentes litteras
nullo unquam tempore de subreptionis
vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut
intentionis nostrae, seu quopiam alio
defectu notari, impugnari, invalidari, ad
terminos iuris reduci, in ius, vel contro-
versiam revocari, neque sub quibusvis
similibus, vel dissimilibus gratiarum re-
vocationibus, suspensionibus, limitationi-
bus, modificationibus, aut aliis contrariis
dispositionibus comprehendere posse, sed
illas perpetuo validas et efficaces existere,
et quoties illae emanabunt, toties in pri-
stinum statum restitutas, repositas et
plenarie reintegratas, ac de novo etiam
sub quacumque posteriori data per prae-
fectum et presbyteros huiusmodi pro
tempore eligenda concessas esse ac cen-
seri; sicque per quoscumque iudices or-
dinarios et delegatos, etiam causarum
palatii apostolici auditores, sublata eis et
eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et
interpretandi facultate et auctoritate, ubi-
que iudicari et definiri debere.

Clausulae.

§ 10. Quocirca venerabilibus fratribus
nostris pro tempore existenti Gebennensi
et Bellicensi ac Maurianensi episcopis per
apostolica scripta, motu simili, manda-
mus quatenus ipsi, vel duo, aut unus
eorum per se, vel alium, seu alios prae-
sentes litteras, et in eis contenta quae-
cumque, ubi et quando opus fuerit, ac
quoties pro parte praefecti et presbyte-
rorum praedictorum, vel alicuius eorum
fuerint requisiti, solemniter publicantes,
ac eis in praemissis efficacis defensionis
praesidio assistentes, faciant, auctoritate
nostra, praesentes litteras, et in eis con-

Executores
designati.

tenta huiusmodi plenum effectum sortiri,
ac ab omnibus, ad quos spectat et pro
tempore spectabit, inviolabiliter obser-
vari; necnon praefectum et presbyteros
praedictos illis pacifice frui et gaudere;
non permittentes ipsos, aut eorum quem-
piam contra earumdem praesentium te-
norem quomodolibet indebite molestari:
contradictores quoslibet et rebelles per
sententias, censuras et poenas ecclesia-
sticas, aliaque opportuna iuris et facti
remedia, appellatione postposita, com-
pescendo, ac legitimis super his habendis
servatis processibus, sententias, cen-
suras et poenas ipsas etiam iteratis vicibus
aggravando, invocato etiam ad hoc, si
opus fuerit, auxilio brachii saecularis.

Derogatio con-
trariarum.

§ 11. Non obstantibus nostra, quatenus
opus sit, de unionibus committendis ad
partes, vocatis quorum interest, et Late-
ranensis Concilii novissime celebrati unio-
nes perpetuas, nisi in casibus a iure per-
missis fieri prohibentis, nec non felicitis
recordationis Bonifacii Papae VIII, prae-
decessoris nostri, qua cavetur expresse
ne quis extra suam civitatem vel dioecesim,
nisi in certis exceptis casibus, et in
illis ultra unam diaetam a fine suae dioe-
cesis ad iudicium evocetur: seu ne iu-
dices a Sede praedicta deputati extra
civitatem vel diocesim, in quibus de-
putati fuerint, contra quoscumque pro-
cedere, aut alii vel aliis vices suas com-
mittere audeant vel praesumant; et in
concilio generali edita de duabus diaetis,
dummodo ultra tres diaetas aliquis au-
toritate praesentium ad iudicium non
trahatur, aliisque constitutionibus et or-
dinationibus apostolicis; necnon priora-
tum et ordinum praedictorum, ac mo-
nasteriorum, a quibus prioratus ipsi for-
san dependent, iuramento, confirmatione
apostolica, vel quavis firmitate alia ro-
boratis statutis et consuetudinibus, pri-
vilegiis quoque, indultis et litteris apo-

stolicis illis, eorumque superioribus, et
personis sub quibuscumque tenoribus et
formis, ac cum quibusvis etiam deroga-
toriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus
et insolitis clausulis, necnon irri-
tantibus et aliis decretis in genere vel
in specie, ac alias quomodolibet conces-
sis, approbatis et innovatis. Quibus om-
nibus, etiamsi pro illorum sufficienti
derogatione, de illis eorumque totis tenoribus
specialis, specifica, expressa et
individua, ac de verbo ad verbum, non
autem per clausulas generales idem im-
portantes, mentio seu quaevis alia ex-
pressio habenda, aut aliqua alia exquisita
forma ad hoc servanda esset, tenores
huiusmodi, ac si de verbo ad verbum,
nihil penitus omissio, et forma in illis
tradita observata inserti forent, praesen-
tibus pro sufficienter expressis habentes,
illis alias in suo robore permansuris, hac
vice dumtaxat specialiter et expresse de-
rogamus, caeterisque contrariis quibus-
cumque. Aut si aliquid super provisio-
nibus sibi faciendis de prioratibus huius-
modi specialibus, vel aliis beneficiis eccle-
siasticis in illis partibus generales dictae
Sedis, vel legatorum eius litteras impe-
trarint, etiamsi per eas ad inhibitionem,
reservationem et decretum, vel alias quo-
modolibet sit processum: quas quidem
litteras et processus habitos per easdem,
ac inde sequuta quaecumque, ad prio-
ratus praedictos volumus non extendi,
sed nullum per hoc eis (quoad assecu-
tionem prioratum vel beneficiorum alio-
rum) praeiudicium generari. Seu si ali-
quibus communiter vel divisim ab eadem
sit Sede indultum, quod interdicti, sus-
pendi, vel excommunicari non possint
per litteras apostolicas non facientes ple-
nam et expressam, ac de verbo ad verbum
de indulto huiusmodi mentionem, et qui-
buslibet aliis privilegiis, indultis; et lit-
teris apostolicis generalibus vel speciali-

Eiam specta-
tum litterarum
apostolicarum.

bus, quorumcunque tenorum existant, per quae praesentibus non expressa, vel totaliter non inserta effectus earum impediri valeat quomodolibet, vel differri, et de quibus quorumque tenoribus habenda sit in nostris litteris mentio specialis.

Oneribus prioratus satisfaciendum.

§ 12. Proviso, quod propter unionem, annexionem et incorporationem huiusmodi prioratus praedicti debitis non fraudentur obsequiis, et in eis animarum cura, si qua illis immineat, nullatenus negligatur, neque monachorum et ministrorum numerus minuat, sed prioratum huiusmodi et conventuum eorumdem congrue supportentur onera consueta. Et insuper ex nunc irritum decernimus et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Clausulae portales.

§ 13. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae erectionis, institutionis, unionis, annexionis, incorporationis, susceptionis, concessionis, impartitionis, constitutionis, deputationis, elargitionis, mandati, derogationis, voluntatis et decretorum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri et Pauli apostolorum Eius se noverit incursum.

Datum Romae apud Sanctum Marcum anno Incarnationis Dominicae millesimo quingentesimo nonagesimo nono, kalendis aprilis, pontificatus nostri anno VIII.

Dat. die prima aprilis 1597, pontif. an. VIII.

CCIV¹

Unio prioratus ac parochialis ecclesiae de Fenovillet, Ordinis Sancti Benedicti,

¹ In editione Romana haec habetur constitutio in *Appendice*, numero CCLXXIII distincta.

(R. T.)

Carcassonensis et Tholosanensis dioecesis, Seminario Tholosanensi¹.

Clemens episcopus, servus servorum Dei, ad futuram rei memoriam.

Ad exequendum pastoralis officii debitum paternis et sollicitis studiis vigilantes circa statum seminariorum ecclesiasticorum, in quibus adolescentes a teneris annis ad pietatem et religionem informantur, et ex quibus docti et strenui catholicae fidei defensores prodeunt, salubriter dirigendum libenter intendimus, ac illis, ut personae in eis degentes in suis necessitatibus releventur, de congrua dote per unionem beneficiorum ecclesiasticorum, ac alias providemus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

Exordium.

§ 1. Sane dilectus filius noster Franciscus tituli Sancti Petri ad Vincula presbyter cardinalis de Gioyosa nuncupatus, qui ecclesiae Tholosanae, ex concessione et dispensatione apostolica, praeesse dignoscitur, nobis nuper exposuit, quod alias ipse provide considerans in civitate Tholosana seminarium ecclesiasticum, iuxta dispositionem sacrorum canonum, nondum erectum fuisse; his vero temporibus huiusmodi seminarium in praedicta civitate et illius dioecesi apprime necessarium esse, ideo pro suo pastoralis officio in praedicta civitate unum seminarium ecclesiasticum, in quo pueri civitatis et dioecesis praedictarum recipi, et in liberalibus disciplinis, ac pietatis et virtutis studio informari deberent, tam sua ordinaria, quam sibi ab eisdem sacris canonibus ad id attributa et delegata auctoritate, perpetuo sub certis modo et forma tunc expressis, erexit et instituit, prout in scripturis seu documentis, desuper forsitan confectis, plenius dicitur contineri.

Cardinalis de Gioyosa seminarium Tholosanum erigit.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio

¹ Ex Regest. in Secret. Brevium.

Eique beneficia, de quibus in rubrica, uniri petit.

subiungebat, dicto seminario aliqua dos, saltem pro onerum illi incumbentium supportatione sufficiens, nequaquam adhuc assignata fuerit; in civitate vero et dioecesi huiusmodi beneficia simplicia, quae eidem seminario uniri et incorporari commode possint, minusque ex fructibus, redditibus et proventibus ipsorum simplicium et aliorum beneficiorum ecclesiasticorum in eisdem civitate et dioecesi consistentium, propter cleri inopiam, aliqua portio ad substentationem et mantentionem ipsius seminarii detrahi possit: si igitur prioratus de Fenovillet, Ordinis Sancti Benedicti, dictae dioecesis, qui cura et conventu caret, ac a monasterio de Frassa, alias de *la Crasse*, dicti Ordinis, Carcassonensis, quod dictus Franciscus cardinalis in commendam ad sui vitam, ex concessione et dispensatione similibus obtinet, dependere dignoscitur; necnon de Fenovillet huiusmodi, ac de Saisse eiusdem Tholosanensis dioecesis parochiales ecclesiae ex nunc, prout postquam illum et illas quovis modo vacare contigerit, dicto seminario per nos perpetuo unirentur et incorporarentur, ac in primodicta una, et in secundodicta parochialibus ecclesiis altera perpetuae vicariae pro totidem presbyteris saecularibus futuris inibi perpetuis vicariis (qui curam animarum parochianorum earumdem parochialium ecclesiarum exercere debeant) erigerentur et instituerentur, ac portio decimarum secundodictae parochialis ecclesiae, quae ad mensam archiepiscopalem praedictae ecclesiae Tholosanensis spectat, et per illius praesulem pro tempore existentem, aut eius agentes propria auctoritate percipi consuevit, ab ipsa mensa; nec non tot, ex quibus octuaginta a primodicta, et tot aliae proprietates et bona, ex quibus etiam octuaginta ducatos auri de Camera annuatim commode percipi possint a secundodicta

parochialibus ecclesiis dismembrarentur et separarentur, et portio decimarum, quae ad valorem annum quingentorum scutorum auri similis, vel circa ascendit, seminario; proprietates vero et bona dismembrata huiusmodi praedictis vicariis pro congrua illarum dote, et vicariorum huiusmodi substentatione distincte, ut infra, applicarentur et appropriarentur, hac ratione dicto seminario de congrua dote satis opportune provisum foret, et cura animarum praedicta nullatenus negligeretur, sed aequè diligenter et fructuose, vel etiam melius et utilius quam antea, exerceretur. Quare dictus Franciscus cardinalis asserens prioratus sexcentorum, et primodictae ducentorum, necnon, detracta portione decimarum praedictarum secundodictae parochialium ecclesiarum huiusmodi, et aliis forsitan annexorum quingentorum ducatorum auri de Camera fructus, redditus et proventus, secundum communem aestimationem, valorem annum non excedere, nobis humiliter supplicavit, quatenus praemissis annuere, ac alias in praemissis opportune providere de benignitate apostolica dignaremur.

§ 3. Nos igitur, qui dudum inter alia voluimus quod petentes beneficia ecclesiastica aliis uniri, tenerentur exprimere verum annum valorem secundum aestimationem praedictam, etiam beneficium, cui aliud uniri peteretur, alioquin unio non valeret, et semper in unionibus commissio fieret ad partes, vocatis quorum interesset, necnon aliarum unionum eidem seminario hactenus forsitan quomodolibet factarum tenores praesentibus pro expressis habentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, prioratum et parochiales ecclesias huiusmodi cum primum illud et illas per cessum, etiam permutationis causa, vel decessum, seu quamvis aliam dimissionem vel amissionem, seu

Unit Clemens.

privationem, aut religionis ingressum, illum et illas ad praesens obtinentium, vel alias quovis modo, etiam apud Sedem Apostolicam, etiam in aliquo ex mensibus nobis et Romano Pontifici pro tempore existenti, aut Sedi praedictae per quascumque constitutiones apostolicas, ac Cancellariae Apostolicae regulas nunc et pro tempore reservatis, aut ordinariis collatoribus per constitutiones et regulas huiusmodi, seu litteras alternatarum, aut alia privilegia et indulta concessis hactenus, et imposterum concedendis, simul vel successive vacare contigerit, etiamsi actu nunc quovis modo, quem etiamsi ex illo quaevis generalis reservatio, etiam in corpore iuris clausa resultet, etiam praesentibus haberi volumus pro expresso, et ex quorumcumque personis, seu per liberarum resignationes illum et illas ad praesens obtinentium, vel quorumvis aliorum de illis in Romana Curia, vel extra eam, etiam coram notario publico et testibus sponte factas, aut parochiales ecclesiae huiusmodi per constitutionem felicitis recordationis Ioannis XXII, praedecessoris nostri, quae incipit: *Execrabilis*, ac tam illae, quam prioratus huiusmodi per assequutionem alterius beneficii ecclesiastici quavis auctoritate collati vacent, etiamsi tanto tempore vacaverint, quod eorum collatio, iuxta Lateranensis statuta Concilii, ad Sedem praedictam legitime devoluta, ac prioratus et parochiales ecclesiae huiusmodi dispositioni apostolicae specialiter, vel ex quavis causa generaliter reservati existant, et ad prioratum huiusmodi consueverit quis per electionem assumi, eique cura iurisdictionalis dumtaxat imminet, super eo quoque, aut parochialibus ecclesiis huiusmodi inter aliquos lis (cuius statum etiam praesentibus haberi volumus pro expresso) pendeat indecisa, dicto seminario una cum eorum iuribus, annexis,

membris et pertinentiis universis, apostolica auctoritate, tenore praesentium, perpetuo unimus, annectimus et incorporamus.

§ 4. Ac ex nunc, prout ex tunc, et e contra, postquam unio huiusmodi effectum suum sortita fuerit, in primodicta unam, et in secundodicta parochialibus ecclesiis huiusmodi alteram perpetuas vicarias, de quibus tam a primaeva earum erectione et institutione, quam alias quocumque modo pro tempore vacantibus, in concursu provideri et disponi debeat pro duobus presbyteris saecularibus futuris inibi perpetuis vicariis, qui curam animarum praedictam (unusquisque eorum in sua ecclesia) exercere, ac omnia et singula parochialia onera rectoribus parochialium ecclesiarum huiusmodi ad praesens existentibus respective imminentia, et alia ad effectum parochi huiusmodi quomodolibet spectantia et pertinentia omnino subire et perferre teneantur, auctoritate et tenore praemissis, ibidem, etiam perpetuo, sine alicuius praeiudicio, exigimus et instituimus.

§ 5. Necnon ab eadem mensa dictam decimarum portionem, et a primodicta tot, ex quibus octuaginta, et secundodicta vero parochialibus ecclesiis tot aliae proprietates et bona stabilia, ex quibus etiam octuaginta ducati auri similes proventus annui commode, arbitrio et iudicio dicti Francisci cardinalis, percipi possint, etiam perpetuo dismembramus et separamus, illaque sic dismembrata et separata portionem decimarum videlicet seminario pro uberiori eius subventionem, proprietates vero et bona huiusmodi vicariis praedictis pro congrua illarum dote, et vicariorum huiusmodi manutentione, onerumque illis incumbentium supportatione, distincto tamen et separatim, sicut unicuique ipsarum vicariarum illa bona cedere debeant, quae ab ipsa ec-

In eisque duas vicarias erigit pro duobus presbyteris saecularibus.

Fructus inter seminarium et vicarias dividit.

clesia, in qua erecta est, dismembrata fuerint, et quoad portionem quidem decimarum praedictam ex nunc; quoad caetera vero proprietates et bona huiusmodi, etiam ex nunc, prout postquam unio et erectio huiusmodi effectum suum sortitae fuerint, auctoritate et tenore similibus, etiam perpetuo applicamus et appropriamus. Ita quod liceat modernis et pro tempore existentibus ipsius seminarii rectoribus, seu administratoribus prioratus et parochialium ecclesiarum, ac portionis decimarum iuriumque, annexorum, membrorum, et pertinentiarum suorum, ac vicariis praedictis, etiam pro tempore existentibus honorum et proprietatum dismembratorum et applicatorum huiusmodi corporalem, realem et actualem possessionem per se, vel alium, seu alios eorum, ac seminarii et vicariorum praedictorum nominibus propria auctoritate respective libere, etiam ex nunc, quoad ipsam decimarum portionem, apprehendere, et apprehensam perpetuo retinere, fructus quoque, redditus, proventus, iura, obventiones et emolumenta inde provenientia quaecumque, prout ad eos et eorum singulos spectaverit, percipere, exigere, levare, recuperare, arrendare et locare, ac rectoribus, seu administratoribus, videlicet, in dicti seminarii, vicariis vero praedictis, et cuilibet eorum in suos proprios usus et utilitatem respective convertere, diocesanorum locorum vel quorumvis aliorum licentia desuper minime requisita.

§ 6. Decernentes praesentes litteras, etiam ex eo, quod moderni prioratus, et parochialium ecclesiarum huiusmodi possessores, alique interesse praetendentes praemissis non consenserint, et ad illa vocati, et causae, propter quas praemissa fiant aut facta sint coram locorum Ordinariis, etiam tamquam a Sede praedicta delegatis, vel alias examinatae, verificatae

et iustificatae non fuerint, seu alias ex quocumque alio capite seu causa, quantumvis legitima et iuridica, de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostrae, seu alio quocumque defectu notari, impugnari, retractari, annullari vel invalidari, seu in ius aut controversiam vocari, sive adversus illas quodcumque iuris, gratiae, vel facti remedium impetrari nullatenus unquam posse, illasque sub quibusvis similibus vel dissimilibus gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus per nos, aut alios Romanos Pontifices, successores nostros, et Sedem praedictam sub quibuscumque verborum expressionibus et formis, etiam motu proprio, et ex certa scientia, ac de apostolicae potestatis plenitudine, pro tempore factis minime comprehendi, vel confundi; sed illas, tamquam pro dotatione dicti seminarii ad religionis et piorum operum augmentum erecti concessas, ab illis semper excipi, et quoties illae emanabunt, toties in pristinum, et eum in quo antea quomodolibet erant statum restitutas, repositas et plenarie reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori data per rectores, seu administratores dicti seminarii, nunc et pro tempore existentes, quodcumque eligenda concessas esse et fore, suosque plenarios effectus sortiri et obtinere. Sicque per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos et vicelegatos, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 7. Quocirca dilectis filiis praeposito

Curiae praepararum litterarum firmitate.

Exeguntores
deputati.

et archidiacono maiori nuncupato Ecclesiae Tholosanensis ac officiali Tholosanensi per apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios praesentes litteras et in eis contenta quaecumque, ubi et quando opus fuerit, ac quoties pro parte praedicti Francisci cardinalis, seu rectorum vel administratorum, seu vicariorum praedictorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostra, litteras praedictas et in eis contenta huiusmodi firmiter observari, non permittentes eos, vel eorum aliquem per quoscumque, contra earumdem praesentium tenorem, quomodolibet indebite molestari: contradictores quoslibet per sententias, censuras et poenas ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris et facti remedia, appellatione postposita, compescendo, ac legitimis super his habendis servatis processibus, sententias, censuras et poenas huiusmodi, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii saecularis.

Obstantia milit.

§ 8. Non obstantibus voluntate nostra praedicta, ac piae memoriae Bonifacii Papae VIII, etiam praedecessoris nostri, et Lateranensis Concilii novissime celebrati uniones perpetuas nisi in casibus a iure permissis fieri prohibentis, aliisque apostolicis, ac in provincialibus universalibusque conciliis editis specialibus vel generalibus constitutionibus et ordinationibus, necnon monasterii, et prioratus, ac ordinis praedictorum, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis et consuetudinibus et naturis, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis illis et quibusvis eorum superioribus, et personis sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis

derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis et insolitis clausulis, irritantibusque et aliis decretis in genere vel in specie, etiam motu, scientia et potestatis plenitudine similibus, ac consistorialiter, et alias in contrarium forsitan quomodolibet concessis. Quibus omnibus, etiamsi de illis eorumque totis tenoribus specialibus, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quaevis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, et forma in illis tradita, observata, inserti forent, praesentibus pro plene et sufficienter expressis habentes, illis alia in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat harum serie specialiter et expresse derogamus, contrariis quibuscumque. Aut si aliqui super provisionibus sibi faciendis de prioratibus huiusmodi, vel aliis beneficiis ecclesiasticis in illis partibus speciales vel generales dictae Sedis, vel legatorum eius litteras impetrarint, etiamsi per eas ad inhibitionem, reservationem, decretum, vel alias quomodolibet sit processum. Quas quidem litteras et processus habitos per easdem, et inde sequuta quaecumque ad prioratum et parochiales ecclesias huiusmodi volumus non extendi, sed nullum per hoc eis quoad assequutionem prioratum vel beneficiorum aliorum praedictorum generari: et quibuslibet aliis indulgentiis, privilegiis et litteris apostolicis generalibus vel specialibus, quorumcunque tenoribus existant, per quae praesentibus non expressa, vel totaliter non inserta, effectus eorum impediri valeat quomodolibet vel differri, et de quibus quorumque totis tenoribus habenda sit in nostris litteris mentio specialis.

§ 9. Volumus autem quod propter u-

Prioratus et
parochialium u-
nitarum oneri-
bus satisfieri
praecipit.Clausulae poe-
nales.

nionem, annexionem, incorporationem et dismembrationem praedictas, prioratus et parochiales ecclesiae huiusmodi debilis non fraudentur obsequiis, et animarum cura praedicta nullatenus negligatur, sed illarum et prioratus huiusmodi congrue supportentur onera consueta.

§ 10. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae unionis, annexionis, incorporationis, erectionis, institutionis, dismembrationis, separationis, applicationis, appropriationis, decreti, mandati, derogationis et voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri et Pauli apostolorum Eius se noverit incursum.

Datum Romae apud S. Mareum anno Incarnationis Dominicae millesimo quingentesimo nonagesimo nono, nonis maii, pontificatus nostri anno VIII.

Dat. die 7 maii 1599, pont. an. VIII.

CCV¹.

Hospitali Trecentorum Coecorum Parisiis a S. Ludovico Franciae rege erecto confirmantur privilegia omnia, et praesertim facultas quaestores instituendi pro colligendis eleemosynis, servata tamen forma a sacro Concilio Tridentino praescripta².

**Clemens episcopus, servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.**

Prooemium.

Salutis nostrae amator et auctor Dominus noster Iesus Christus, qui adveniente temporis plenitudine, carnem nostrae mortalitatis in forma servi assumere di-

¹ Haec demum in supra dicta editione legere est in *Appendice*, sub n. CCCLXXIV. (R. T.).

² Ex Regest. in Secret. Brevium.

gnatus est, ex omnibus christianae charitatis, misericordiae et pietatis officiis, pauperes suos verbis et operibus confortandos, evangelico praeconio commendat. Unde nos eius vices licet immeriti gerentes in terris, pro iniuncto nobis apostolicae sollicitudinis officio, ad ea per quae hospitalium, ac in eis degentium pauperum et miserabilium personarum, praesertim oculorum lumine orbatarum, congruae sustentationi consulitur, et necessitatibus providetur, propensis studiis intendentes, ea quae propterea ex Sedis Apostolicae benignitate, ac regum et aliorum principum munificentia liberaliter concessa et approbata reperiuntur, ut perpetuis futuris temporibus eo firmiter illibata perdurent, quo saepius dictae Sedis fuerint auctoritate communita, etiam approbationis nostrae praesidio, prompta benevolentia consolidamus, ac desuper eiusdem officii nostri partes favorabiliter imponimus, prout conspiciamus in Domino salubriter expedire.

§ 1. Sane charissimus in Christo filius noster Henricus Francorum rex christianissimus tam suo, quam dilectorum filiorum syndicorum, gubernatorum et administratorum hospitalis trecentorum pauperum coecorum Sancti Remigii Parisiensis nominibus nobis nuper exponi fecit, quod alias cum Sanctus Ludovicus eorumdem Francorum rex, tunc in humanis agens, magna militum et armigerorum multitudine comitatus ad partes infidelium, ut ab eorum manibus Terram Sanctam eriperet, se transtulisset, ipsique infideles trecentos ex ipsis militibus captivis oculos eruisent, eosque totaliter excocassent, dictus Ludovicus rex in suum regnum Franciae reversus, ad praemissorum perpetuam memoriam in civitate Parisiensi hospitale praedictum fundavit et instituit, ac huiusmodi trecentis pauperibus coecis in eodem hospitali pro tempore degen-

S. Ludovicus
hospitale coe-
corum Parisiis
erexit et aposto-
lica auctoritate
confirmari stu-
duit.

tibus signum lili in pectore deferendi, nec non pro eorundem vitae subsidiis per dictum regnum exquirendis nuncios et quaestores deputandi licentiam concessit; nec non archiepiscopis, episcopis, aliisque praelatis eiusdem regni, ut nuncios et quaestores huiusmodi admitterent, apostolica auctoritate, mandare obtinuit, ipsumque hospitale pluribus privilegiis, gratis, immunitatibus et libertatibus per Sedem Apostolicam approbatis, insigniri curavit; sed morte praeventus, illud, prout decebat, dotare non potuit.

Sixtus IV pro eorum alimonia quaestum fieri permisit.

§ 2. Postmodum vero felicitis recordationis Sixtus Papa IV, praedecessor noster, ad hoc ut pauperes in eodem Sancti Remigii, ac illi unitis Sancti Spiritus prope civitatem Rothomagensem, et Sancti Michaelis hospitalibus degentes, fidelium eleemosynis amplius adiuventur, magistris, administratoribus, servitoribus, ac aliis personis pro tempore existentibus, tam S. Remigii, quam illi unitorum hospitalium praedictorum, illorum fructus, redditus, proventus, eleemosynas, quaestuas et oblationes pro ipsis hospitalibus, eorumque servitoribus, pauperibus, et ministris elargiendas recipiendi, illasque secundum Deum, et eorum conscientiam in usus, et utilitatem eorundem hospitalium convertendi, nec non in ecclesiis, monasteriis, et locis regni Franciae, ac illi adiacentium civitatum et oppidorum, ad quae dicti quaestores nomine hospitalium et pauperum praedictorum admitterentur, receptores, et capsas pro eleemosynis recipiendis et conservandis deputandi, ac circa ea, quae in utilitatem, commodum et conservationem hospitalium et pauperum praedictorum cederent, statuendi et ordinandi, nec non super eleemosynis colligendis, indulgentisque, et gratis dictis hospitalibus concessis publicandis et acquirendis cum locorum Ordinariis, prout utilitati et necessitatibus

hospitalium et pauperum praedictorum expediens foret, conveniendi et concordandi facultatem etiam concessit.

§ 3. Ac tam dictus Sixtus, quam diversi alii Romani Pontifices praedecessores sui, et dictae Sedis legati, nec non Francorum reges, et aliae personae quamplurima alia privilegia, indulta, indulgentias, libertates, concessionem et gratias eisdem hospitalibus, communiter vel divisim, auctoritate praedicta, similiter concesserunt.

Dictaque hospitali postea nonnulla concessa sunt privilegia.

§ 4. Insuper piae memoriae Iulius Papa II, etiam praedecessor noster, tunc cardinalatus honore fungens, et episcopus Sabinensis, ac in partibus illis praedictae Sedis legatus sufficienti ad id, ut asserebat, per litteras dictae Sedis facultate suffultus, illius vigore inter alia confratribus, benefactoribus, servientibus et personis eorundem hospitalium, et ad illa certis temporibus confluentibus, ut servitorum, missarum, orationum et suffragiorum in ecclesiis, monasteriis, prioratibus et locis, infra limites suae legationis consistentibus, faciendorum et celebrandorum participes effici mererentur, eadem auctoritate etiam perpetuo concessit. Et deinde recolendae memoriae Alexander Papa VI, similiter praedecessor noster, inter alia voluit et declaravit, quod dictorum hospitalium magistri, administratores, nuntii, confratres, servitores, benefactores et personae utriusque sexus, eorumque parentes vivi et defuncti de missis, et aliis piis suffragiis totius ecclesiae militantis participes efficerentur, ipsique magistri, administratores, confratres, ac ab iis pro tempore deputati quaestores et receptores, his in quolibet anno, in singulis ecclesiis aliisque locis dicti regni et provinciarum illi adiacentium capsas seu truncos, a primis vesperis diei praecedentis usque ad occasum solis diei sequentis, permanentes, in

Quorum aliqua hic recensentur.

quibus fidelium eleemosynae pro subventionem pauperum, et aliis necessitatibus hospitalium praedictorum reponerentur et conservarentur, deputare possent. Quodque singuli ex magistris, administratoribus, confratribus, nunciis et servitoribus huiusmodi unam vel duas ecclesiam vel ecclesias illarum partium, in quibus constituti forent, visitandi, et in unaquaque ecclesia septies *Orationem Dominicam*, et toties *Salutationem Angelicam* devote dicendo, omnes et singulas indulgentias ac peccatorum remissiones consequerentur, et quilibet eorum consequi posset, quas consequerentur et consequi possent si quadragesimalibus et aliis anni temporibus, illas, quae pro stationibus deputatae existebant, ecclesias in Urbe et extra eam, personaliter visitarent. Quodque infirmi, senes, valetudinarii et alii impotentes, simili indulgentia potirentur, dicta auctoritate concessit et indulsit, districtius inhibendo universis, et singulis locorum Ordinariis, archiepiscopis, episcopis, abbatibus, capitulis, conventibus et aliis praelatis, et personis ecclesiasticis tam secularibus quacumque etiam dicta apostolica auctoritate fungentibus, quam Ordinum quorumcumque etiam Mendicantium regularibus, exemptis et non exemptis, sub excommunicationis latae sententiae poena, quam inobedientes episcopis inferiores incurrere voluit. Nec ex tunc deinceps magistros, administratores, confratres, nuntios, receptores aut servitores dictorum hospitalium, vel ab eis deputatos seu deputandos pro tempore, super deputatione capsarum seu truncorum huiusmodi, aut alias, contra formam facultatum eis desuper a dicta Sede concessarum, molestare seu perturbare praesumerent. Praeterea idem Iulius praedecessor singulas suas, dum legationis officio fungeretur, ac Sixti et Alexandri praedecessorum praedictorum litteras, facultates et

Iniuncta opera pro indulgentiis laicis.

concessionem, omniaque, et singula in eis contenta, nec non inde sequuta quaecumque, apostolica auctoritate dicta ex certa scientia approbavit et confirmavit, ac omnes et singulos tam iuris quam facti defectus, si qui forsitan intervenerint in eisdem, supplevit, illaque omnia et singula, prout per ipsum Iulium tunc legatum, ac praedictos Sixtum et Alexandrum praedecessores concessa fuerant, de novo concessit. Et etiam successive similis memoriae Leo X et Clemens VII, etiam Romani Pontifices praedecessores nostri, omnia et singula privilegia, indulta, libertates, immunitates, indulgentias, remissiones et gratias a Sixto IV, Alexandro VI, Iulio II, aliisque Romanis Pontificibus praedecessoribus suis dicto hospitali Sancti Remigii, illiusque magistris, administratoribus, confratribus, servitoribus, nuntiis et benefactoribus, nec non libertates et exemptiones saecularium exactionum a regibus et principibus, aliisque christifidelibus concessa, eadem apostolica auctoritate, pariter perpetuo approbavit et confirmavit, prout in singulis praedecessorum Iulii, et legati praedictorum litteris desuper confectis plenius continetur.

§ 5. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, temporum malignitate, et vigentibus multorum annorum serie in universa Gallia bellorum tempestatibus effectum sit, ut christiana charitas admodum neglecta, ac numerus coecorum et pauperum in dicto hospitali Sancti Remigii auctus fuerit, et exinde tam piuni opus a praedicto Sancto Ludovico rege charitatis affectu institutum facile deperire possit, nisi piorum fidelium eleemosynis adiuvetur; huiusmodi vero auxilium parum proficuum et utile sit evasurum, nisi ad eleemosynarum collectas personae particulares per totum regnum praedictum deputentur; et licet per decreta Concilii Tridentini propter prava elec-

Praedicta privilegia confirmari petit Honorius IV rex.

mosynarum quaestorum abusus, statutum sit, eorum nomen, atque usum penitus abolendum, nec ipsos ad effectum huiusmodi exercendum ullatenus admittendos, in eis tamen eleemosynarum hospitalibus, in quibus hospitalitas actu exercebatur, ad eorum sustentationem a devotis christifidelibus erogari solitarum perquisitio et collectio ab honestis personis, honestoque modo facta non prohibeatur. Quare dictus Henricus rex asserens, se a regali et christiano stemmate eiusdem Sancti Ludovici originem ducere, propter illius vestigia ad hospitale Sancti Remigii praedictum singularem devotionis affectum gerere, ac syndicos, gubernatores et administratores dicti hospitalis ex primariis civibus dictae civitatis, parlamenti Parisiensis existere, nominibus praedictis nobis humiliter supplicari fecit, quatenus eisdem privilegiis, indultis, libertatibus, concessionibus et gratiis pro illarum firmiori subsistentia, robur confirmationis apostolicae adiacere, ac alias in praemissis opportune providere de benignitate apostolica dignaremur.

Confirmat Clemens.

§ 6. Nos igitur, qui piis fidelium quorumlibet, praesertim regum, desideriis ad hospitalium et pauperum in illis degentium subventionem et sustentationem pertinentibus libenter annuimus, eaque favoribus prosequimur opportunis, syndicos, gubernatores et administratores praedictos, eorumque singulos a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis a iure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie, absolventes et absolutos fore censentes, nec non singularum litterarum praedictarum tenores praesentibus pro expressis habentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, omnia et sin-

gula privilegia, indulta, libertates, immunitates, indulgentias, remissiones, concessionem et gratias ab eisdem Sixto IV, Alexandro VI, Iulio II, etiam dum legationis munere fungeretur, Leone X et Clemente VII, aliisque Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris, hospitali Sancti Remigii, illiusque magistris, administratoribus, confratribus, servitoribus, nuntiis, benefactoribus praedictis, communiter vel specialiter, nec non libertates et exemptiones saecularium exactionum a regibus et principibus, aliisque christifidelibus concessa et elargita, dummodo quoad praesentes non expressa, illa sint in usu, ac licita et honesta, sacrisque canonibus, et dicti Concilii Tridentini decretis minime contraria.

§ 7. Nec non quoad facultatem habendi capsam seu truncos bis quolibet anno in singulis dicti regni ecclesiis, quatenus id etiam fit in usu, dicta apostolica auctoritate, tenore praesentium, perpetuo approbamus et confirmamus, ac illis plenariae et inviolabilis firmitatis robur adiacimus, omnesque et singulos tam iuris, quam facti defectus, si qui forsitan intervererint in eisdem, supplemus, et nihilominus nunc et pro tempore existentibus syndicis, gubernatoribus et administratoribus hospitalis Sancti Remigii huiusmodi, ut de caetero perpetuis futuris temporibus, petita et obtenta in primis annis singulis locorum Ordinariis in scriptis licentia, quam ipsi Ordinarii omnino gratis dare debeant, eleemosynas, et quaecumque alia charitatis subsidia per personas honestae vitae ad id ab ipsis sindicis, gubernatoribus et administratoribus pro tempore deputatas, ad usum dicti hospitalis Sancti Remigii, illiusque pauperum in universo regno praedicto, ac singulis eius provinciis, civitatibus, terris, burgis, villis, et locis exquiri et colligi facere, illasque et illa recipere et levare libere

Ac quaerendi praecipue eleemosynas ad firmam tamen Tridentini Concilii.

et licite valeant; ita tamen, quod huiusmodi eleemosynae in usum dicti hospitalis, ad illius pauperum necessitates sublevandas dumtaxat convertantur, auctoritate et tenore praedictis, etiam perpetuo concedimus et indulgemus.

Inhibens quominus quaestores molestentur.

§ 8. Decernentes syndicos, gubernatores et administratores praedictos, et ab eis ad receptionem eleemosynarum huiusmodi deputatas personas per locorum Ordinarios, seu eorum vicarios in spiritualibus generales, aut officiales, nec non fabricae basilicae Principis Apostolorum de Urbe, et Cruciatæ sanctae, ac Ordinis Beatae Mariae Redemptionis Captivorum deputatos, vel quoscumque alios, quavis auctoritate fungentes, molestari, perturbari vel inquietari non posse.

Clausulae.

§ 9. Sicque per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, aut commissarios, et causarum Palatii Apostolici auditores, ac Sanctae Romanae Ecclesiae cardinales, etiam de latere legatos, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, ubique iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Executores designati.

§ 10. Quocirca venerabilibus fratribus nostris archiepiscopis Remensi et Rothomagensi ac episcopo Parisiensi committimus et mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios praesentes litteras, et in eis contenta quaecumque, ubi et quando opus fuerit, ac quoties pro parte Henrici regis, nec non pro tempore existentium syndicorum, gubernatorum et administratorum praedictorum, vel alicuius eorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostra praesentes litteras, et in eis contenta huiusmodi ab omnibus, ad quos spectat et

pro tempore spectabit, inviolabiliter observari, ac syndicos, gubernatores et administratores praedictos, omnesque alios, quos praesentes ipsae concernunt et concernent in futurum, illis pacifice frui et gaudere, non permittentes ipsos vel eorum quempiam per quoscumque desuper contra eorumdem praesentium tenorem quomodolibet indebite molestari; contraditores quoslibet et rebelles per sententias, censuras et poenas ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris et facti remedia, appellatione postposita, compescendo, necnon legitimis super his habendis servatis processibus, sententiis, censuris et poenis ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii saecularis.

Derogatio contrariorum.

§ 11. Non obstantibus praemissis, et sanctae memoriae Bonifacii Papae VIII, itidem praedecessoris nostri, qua cavetur ne quis praeter suam civitatem vel dioecesim, nisi in certis expressis casibus, et in illis ultra unam diaetam a fine suae dioecesis ad iudicium evocetur; seu ne iudices a Sede praedicta deputati extra civitatem vel dioecesim, in quibus deputati fuerint, contra quoscumque procedere, aut alii vel aliis vices suas committere audeant vel praesumant, ac in concilio generali edita de duabus diaetis, dummodo ultra tres diaetas aliquis auctoritate praesentium ad iudicium non trahatur, aliisque apostolicis, necnon in sinodalibus, provincialibus et universalibus conciliis editis, specialibus vel generalibus constitutionibus et ordinationibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Modus servandus in quaestuationibus.

§ 12. Volumus autem, ac per easdem praesentes decernimus, quod personae ad collectionem eleemosynarum huiusmodi pro tempore deputatae, eo minus sine dolo et modeste fungantur, quaestorum nomen non gerant, nullas indulgentias

Legi forte debet *namere.* (n. T.).

divulgent, nec per se vel alium praedicent, privilegia sua non ostendent, reliquias, cartas, imagines, aliave similia ad christifideles excitandos, aut ulla instrumenta, vel quorumcumque quaestorum insignia non circumferant, minas et imprecationes ad extorquendas pecunias aut alia bona non intentent, nihil quasi debitum et consuetum petant, nulla arte utantur, sed simpliciter, pie et modeste pro subventionem dicti hospitalis petendo, id quod sponte offertur tantum accipiant, nullamque super dictis elemosynis quovis nomine conventionem etiam in dicti hospitalis utilitatem faciant. Ordinarii autem locorum pro praemissorum praecisa observatione, non solum ex aliorum delatione, sed ex suo etiam officio inquirent si qua fraus ab ipsis collectoribus praesertim adversus leges eis praescriptas committatur, quos si reos vere repererint, pro modo culpae arbitrio suo puniant, eosdemque statim a collectione elemosynarum huiusmodi amoveant, ac alios, qui boni et idonei sint, ab eisdem superioribus eurent sufficiens.

Fides danda transumptis.

§ 13. Quodque earumdem praesentium transumptis etiam impressis, manu notarii publici subscriptis, et alicuius personae in dignitate ecclesiastica constitutae sigillo munitis, ea prorsus ubique in iudicio et extra fides adhibeatur, quae ipsis originalibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Clausulae.

§ 14. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae absolutionis, approbationis, confirmationis, adiectionis, voluntatis et decretorum infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Romae apud Sanctum Marcum, anno Incarnationis Dominicae millesimo

quingentesimo nonagesimo nono, nonis maii, pont. nostri anno VIII.

Dat. die 7 maii 1599, pontif. an. VIII.

CCVI.

*Indictio universalis Iubilaei pro anno MDC, quo conceditur plenaria remissio peccatorum visitantibus basilicas Ss. Petri et Pauli Apostolorum, ac S. Ioannis Lateranensis et Beatae Mariae Maioris de Urbe, et aliae indulgentiae, durante dicto anno, suspensae declarantur*¹.

Clemens episcopus, servus servorum Dei, universis christifidelibus praesentes litteras inspecturis salutem et apostolicam benedictionem.

Annus Domini placabilis, annus remissionis et veniae, filii in Christo dilectissimi, iam Dei munere appropinquat; iam tempus acceptabile et dies aeternae salutis adveniunt, ad redimenda peccata, ad salvandas animas. Annus christiano populo in primis optabilis et iucundus sanctissimi Iubilaei iam prope adest, qui a salutifero partu Beatae Dei Genitricis et semper Virginis Mariae sexcentis supra millesimum numeratur, tanto maiori fidelium gaudio et frequentia in alma hac Urbe de more celebrandus, quanto expressius atque efficacius suam primariam originem repraesentat. Nam, quemadmodum veteri traditione et maiorum monumentis testatum est, antiquissimo

Annus centesimus Iubilaei ex antiquo ritu institutus.

¹ Antiquum Iubilaei ritum restituit Bonifacius VIII pro quolibet centesimo anno in sua const. xv: *Antiquorum*, tom. IV, pag. 156. Sed ad annum quinquagesimum reduxit Clemens VI, ut in *Extravag. II, De Poenit. et Remiss.*, et ad trigesimum Urbanus VI; tandem ad vigesimumquintum Paulus II in sua constitut. IX: *Ineffabilis*, eod. tom., pag. 200.

Romanae Ecclesiae instituto, per decurrentes saeculorum aetates, hoc est, singulis centenis annis, a Christi Domini et Salvatoris nostri natali, amplissimae peccatorum indulgentiae et remissiones propositae erant iis, qui sacra beatorum Apostolorum limina pie ac devote visitarent.

Hanc institutionem Bonifacius VIII confirmavit, et alii dictum tempus contraxerunt.

§ 1. Quam sane vetustam institutionem anni centesimi, non vana gentilium superstitione, sed religioso cultu et christianorum concursu Romae celebrandi, felicitatis recordationis Bonifacius Papa VIII, praedecessor noster, suo apostolico decreto, ad certitudinem praesentium et memoriam futurorum, confirmavit. Ac licet alii Summi Pontifices praedecessores item nostri, qui postea sunt consequuti, intra angustiores annorum limites, propter vitae humanae brevitatem, Iubilaei celebrandi spatium contraxerint; ipsa tamen centenarii celebratio, ob antiquae traditionis primordia, in primis insignis non immerito existimatur. Et revera divino consilio factum videtur, ut postremo cuiusvis saeculi anno, quod longissimum etiam humanae vitae spatium censetur, in ipsa arce et domicilio christianae religionis, tanti beneficii memoria a cunctis fidelibus recolatur; quod scilicet ad omnes illuminandos sol iustitiae Christus Deus noster, qui humano generi salutem attulit, ex utero Virginis expressus est, ex eo etiam, quod christiani universi ad Petri Sedem, et ad fidei petram, tamquam filii ad patrem et oves ad pastorem summum, simul confluent, tanto magis unius ovilis et unius pastoris unitas appareat, et unius fidei splendor latius elucescat, quae nullo saeculorum decursu, nulla temporum varietate immutata est, sed semper eadem a fidelibus populis incorrupta, atque inviolata professione retinetur; membra quoque suo visibili capiti tanto arctius charitatis glutine connexa mundus agnoscat; et denique idem

ille spiritus unitatis, quo sola ecclesia catholica, eiusque corpus admirabiliter compactum et coagmentatum est, tanto illustrius declaretur, dum veluti ab universitate populi christiani, in ipsa unitatis parente Romana Ecclesia, statis temporibus, annus unus, sanctus iure optimo nominatus, summa religione ritumque solemnem celebratur.

§ 2. Hunc autem annum vere sanctum, annum Domini acceptum et placabilem, quo homines poenitentiam agerent, et ad Deum et Patrem misericordiarum in corde perfecto converterentur, primus mundo annunciavit ipse vitae et salutis nostrae auctor Iesus Christus Filius Dei, quem Pater unxit Spiritu Sancto, et omni super eum gratiae plenitudine effusa, misit illum evangelizare pauperibus, et mansuetis mederi, et sanare contritos corde, praedicare captivis indulgentiam et remissionem, clausis aperitionem, et coecis visum. Et nos etiam qui, licet humiles et indigni, vices tamen Christi Domini in terris, ipso ita disponente, gerimus et tenemus, ex hac sublimi apostolicae vigiliae specula, vobis universis christifidelibus annunciamus, indicimus, evangelizamus hunc eundem annum Iubilaei verae poenitentiae et spiritualis laetitiae. Et quia charitas Christi, pro quo legatione fungimur ad omnes gentes, urget nos, et zelus salutis animarum comedit cor nostrum; hortamur et obsecramus omnes per aspersionem Sanguinis Iesu Christi, et per adventum Eius, et diem tremendi iudicii, ut sacro potissimum Iubilaei tempore convertatur unusquisque a via sua mala, et revertatur ad Dominum in corde puro, et conscientia bona, et fide non ficta; quia clemens et misericors est Deus noster, et multae miserationis, et praestabilis super malitia. Dum vero ex nostro pastoralis officii munere carissimos in Christo filios nostros, impera-

Clemens celebrationem dicti Iubilaei indicit pro anno MDC, atque omnes ad eius acquisitionem hortatur.

Miseratur Papa super illos qui post ultimum Iubilaeum, e gremio Catholicae Ecclesiae exierunt.

tozem electum, reges et principes catholicos, et omnes christifideles toto terrarum orbe, in remotissimis etiam provinciis et regionibus commorantes, ad Iubilaei huius sanctam et iucundissimam in Domino celebritatem, summo cum gaudio vocamus atque invitamus; eodem plane tempore acerbissimi doloris sensu vehementissime commovemur, mente atque animo recogitantes, quam multae nationes et populi se ipsos miserabiliter abscederint ab unitate et communione Catholicae et Apostolicae Ecclesiae; qui proximo superiori centenario in ipsa una Catholica et Apostolica Ecclesia Romana, nobiscum unanimes et cum consensu in domo Domini ambulantes, sanctum illius Iubilaei annum multa cum laetitia et spiritali exultatione celebrarunt; pro quorum aeterna animarum salute vitam nostram ac sanguinem, si opus esset, libentissime effunderemus. At vos interea, filii obedientes et catholici, a Deo et a nobis benedicti, venite, ascendite ad locum quem elegit Dominus, ad spiritualem Sion et Hierusalem sanctam, non littera sed spiritu, unde ab exordio nascentis Ecclesiae lex Domini et lux evangelicae veritatis in omnes gentes et nationes derivata est. Haec est illa felix civitas, cuius fides apostolico ore laudata annunciat in universo mundo; cum ipsi beatissimi apostolorum principes Petrus et Paulus, totam doctrinam cum sanguine profuderunt, ut per sacram beati Petri Sedem, caput orbis terrae effecta, mater esset cunctorum credentium, et magistra omniam ecclesiarum. Hic fidei petra, hic fons sacerdotalis unitatis, hic incorruptae veritatis doctrina, hic claves regni coelorum, et summa ligandi atque solvendi potestas; hic denique thesaurus ille Ecclesiae inexhaustus sacrarum indulgentiarum, cuius custos et dispensator est Romanus Pontifex, qui eas omni quidem

tempore distribuit, prout salubriter in Domino intelligit expedire, sed anno potissimum sancti Iubilaei pia et largaprofundit manu; quando et portae sanctae in antiquissimis et religiosissimis huius almae Urbis basilicis et ecclesiis aperiuntur more solemnium, et fideles a peccatorum labe expurgati intrant in conspectu Domini in exultatione, ut non iam ex veteris legis instituto, quae umbram tantum habebat, futurorum bonorum, neque ex Hebraeorum consuetudine, quibus omnia contingebant in figura, aut servi humanae servitutis iugo constricti liberi evadant, aut in carceribus vincti dimittantur, aut gravis aere alieno oppressi liberentur, quin etiam ad paternorum bonorum possessionem redeant, terrena enim haec sunt, fluxa et caduca. Sed fructus anni sancti et spiritalis nostri Iubilaei, illi sunt uberrimi, quod animae Christi Sanguine redemptae e iugo ferreo diabolicae tyrannidis, atque ex tetro carcere et vinculis peccatorum, divina sacramentorum efficacia, absolvuntur, et dimissis debitis ac poenis in adoptionem filiorum Dei, et ad coelestis regni haereditatem et paradisi possessionem admittuntur, et alia quamplurima Dei beneficia accipiunt. Nos igitur Summorum Pontificum praedecessorum nostrorum vestigiis inhaerentes, et eorum pium ac saluberrimum institutum retinentes, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium assensu, Iubilaei celebrationem in annum proximum millesimum sexcentimum, a primis vespere vigiliae Nativitatis Domini Nostri Iesu Christi eiusdem anni millesimi sexcentissimi inchoandam et per totum annum ipsum finiendam, auctoritate Dei omnipotentis, et beatorum apostolorum Petri et Pauli ac nostra, quanto maximo possumus animi nostri gaudio, ad ipsius Dei gloriam, et Catholicae Ecclesiae exalta-

Quaenam Iubilaei vera indoles, quinam fructus spiritalis.

Indulgentias basilicas visitantibus proponit.

tionem indicimus et promulgamus. Quo ipso Iubilaei anno durante, omnibus utriusque sexus christifidelibus vere poenitentibus et confessis, qui beatorum Petri et Pauli apostolorum basilicas, et S. Ioannis Lateranensis ac Sanctae Mariae Maioris de Urbe ecclesias, semel saltem in die, per triginta continuos aut intermissos dies, si Romani vel incolae Urbis fuerint, seu per quindecim dies, si fuerint peregrini aut alias externi, devote visitaverint, et pro ipsorum fidelium ac totius christiani populi salute pias ad Deum preces effuderint, plenissimam omnium peccatorum suorum indulgentiam, remissionem, ac veniam misericorditer in Domino concedimus et impertimur.

Easdem indulgentias impeditis quoque concedit.

§ 3. Et quoniam evenire potest, ut ex iis, qui hac de causa iter aggressi fuerint, vel ad Urbem se contulerint, aliqui in via, aut etiam in ipsa Urbe, morbo vel alia legitima causa impediti, aut morte praeventi, praefinito dierum numero non completo, ac ne quidem fortasse inchoato, praemissa exequi, et dictas basilicas et ecclesias obire nequeant; nos piae promptaeque illorum voluntati, quantum in Domino possumus, benigne favere cupientes, eosdem vere poenitentes et confessos, praedictae indulgentiae et remissionis participes perinde fieri volumus, ac si dictas Urbis basilicas et ecclesias diebus a nobis praescriptis se ipsa visitassent.

Praelatis praecipit, ut populos hortentur ad huiusmodi indulgentias consequendas.

§ 4. Vos autem venerabiles fratres nostri patriarchae, primates, archiepiscopi et episcopi, in partem sollicitudinis nostrae vocati, duces et pastores populorum, lux mundi, et sal terrae, capite tubas argenteas, quarum usus est in Iubilaeo, idest adhibete praedicationem verbi Dei, et annunciate populis hoc gaudium, ut sanctificetur, et Dei iuvante gratia, parati sint ad ea coelestia dona

capienda, quae bonorum omnium largitor Deus, filiis dilectionis suae, per ministerium humilitatis nostrae praeparavit; adducite, fratres, verbo et exemplo, parvulos ad huius charissimae matris ubera, quae eos per evangelium in Christo genuit, adducite filios ad patrem, oves ad pastorem summum, membra ad caput, fideles ad fidei petram, in qua omnis aedificatio Catholicae Ecclesiae constructa consurgit; adducite populum ad Sanctam Romanam Ecclesiam, et ad gloriosos principes terrae Petrum et Paulum, qui universum mundum legem Domini docuerunt, et quorum fides, dignitas et auctoritas, indigno etiam in haerede non deficit. Ad sacras igitur indulgentias earumque salubres fructus, ipso Iubilaei anno, Romae percipiendos, vocate coetum, congregate populum, sanctificate ecclesiam, docete oves fidei vestrae creditas, quia advenae et peregrini sumus in hac vita, et civitatem hic permanentem non habemus, sed futuram inquirimus. Ideo quia breves dies sunt huius nostrae aerumnosae peregrinationis, et nescimus qua hora paterfamilias et sponsus Christus venturus sit, idcirco vigilent, et lampades ardentes et plenas oleo charitatis et misericordiae gestent in manibus, et festinent ingredi in illam requiem. Nam si unquam alias, nunc potissimum irae, rixae, et contentiones, et inveterata odia dimittenda propter Christum; nunc maxime servos decet misereri conservorum suorum, ut Dominus clementissimus omne debitum dimittat eis. Nunc praecipue omnes carnis impuritates abluendae, ut templum Dei mundum sit, et unusquisque vas suum possideat in honore et sanctificatione, et portet Deum in corpore suo. Postremo furta, rapinae, homicidia, et adulteria, et omnia peccata exterminanda, ut placetur ira Dei, et eos, qui christiano nomine gloriantur, agnoscat vere christi-

stianos, et imitatores Christi, et sectatores bonorum operum. Docete autem eos, quemadmodum ad salutes indulgentias consequendas, in animo confrito et in spiritu humilitatis, assiduis orationibus et ieiuniis, caeterisque pietatis operibus se ipsos praeparare, atque exercere debeant, et qui substantiam huius mundi habent, aperiant viscera sua, et fratrum suorum pauperum inopiam sublevent, praecipue vero erga peregrinos Romam venientes misericordes sint, et sanctam hospitalitatem Deo gratissimam, et quam vetustissimi illi christiani etiam inter persecutionum fluctus diligentissime coluerunt, ipsi quoque multa cum hilaritate spiritus renoveant atque observent. Admonete etiam eos, ut orent pro regibus et principibus christianis, ut quietam et tranquillam vitam agamus, et pax et concordia perpetuo conservetur. Postremo docete eos, cum sanctam peregrinationem susceperint, qua modestia, qua devotione, qua fraternae pacis observantia lucere eos oporteat, ut sint Christi bonus odor in omni loco. Praebete autem vos ipsos, fratres venerabiles, et omnem clerum, exemplum in primis bonorum operum et formam gregis, ut vestrae virtutis et religionis veluti sale caeteri condiantur, et omnem peccati putredinem abhorreant, et denique omnes unanimes in uno spiritu christianae charitatis, atque in omni sanctitate et iustitia Deo serviamus.

Principes hortatur peregrinos ut subveant.

§ 5. Hortamur quoque et rogamus in Domino charissimos in Christo filios nostros imperatorem electum, ac reges, et principes omnes catholicos, ut quo plura et magis illustria beneficia ab Eo, per quem reges regnant, acceperunt, tanto ardentius, ut par est, ad Dei gloriam procurandam pio zelo excitentur; praecipue vero fratrum nostrorum episcoporum et superiorum antistitem pastorem sedulitatem et vigilantiam adiuvent, et a

suis magistratibus et ministris adiuvari mandent, ut improborum licentia coercatur, et bonorum studia eorum regiope et gratia foveantur; maxime autem erga peregrinos beneficentiam et liberalitatem exercent, curentque ut tutis incedant itineribus, et nulla hominum perditorum vexatione perturbentur, sed hospitalibus, domibus et publicis hospitibus amanter excepti, et comenatu et rebus ad vitam necessariis recreati, sine ulla concussione et iniuria institutum iter laeti peragant, et cum gaudio in patriam revertantur. His enim hostiis reges potissimum et principes Deum sibi placabilem reddent, ut diu in terris felices vivant, et demum in aeterna tabernacula recipiantur ab illis ipsis pauperibus, erga quos misericordiam exercuerint, in quibus Christus pascitur et nutritur.

§ 6. Ut vero praesentes litterae, ad omnium fidelium in quibuscumque locis existentium notitiam facilius perveniant, volumus earum exemplis etiam impressis, manu notarii publici subscriptis, etc.

Exemplis huius bullae credi iubet.

§ 7. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae indictionis, promulgationis, concessionis, impartitionis, hortationis, rogationis et voluntatis, etc.

Sanctionem poenalem addit.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, anno Incarnationis Dominicae millesimo quingentesimo nonagesimo nono, decimoquarto kal. iunii, pontificatus nostri anno VIII.

Dat. die 19 maii 1599, pont. an. VIII.

Sequitur suspensio aliarum indulgentiarum et absolventi facultatum, durante hoc Iubilaeo.

Cum sancti Iubilaei celebrationem a vigilia Nativitatis D. N. Iesu Christi anni proximi millesimi sexcentissimi inchoandam, et usque ad finem eiusdem anni

Relatio praedictae indictionis.

duraturam, universo populo christiano de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium assensu indixerimus, ac omnibus utriusque sexus christifidelibus vere poenitentibus et confessis, qui beatissimorum Petri et Pauli apostolorum basilicas, S. Ioannis Lateranensis ac Beatae Mariae Maioris de Urbe ecclesias visitarent, plenissimam omnium peccatorum suorum indulgentiam, remissionem et veniam concesserimus, prout in nostris nuper desuper confectis litteris plenius continetur.

Suspensio omnium indulgentiarum et facultatum absolventi, durante anno Iubilaei.

§ 1. Cupientes ut christianae nationes ex omnibus terrarum orbis locis in alma Urbe nostra, in fidei ac religionis unitate congregatae, eodem pietatis ac devotionis spiritu, basilicas et ecclesias praedictas, quo maximo fieri poterit concursu, durante eodem Iubilaeo, visitent et frequentent, multorum Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum exemplo adducti, omnes et singulas indulgentias, etiam perpetuas, et peccatorum remissiones, ac facultates et indulta absolventi, etiam in casibus Sedi Apostolicae reservatis, etiam in litteris die *Coe-nae Domini* legi solitis contentis, quibusvis ecclesiis, monasteriis, hospitalibus, etiam S. Io. Hierosolymitani domibus, militiis, ordinibus, etiam mendicantium, congregationibus, confraternitatibus, etiam laicorum, universitatibus, et piis locis, illorumque ordinibus, capitulis, conventibus, magistris, superioribus, et tam saecularibus quam quorumvis etiam mendicantium ordinum regularibus personis, coronisque, granis, imaginibus et numismatibus ex metallo, seu quacumque alia materia confectis, tam singulariter quam universaliter, per quoscumque Romanos Pontifices praedecessores nostros, ac etiam nos, etiam ad instantiam imperatoris, regum, ducum et aliorum principum, aut ipsis etiam imperatori, regibus, ducibus

et principibus, vel aliis quacumque alia mundana vel ecclesiastica dignitate, etiam speciali nota digna, fulgentibus, etiam ad instar Iubilaei, aut alias quomodocumque et ex quibusvis causis et occasionibus, sub quibuscumque tenoribus et foris, ac cum quibusvis clausulis et decretis, etiam motu proprio, et ex certa scientia, ac alias quomodolibet concessis; quorum omnium tenores, formas, derogationes et decreta, praesentibus pro expressis haberi volumus, apostolica auctoritate, de eorundem fratrum consilio et assensu, ac apostolicae potestatis plenitudine, suspendimus, et suspensas esse declaramus, easque et ea, eodem anno durante, nulli prodesse aut suffragari debere; irritum quoque et inane decernimus si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari. Quo circa per praesentes, auctoritate apostolica, praecipimus et mandamus, ne interim aliae quam indicti a nobis praedicti Iubilaei indulgentiae, sive publice sive privatim, quovis praetextu ubivis locorum et gentium, sub excommunicationis eo ipso incurrendae, aliisque arbitrio Ordinariorum infligendis poenis, publicentur vel nuncientur, aut in usum demandentur.

Clausulae derogatorias.

§ 2. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon ecclesiarum, monasteriorum, conventuum, ordinum, congregationum, hospitalium, confraternitatum, universitatum, collegiorum et locorum, aliorumque praedictorum, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, exemptionibus et indultis apostolicis, illis eorumque superioribus et personis, ac aliis quibuscumque per eosdem Romanos Pontifices praedecessores nostros, ac nos et dictam Sedem, eiusque legatos, sub quibus-

cumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis clausulis et decretis, et ex quibusvis causis concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus, etiam si in illis caveatur expresse, quod sub similibus vel dissimilibus suspensionibus nequaquam comprehendantur, nisi de illis specialis et individua mentio fiat, illis alias in suo robore permansuris, ad effectum praemissum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus, caeterisque contrariis quibuscumque.

§ 3. Et quia difficile nimis esset, praesentes quocumque, ubi illis opus fuerit, perferri, volumus earum exemplis etiam impressis, notarii publici manu, et sigillo personae in dignitate ecclesiastica constitutae obsignatis, etc.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Incarnationis Dominicae MDXCIX, duodecimo kalendas iunii, pontificatus nostri anno VIII.

Dat. die 21 maii 1599, pontif. an. VIII.

CCVII.

Monasteria monialium sub cura Fratrum Carmelitarum et Congregationis Mantuanae in Italia existentia, abdicantur a cura dictorum fratrum, et subiacentur locorum Ordinariis, ita ut si contingat aliqua eorum extinguere, bona extintorum ad Congregationem praedictam libere revertantur.

Clemens Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Sanctimonialium, quae, relictis mundi illecebris, Christo Domino caelesti sponso se dedicarunt, felici et prospero gubernio, sub quo tamquam prudentes virgines accensis lampadibus ad sponsum pra-

1 Ex Regest. in Secret. Brevium.

dictum festinent, ac sub regulari observantia uberiores pietatis fructus afferant, quantum cum Domino possumus, prospicere cupientes, quaecumque ad haec opportuna fore conspiciamus, ea libenter statuimus et ordinamus.

§ 1. Motu igitur proprio, non ad alicuius nobis super hoc oblatae petitionis instantiam, sed ex certa scientia ac matura deliberatione nostris, accedente etiam consensu dilecti filii prioris generalis universi Ordinis Fratrum Carmelitarum, omnia et singula monasteria monialium Ordinis Carmelitarum, et seu alias sub cura et gubernio fratrum dicti Ordinis, etiam Congregationis Mantuanae, ubicumque locorum in universa Italia existentia, ab omni cura, gubernio, visitatione et superioritate tam praedicti prioris generalis, quam aliorum quorumcumque eiusdem Ordinis, seu etiam Congregationis Mantuanae, superiorum et fratrum, auctoritate apostolica, tenore praesentium, perpetuo eximimus, tollimus et liberamus, ac ipsorum omnium et singulorum monasteriorum, et in eis pro tempore existentium personarum curam, reformationem, punitionem et correctionem tam in capitibus, quam in membris, Ordinariis locorum, auctoritate et tenore praedictis, perpetuo committimus et specialiter delegamus; ita ut quilibet locorum Ordinarius in singulis ex praedictis monasteriis in eius respective civitate vel dioecesi existentibus omnimodam iurisdictionem exercere, ac illa regere et gubernare, dicta auctoritate, possit et valeat.

§ 2. Mandantes propterea in virtute sanctae obedientiae, ac sub indignationis nostrae, aliisque arbitrio eorumdem Ordinariorum infligendis poenis, praedicto priori generali, ac vicario etiam generali praedictae Congregationis Mantuanae, aliisque Ordinis et Congregationis pra-

Decretum, de quo in rubrica.

CCVIII.

Institutio Rotae in civitate Ferrariae Status Ecclesiastici ad decidendas causas illius civitatis et territorii, cum indultorum concessione.

Clemens Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

In supremo iustitiae throno, divina disponente clementia, constituti, illud in primis curare tenemur ut nimirum nostris et futuris etiam temporibus iustitia omnibus aequa lance ministretur, et ad id, ut decet, exequendum iusti ac rectissimi iudices cum opportunis facultatibus deputentur, per quos non solum unicuique ius suum tribuatur, sed etiam incommodis ac impensis litigantium, in quantum fieri potest, parcatur. His igitur rationibus adducti, ac populorum civitatis nostrae Ferrariensis ac aliarum civitatum, terrarum, castrorum, et locorum ducatus et domini nostrorum Ferrariensium recto gubernio, et felici regimini prospicere, ac singulorum indemnitati et commodis opportune consulere cupientes, praeter alia a nobis in eisdem civitate et ducatu ordinata, unum tribunal iudicium, Rotam nuncupandum, in dicta civitate Ferrariensi instituere decrevimus, in quo causae civiles, ut inferius disponetur, cognosci, et prout iuris fuerit, terminari debeant.

§ 1. Motu igitur proprio, et ex certa scientia ac mera deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine

1 Ferrariam ubi Bonif. IX universitatem studii instituerat sua const. IV: *In supremae*, tom. IV, pag. 610), Clem. VIII R. C. A. addixit constitut. CLXII, CLXIII, CLXVI, CLXXI, et seq. Novam autem regiminis formam in eam induxit constit. CLXXX: *Quoniam*, pag. 428. Magistratumque et consilium centum virorum in ea instituit const. CXC *Inter*, pag. 449. Eique concessit ut suum oratorem apud Pontificem retinere posset const. CXCIII.

dictorum superioribus et fratribus, ne de caetero se in cura et gubernio monasteriorum praedictorum quavis auctoritate, occasione, vel praetextu, introuitum, ingerere, aut immiscere audeant vel praesumant; abbatissis vero, seu priorissis, et conventibus, et religiosis singulorum monasteriorum huiusmodi, ut deinceps in perpetuum praedictis locorum Ordinariis subsint, ac prompte pareant et obediant.

§ 3. Non obstantibus apostolicis, ac in universalibus provincialibusque, et synodalibus conciliis editis generalibus vel specialibus constitutionibus et ordinationibus, ac monasteriorum, Ordinis, Congregationis praedictorum etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque indultis et litteris apostolicis illis, eorumque superioribus et personis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et approbatis. Quibus omnibus et singulis, eorum tenores, praesentibus pro expressis et ad verbum insertis habentes, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, caeterisque contrariis quibuscumque.

§ 4. Volumus autem ut si contingat aliqua ex praedictis monasteriis monialium extingui aut supprimi, illorum pro tempore extintorum et suppressorum bona, ad Ordinem seu Congregationem praedictam, sub cuius gubernio erant, libere revertantur.

Datum Romae apud S. Petrum sub anulo Piscatoris, die XXVIII maii MDXCIX, pontificatus nostri anno octavo.

Dat. die 28 maii 1599, pontif. an. VIII.

Derogatio e-n-tractionum.

Si contingat monasteria extingui, eorum bona ad Ordinem Carmelitarum revertantur.

Prohibito fratribus Carmelitis, quomodo in illis monasteriis ingerant.

Procurium.

Auditorum numerus praescribitur, et electio civitatis consi-

Exemplorum
ddos.

Exemplum

ho datur, iuris-
dictioque eo-
rum explicatur.

in civitate praedicta Ferrariensi unum tribunal audientiae causarum, Rotam nuncupandum, perpetuis futuris temporibus duraturum, quod constare debeat quinque iudicibus, auditoribus nuncupandis, a consilio civitatis praedictae Ferrariensis singulo quinquennio eligendis, qui omnes, et singulas Ferrariensis et Comaclensis civitatum, et quarumcumque terrarum, castrorum et locorum ducatus nostri Ferrariensis causas, lites et controversias civiles, meras et mixtas quomodolibet actitandas inter cives, incolas, districtuales habitatores, ac collegia, agricolas quoque, et alios quoscumque sub legatione Ferrariensi subditos cognoscere, decidere ac sine debito terminare ac iudicare possint et debeant, auctoritate apostolica, tenore praesentium, perpetuo erigimus et instituimus.

Auditorum
qualitates.

§ 2. Quoniam vero omnia eo magis stabilia redduntur, quo solidiorem ac certiore statum, per quem feliciter regi et gubernari valeant, assumunt; idecirco hoc ipsum Rotae tribunal infrascriptis constitutionibus et ordinationibus perpetuo firmiter observandis fulciendum duximus. Eapropter statuimus, mandamus et ordinamus, ut praedicti quinque Rotae auditores debeant esse iuris utriusque doctores, non ex civitate Ferrariensi aut aliquo ex locis praedicti ducatus, ex aliis tamen ditionis ecclesiasticae nobis et Apostolicae Sedi immediate subiectae locis oriundi, summae integritatis, prudentiae, doctrinae et experientiae, non minores natu annis triginta, qui saltem per quinquennii spatium in publica aliqua insigni academia legerint, aut in celebri aliquo loco, iudicando vel advocando, foro operam dederint, neque in his muneribus obeundis inter postremos habiti fuerint, sed praeclare ac laudabiliter se gesserint.

§ 3. Hos omnes a consilio civitatis

Ferrariensis, singulo quinquennio, excepta hac prima vice, eligi volumus; et postquam electi fuerint in principio seu ante ingressum eorum officii, in manibus pro tempore existentis nostri et Apostolicae Sedis in civitate et ducatu Ferrariensi de latere legati, seu eius vicelegati, aut gubernatoris, assistentibus iudice sapientum et ipsis sapientibus communitatis Ferrariae, iureiurando promittant se ad unguem observaturos non modo has Rotae constitutiones, verum etiam omnes et quascumque civitatis Ferrariae provisiones, ordinationes et statuta, usu nunc recepta, necnon iustitiam, qua decet sanctitate et integritate, administraturos, sub poenis arbitrio superiorum infligendis in syndicato, cui eos omnino, finito eorum officio, subiici volumus, et in quo non nisi de dolo, fraude et barattaria, iuxta stylum totius Italiae, et legis dispositionem illos teneri, et de his non nisi in singulos inquiri, cum non sit praesumendum universam Rotam dolum, fraudem et barattariam commissuram, mandamus et declaramus.

§ 4. Finito autem officio eorum et uniuscuiusque eorum, nolumus eos vel quemquam eorum posse iterum pro alio quinquennio eligi vel confirmari, nisi tres partes ex quatuor suffragiorum in consilio pro nova electione seu confirmatione obtinerent; concedimus vero ut post quinquennium, a die eorum officii finiti, elapsum, iure et recte denuo eligi possint.

§ 5. Et quoniam, ut praemissum est, auditores de quinquennio in quinquennium eligendi sunt, atque perpetuis futuris temporibus observandum, rationique consentaneum visum est, ut unus ex his qui praecedente quinquennio in Rota fuit, in eadem ad hoc, ut novi ingredienti facilius et citius instruantur, quinquennio subsequenti remaneat; propterea

Instrumentum
ab eis praes-
standum.

Confirmatio
in officio quibus
auditoribus et
quando fieri
possit.

Tempus officii
terminetur quin-
quennio.

statuimus, electionem hoc ordine et modo fiendam; hac enim prima vice auditores quinque eligentur, quorum officio functo, unus eorum a consilio seligendus per biennium in nova Rota perseverabit; et aliis autem vicibus, quinque auditorum quidem fiat electio, sed unus eorum, nempe ultimo electus, non statim in principio quinquennii Rotam ingreditur, sed biennio elapso, et hic ille erit postea, qui in Rota succedentis quinquennii, per curriculum biennii, pro novis auditoribus instruendis commoraturus erit, et ita perpetuis futuris temporibus observari mandamus.

Electio post
primum quin-
quennium ad
civitatem Ferrar-
iae spectat.

§ 6. Electionem autem dictorum auditorum a praedicto consilio civitatis Ferrariensis, ut praefertur, faciendam, incipere volumus post praesens quinquennium, in quo auditores per dilectum filium nostrum Petrum S. Nicolai in Carcere diaconum cardinalem Aldobrandinum nuncupatum, nostrum secundum carnem ex fratre germano nepotem, ac in civitate et ducatu praedictis nostrum et Apostolicae Sedis de latere legatum iam electos continuare, eorumque quinquennium a die datae praesentium inchoare, et ut sequitur finire.

Praetoris of-
ficium anno con-
cluditur.

§ 7. Praetorem quoque dictae Rotae iam electum per annum, ab eadem die datae praesentium incipiendo praeturae officium iuxta formam inferius describendam exercere debere statuimus.

Stipendium
praetoris et au-
ditorum.

§ 8. Sed quia bovi trituranti non est os alligandum, et laborum cuique praemium condignum est proponendum, ut ad illos subeundos alacrior reddatur; nos propterea cuilibet ex praefatis iudicibus Rotae Ferrariensis, praeter praetorem, in singulos menses triginta quinque scutorum auri in auro; praetori vero quinquaginta quinque similium scutorum mensuram provisionem ex redditibus et provisionem Camerae nostrae apostolicae,

per depositarium eiusdem Camerae in civitate nostra Ferrariensi cum mandato legati seu vicelegati, aut gubernatoris eiusdem civitatis pro tempore existentis, persolvendam constituimus et assignamus.

§ 9. Ac praeterea volumus et ordinamus, ut communitas civitatis Ferrariensis locum auditorii in quo Rota fieri debeat, et domus in quibus praefati auditores commode, et iuxta gradus decentiam, honorifice habitare valeant, gratis assignare teneantur.

§ 10. Utque cursores eligant, qui in Auditorio praedicto tempore Rotae assistere, et illud ab omnibus immunditiis expurgare debeant.

§ 11. Iisdem praeterea praetori et auditoribus, ut sportulas et emolumenta quaecumque secundum statuta Ferrariae, et munera iuxta constitutiones et consuetudines Rotae Bononiensis, recipere possint, permittimus et gratiosae concedimus, constitutione Aldobrandina non obstante.

§ 12. Praeterea, quo diligentius dicti auditores causis expediendis, id quod summopere nobis cordi est, operam navent, districte eisdem inhibemus sub poenis arbitrio legati, vicelegati aut gubernatoris imponendis, ne in causis coram aliis iudicibus, in civitate Ferrariae ac eius districtu, vel alibi in legatione ventibus, ullo modo consilium dare, aut aliorum consiliis se subscribere audeant; concedimus autem, ut id in causis, quae extra legationem tractantur, aliquando facere valeant.

§ 13. Inhibemus praeterea sub eisdem poenis, ne a civitate et auditorio diebus non feriatis absque licentia consilii abesse possint: nisi fortasse eos vel aliquem eorum, ratione causarum et officii, abesse oporteret, vel aliquo iusto impedimento detineretur quo minus ad auditorium accedere, et causarum expeditioni vacare

Domus audi-
toribus gratis a
communitate as-
signanda.

Cursores ab eis
eligentur.

Sportulae et
munera audito-
ribus permittun-
tur.

Consilia quan-
do causis praes-
tari possint.

Aliquis audi-
torum, iuxta de-
creta, absente,
quid facerentum
sit.

possit; et hoc casu volumus ut, non obstante impedimento vel absentia, si causa ad totam Rotam pertineat, alii in ea procedant, et si ponens ille esset absens, alius eius loco subrogetur sorte extraendus, et si ponens revertatur, vel cesset impedimentum causa nondum decisa, is causam suam denuo assumat in terminis, in quibus eam reperiet, et expediat; quod si impedimentum vel absentia in persona praetoris contingeret, loco eius substituat auditor senior.

Praetor quis de auditoribus usso debeat.

§ 14. Nunc ad auditorum iurisdictionem propius accedentes, principe loco constituimus, ut unus eorum sit quolibet anno praetor civitatis Ferrariae, senior nempe, hoc est, qui primo auditor electus fuit; qui praeturam uno anno obeat, ac eo praetura functo, alii deinceps, secundum ordinem quo electi fuerunt auditores, in praetura succedant, et ultimus, qui secundum ea, quae superius constituta sunt, anno tertio dumtaxat Rotam ingrediens in nova per biennium remanere debet, primo anno in ingressu novae Rotae praeturam adipiscatur, et sic de caetero semper observetur, excepta hac prima vice; qua, ita exigente necessitate, disponimus ut, finito quinquennio, in Rota nova is perseveret, quem consilium generale elegerit, et hic denuo in ingressu novae Rotae praeturam anno primo obtineat.

Quas ipse causas cognoscere possit.

§ 15. Decernimus autem causas omnes primarum appellationum totius legationis Ferrariae ad praetorem solum spectare; qui de illis cognoscere, easque sine debito solus terminare debeat, et sportulas ac emolumenta solus quoque percipiat, nec eas eave cum aliis auditoribus partiri teneatur. Volumusque ut appellationes omnes et quaecumque a sententiis quorumcumque iudicum, in quibuscumque causis civilibus, nec non et reductiones ad arbitrium boni viri, quae ab arbitris

vel arbitratoribus tam voluntariis, quam necessariis interponerentur, in casibus tamen permissis, ad dictum praetorem, et eius officium devolvantur; nec non possit cognoscere quascumque alias causas in civitate et legatione Ferrariensibus, prout praetor Rotae Bononiensis potest in civitate et legatione Bononiensibus.

§ 16. Statuentes interim ut, veteri abusu appellandi coram bonis viris cessante, appellationes omnes coram iudice, a cuius sententia appellatur, omnino interponantur; et aliter interpositae non valeant, nec teneant, nisi vere copia iudicis haberi non potuisset.

Sententiae coram quo sint interponendae.

§ 17. Decernentes pro celeriori causarum expeditione, ut ab incidentibus et emergentibus, super quibus praetorem interloqui contigerit, in casibus, in quibus permissa est appellatio ab interlocutoriis ex forma iuris statutorum vel provisionum Ferrariae, ad Rotam appelletur, quae, sine voto praetoris, ipsam appellationem terminare debeat; sicuti perpetuo et inviolabiliter sancimus, ut in quibuscumque causis ad Rotam deferendis, in quibus primo loco aliquis ex auditoribus iudicaverit, is nihilominus in ea causa votum habeat.

Appellationes causae quomodo tractandae.

§ 18. Demumque iubemus ut causae coram uno praetore ceptae finito officio, coram eodem quoque, et ab eodem terminentur, dummodo processus et scripturae, antequam praeturae munus deponat, a partibus praesentatae fuerint, iuxta formam statutorum et provisionum Ferrariae. Declarantes id, quinquennio durante, locum obtinere, et causas coram ultimo praetore ceptas, non coram eodem et ab eodem, sed coram praetore novae Rotae et ab ipso finiendas esse.

Causae ceptae coram praetore a quo terminantur.

§ 19. Ad Rotam autem spectare disponimus, causas omnes viduarum, pupillarum, ac omnium miserabilium persona-

Quas causas dicuntur rotales atque ad Rotam spectantes.

rum secundum tamen dispositionem *l. Unicae Cod. quand. Imper. inter pupil.* et non aliter; nec non dotium, et alimentorum, ac praeterea omnes causas, cumulative tamen quoad locumtenentem generalem causarum civilium legati, vicelegati, aut gubernatoris, quae ex forma statutorum, ordinum ac provisionum Ferrariae cognosci debent, ac terminari appellatione remota, exceptis iis, quae ratione personae agentis vel conventae, vel ratione causae ex forma eorumdem statutorum, ordinum, ac provisionum, vel privilegiis alicuius forum habeant particulare, et coram iudice aliquo particulari tractari et definiiri debent. Insuper concedimus et indulgemus eidem Rotae cognitionem secundarum appellationum, nedum a sententiis praetoris, verum etiam quorumcumque iudicum totius legationis et ducatus Ferrariae; et volumus ut ipsae secundae appellationes, etiam totius legationis omnino ad Rotam devolvantur, dummodo, quoad eas extra civitatem, valor causae excedat aureos centum a libris quatuor. Nec non possint dicti auditores cognoscere quascumque alias causas in dicta civitate et legatione Ferrariensibus, prout possunt auditores Bononienses in civitate et territorio Bononiensibus. Declarantes causas omnes praedictas, etiam cum voto praetoris decidendas esse, exceptis appellationum causis, quae ab eius sententiis interponantur, ut praemissum est.

Facultas Rotae in procedendo.

§ 20. In praedictis vero omnibus tam praetorem, quam Rotam in procedendo summarie, simpliciter et de plano, sine strepitu et figura iudicii, sola facti veritate inspecta, procedere posse; in decidendo vero provisiones, constitutiones et statuta Ferrariae ab iisdem observari debere praecipimus; exceptis causis locorum ac civitatum legationis, in quibus statuta et provisiones eorum, earumque particu-

laria ad decisoria pertinentia, si quae vel quas haberent, servari mandamus.

§ 21. Et quoniam, ut saepe numero dictum est, properamus ad causarum finem, et litium amputationem iubemus, ut statuti Ferrariae ordine praetermissio tam praetor, quam Rota, in causis coram eis vertentibus curatores et tutores decernendi potestatem habeant, haereditatibusque iacentibus, et vacantibus, absentibus, minoribus et pupillis, et aliis quibuscumque, qui curatore seu tutore indigerent, ita tamen, ut tutoris seu curatoris electio praesentibus per binas cedulas cum debito unius diei intervallo notificetur, et absentibus, ac haereditatibus iacentibus et vacantibus super podium palatii communis Ferrariae alta voce et sono cornu praemisso, et cedulae postea affigantur valvis eiusdem palatii; et si ii, quibus tutor vel curator decretus fuerit, comparuerint, et curatorem alium, vel tutorem petierint, vel tutorem, seu curatorem sibi legitime constitutum nominaverint, teneatur Praetor vel Rota alium dare, vel mandare, ut cum tutore vel curatore nominato iudicium peragatur.

Curatoribusque et tutoribus dandis.

§ 22. Et cum aliquando usu veniat ut, ob negligentiam litigantium, instantia appellationis pereat, fiatque ipsa appellatio deserta magna saepe cum negligentis iactura, qui plerumque in meritis ius fovet optimum: nos aequitatem prae oculis habentes decernimus ut, lege, statuto, vel constitutione aliqua non obstante, facta prius executione sententiae, a qua fuerat appellatum, et relictis parti expensis usque ad quadrantem, is cuius appellatio deserta fuit, super meritis audiatur per viam restitutionis in integrum committendae a legato, sive a prolegato pro tempore. Declarantes id semel observandum; nam iterum deserta appellatione, sententiam in iudicatum omnino transire,

Adversus retemptam instantiam restitutionem quando et quomodo concedenda.

et plenum sortiri effectum mandamus, ne causae in infinitum protrahantur. Et cum accidere possit, ut sententia prima retractetur; ideo volumus, ut pars, in cuius gratiam fiet exequutio praedicta, idonee cavere teneatur restituendis omnibus, quae de iure eam restituere oportebit, in causa succumbentiae et retractionis.

Appellatio a sententia Rotae non datur, sed sola revisio in eadem Rota.

§ 23. Postremo a sententiis omnibus et quibuscumque, quas Rota vel huius nostrae constitutionis tenore ac virtute, vel alias ex nostra, aut legatorum, vicelegatorum, aut gubernatorum delegatione tulerit, volumus ut nullo modo possit appellari, de nullitate quantumvis notoria dici, vel opponi, supplicari, nec recursus peti vel concedi, aut etiam ad Sedem Apostolicam restitutio efflagitari etiam ex capite minoris aetatis, aut officium iudicis implorari, vel quoquo modo illis contrairi possit, sed prout latae extiterint, omnimodae exequutioni demandari debeant; et casu quo, propter aliquam gravissimam causam, remedium aliquod adversus praedictas sententias concedendum sit, sancimus nullum aliud concedi posse praeter solam revisionem ad eandem Rotam coram eisdem auditoribus, quibus, ut universis, neminem adiunctum, sed ipsis uti singulis, cum opus fuerit, de eadem Rota tantum adiunctum dari volumus, quoniam id unum nostrae civitati Ferrariae, ac eius districtui, ac legationi indulgemus, ut causae illius ne ullo unquam tempore, sub quovis praetextu, aut quaesito colore, vel causa, quantumvis gravi extrahi possint a civitate ipsa, etiam ad Curiam Romanam, sed in ea atque in ipsius Rota (quam in eius gratiam, et in signum nostrae erga illam dilectionis exercimus) decidi et sine debito terminari, camerale obligatione, et aliis quantumvis urgentioribus quibuscumque non obstantibus. Concedentes ipsi praetori et audi-

Causae Status Ferrariae non extrahendae.

toribus facultatem reassumendi causas omnes praedictas, etiam a quibuscumque iudicibus et tribunalibus, quoties opus fuerit, illasque etiam in statu et terminis, in quibus reperientur, prosequendi, ac sub poenis arbitrariis, in legatione et extra inhibendi, ac praedictas poenas exequendi.

§ 24. Nunc cum auditoribus iurisdictionem concesserimus, non abs re est, ut certam quoque formam, qua citius et accommodatius lites expediri valeant, eisdem praescribamus. In primis itaque volumus ut praetoris, quem supremum Rotae ac civitatis magistratum constituimus, partes sint causas omnes rotales forte dividendi inter auditores.

Causae a praetore sorte dividendae;

§ 25. Quos auditores et praetorem singulos iudices causarum suarum ordinarios deputamus; ita tamen ut, absque voto collegarum, nec ad terminationem causarum, nec articulorum quidem relevantium devenire queant.

Voto tamen totius Rotae terminandae.

§ 26. Sportularum vero ac emolumentorum per notarium fiat divisio, et idem notarius, lata sententia, singulis iudicibus seu auditoribus suam det portionem; praetore tamen nullam portionem in sportulis ac emolumentis secundarum appellationum sibi vendicante.

Sportulae a notario dividendae.

§ 27. At quia iudex causae, quemponentem vocari volumus, satis elaborabit in studendis processibus (cum velimus ab eo statum, merita causae digesta coadjuutoribus proponi), et ideo quaestionem resolutioni commode vacare non poterit, statuimusponentem ipsum nullum habere votum in sua causa, sed iuxta maioris partis coadjuutorum votum, quemcumque articulum, et ipsam causam definire teneri; nisi tamen auditores essent discordes, et vota forent aequalia, quo casu disponimus, ut tunc votum habeat, cum uni parti adhaerere teneatur.

Ponens non votat in causis, nisi aliorum vota sint aequalia.

§ 28. Volumus autem dictam Rotam

Rota quando et quoties fieri et informari debeat.

fieri bis in hebdomada, videlicet die lunae ac veneris summo mane, ac si dies lunae fuerit feriata, mandamus eam fieri mercurii ac veneris proxima; si autem dies veneris feriata fuerit, et dies lunae eiusdem hebdomadae fuerit iuridica, tunc fiet ipsis diebus lunae et mercurii; et in summa bis in hebdomada diebus non feriatis fieri decernimus, ita tamen ut pro unaquaque Rota, uno die partes cum advocatis et procuratoribus informant singulos auditores domi, relictis etiam informationibus in scriptis, et ponenti duplicatis, ut parti petenti copiam dare possit; et unusquisque in sero eiusdem diei ad omnes coadjuutores transmittat sua dubia, quae proponere decrevit in proxima futura Rota; sequenti vero die causas studeant, et memorialia partium super responsione informationibus die praecedenti datis accipiant, tertia vero die eas, quoad fieri poterit, decidant. Numerum autem causarum et articulorum emergentium, proponendarum et proponendorum in qualibet Rota arbitrio ipsorum auditorum relinquimus et relaxamus.

Propositio causae quomodo facienda.

§ 29. Ut autem dubiorum inanum otiosa evitetur disputatio, facimus ut causa in Rotam introducta, actor porrigatponenti suum memoriale super dubio disputando, quod iuxta naturam et exigentiam celerioris expeditionis causae formabit, partem adversam coram eo iudice citabit ad concordandum de dubio, et ipsa parte comparente et illud acceptante, ipsi dubio subscribet, copiamque utrique parti concedat, ut super eo informare valeat; quod si alia pars non comparuerit, iudex duplicatam dubii copiam instanti subscribet, ut unam penes se retinere, aliam suo adversario per nuncium notificare et transmittere possit. Et si in acceptatione dubii partes discordes fuerint, ipse ponens eas, ut sibi iustum videbitur, concordare studebit; et altera

parte petente, quatenus sic res postulet, super dubio dando adhibebitur votum totius Rotae.

Termini citationum quando servandi et declarandi.

§ 30. Termini citationum pro perficiendo processu, coram eisdem auditoribus, finita statim Rota, per notarios actuarios et procuratores servabuntur; quos auditores pro servato habere posse infra decennium proximum, etiam domi, declarandos decernimus.

Summarium textum quomodo ferendum.

§ 31. Ac ut facilius depositiones testium inspiciantur, et ne auditores, magis quam expediat, fatigentur, mandamus, quoties ab utraque parte, vel altera earum examinati fuerint, et ponenti visum fuerit, eorum dicta in summarium redigantur; et quoniam a nemine accuratius perpenduntur, quam a partibus interesse habentibus, fiet ab actore summarium, illudque ponenti exhibebit, et pars adversa coram eo citabitur ad concordandum de summario, alias videndum pronunciari stari debere summario per instantem porrecto, ac illud per dictumponentem subscribi, et adversario comparente, si approbabit summarium, erit concordatum, sin minus addet vel minuet in folio separato, prout viderit convenire, et ipse ponens differentias dirimat, ipsiusque summarii copiam singulis auditoribus a ponente subscriptam partes exhibebunt.

Citationes, quae in actis redigendae.

§ 32. Citationes autem productae ad concordandum de dubio, et ad concordandum de summario, nolumus quod in actis redigantur, nec aliae citationes, quae non sint necessariae ad validitatem iudicii, sed necessariae duntaxat.

Decisiones in quibus causis dantur.

§ 33. Demumque, post causarum expeditionem, teneatur Rota parti petenti in causis excedentibus summam scutorum ducentorum tradere decisionem. In causis videlicet exequutivis infra decem dies continuos; in caeteris vero quibuscumque infra triginta dies continuos a die prola-

tionis sententiarum in dictis causis immediate decurrendos.

Praerogativa
praetoris, et au-
ditorum praedi-
ctarum.

§ 34. Et quoniam Rotae tribunal tamquam supremum in iudicando, in civitate et tota legatione, meretur aliquam praerogativam, ideo sancimus ut praetor Rotae in omnibus actionibus, tam publicis quam privatis, praecedere debeat caeteros iudices, tam civitatis, quam totius legationis, etiam locatenentes generales causarum civilium et criminalium, quos, post praetorem, supra caeteros auditores incedere volumus. Auditores vero ipsius Rotae praecedere volumus omnes et quoscumque iudices ipsius civitatis et legationis, praeter ipsos duos locatenentes, nunc et pro tempore, generales supra dictos.

In illa etiam
conceduntur.

§ 35. Nec non eosdem praetorem et singulos auditores Rotae immunes constituimus a portu litterarum, et ab omnibus datis, gabellis ac gravaminibus quibuscumque: insuperque etiam potiri volumus omnibus privilegiis, immunitatibus, praerogativis et praerogativis, quibus consilarii iustitiae, in quorum locum ipsi praetor et auditores subrogantur, hucusque potiti sunt. Demum eidem Rotae Ferrariensi eiusque praetori, ac singulis auditoribus, ut omnibus et singulis privilegiis, gratiis, facultatibus et praerogativis, quibus Rota Bononiensis eiusque praetor et auditores quomodolibet fruuntur, potiuntur et gaudent, pari modo et absque aliqua differentia frui, potiri et gaudere possint et valeant, perpetuo concedimus et indulgemus. Declarantes quatenus dictae facultates et privilegia Rotae Bononiensis et consilii iustitiae olim ducalis essent minora supra expressis, et ipsa Rota Bononiensis minori privilegio et facultate potiretur, quam ipsum consilium iustitiae, et e contra, nullatenus intendimus maiori privilegio derogare, sed prout per praedicta, et unumquodque eorum

uberius provisum est, eo maiori etiam privilegio, immunitate, praerogativa, emolumento, praerogativa, facultate et gratia, Rotam nostram Ferrariensem eiusque praetorem et singulos auditores decorare, illisque potiri decernimus et mandamus.

Deputatio car-
dinalis protecto-
ris.

§ 36. Caeterum dilectum filium nostrum Petrus tituli S. Nicolai in Carcere diaconum cardinalem Aldobrandinum nuncupatum, nostrum secundum carnem ex fratre germano nepotem, quoad vixerit, in dictae Rotae, et eius praetoris ac auditorum, eorumque iurium et privilegiorum, ac indultorum quorumcumque protectorem cum omnimoda facultate et auctoritate omnia et singula, quoad praetoris et dictorum auditorum officium quomodolibet, vigore praesentium, et alia de iure vel consuetudine spectant et pertinent, et quae alii similes S. R. E. cardinales protectores facere et exercere possunt et consueverunt, faciendi, dicendi et exercendi, dicta auctoritate, perpetuo etiam constituimus et deputamus.

Clausulae huius
bullae praeservativae.

§ 37. Decernentes praesentes litteras quacumque causa nullo umquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae, vel quopiam alio defectu notari, sive eas infringi, invalidari seu revocari posse, sed illas semper et perpetuo validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, necnon inviolabiliter perpetuo observari.

Clausulae
sublativae, etc.

§ 38. Sicque per quoscumque iudices et commissarios, etiam eiusdem palatii nostri apostolici causarum auditores et eiusdem Romanae Ecclesiae cardinales etiam de latere legatos, seu vicelegatos, aut Camerae Apostolicae praesidentes et clericos, et quosvis alios, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, ubique locorum iudicari, definiri et inter-

pretari debere. Irritum quoque et inane quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Deputatio exe-
quutorum eius-
dem bullae.

§ 39. Ac mandantes omnibus et singulis totius Status Ecclesiastici praedicti commissariis, gubernatoribus, potestatibus, et eorum locatenentibus, legatis, vicelegatis, necnon venerabilibus fratribus nostris archiepiscopis et episcopis, ac dilectis filiis eorum vicariis in spiritualibus generalibus, ac aliis iurisdictionem exercentibus quibuscumque, ut quoties super hoc fuerint requisiti, sententias, decreta, statuta, sequestra, mandata, executionales litteras, remissoriales, citationes et alias a dicta Rota et eius auditoribus emananda pro tempore, omnibus opportunis remediis executioni demandari faciant realiter et cum effectu, prout opus fuerit, et eis commissum extiterit.

Clausulae de-
rogatoriae.

§ 40. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, et praesertim facultatibus dilecto filio Curiae causarum Camerae Apostolicae generali auditori concessis, ac supradicta constitutione Aldobrandina, necnon eiusdem civitatis Ferrariensis ac aliarum civitatum, terrarum et locorum praedicti ducatus Ferrariensis etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia rohoratis, statulis et consuetudinibus, legibus etiam municipalibus, usibus et naturis, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis etiam eisdem provinciae, civitatibus, oppidis, terris, castris, villis et locis, eorumque communitatibus, universitatibus, iurisdictionibus, gubernatoribus, potestatibus, officialibus, et incolis et personis, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis clausulis et decretis in contrarium forsan quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis. Quibus omnibus, etiamsi de illis eorumque totis tenoribus specialis-

specificae et expressae, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quaevis alia expressio ad hoc servanda foret, eorum omnium et singulorum tenores, ac si de verbo ad verbum exprimerentur et insererentur, praesentibus pro sufficienter expressis et insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat, harum serie, specialiter et expresse, motu, scientia et potestatis plenitudine paribus, derogamus et derogatum esse volumus, caeterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Petrum sub annulo Piscatoris, die xxix maii MDXCIX, pontificatus nostri anno octavo.

Dat. die 29 maii 1599, pontif. an. viii.

CCIX.

Monasteria monialium civitatis Senarum immediatae archiepiscopi iurisdictioni subiiciuntur.

Venerabili fratri archiepiscopo Senensi

Clemens Papa VIII.

Venerabilis frater,

salutem et apostolicam benedictionem.

§ 1. Cum, sicut accepimus, licet alias felicis recordationis Pius Papa II, praedecessor noster, cupiens ut ubique in praecipua civitate Senensi monialium monasteria sub tunc ductu et gubernio protegerentur et custodirentur, ut non modo scandala, sed neque etiam scandalorum motus inde possent quomodolibet suboriri, utque in eis vera religio vigeret, et honestatis ac prudentiae splendor eniteret, non sine magnis et urgentibus rationibus atque causis animum suum ad id tunc moventibus, omnia et singula monasteria tam intus quam extra muros

Monasteria omnia
urbis Senensis archiepi-
scopo subiiciuntur
Pius II.

1 Ex Regest. in Secret. Brevium.

eiusdem civitatis consistentia quorumcumque Ordinum, exempta et non exempta ab omni cura, visitatione et superioritate omnium et singulorum religiosorum Ordinum quorumcumque Mendicantium, et non Mendicantium, Observantium sive Conventualium, auctoritate apostolica, ex certa scientia, perpetuo eximisset et liberasset, et ipsorum omnium et singulorum monasteriorum, et in eis pro tempore existentium personarum curam, reformationem, visitationem, punitionem et correctionem tam in capitibus quam in membris tunc et pro tempore existenti archiepiscopo Senensi, eiusque pro tempore vicario in spiritualibus generali, auctoritate et scientia praedictis, commisisset et specialiter delegasset, ita ut in monasteria, eorumque personas praedictas omnimodam iurisdictionem valeret exercere, omnibusque et singulis religiosis praefatis cuiuscumque gradus, praecminentiae, praelaturae ac status existerent, sub excommunicationis et carceris, in quo propterea per biennium sine ulla remissionis spe detinendi essent, poenis inhibuisset, ne praedicta monasteria, vel eorum aliquod, quacumque sumpta occasione, visitare, aut alias ad illa accedere, seu in illorum cura et regimine se quoquo modo intromittere deberent: mandans archiepiscopo et vicario praefatis, ut quoscumque religiosos ex praedictis, quos contra huiusmodi inhibitionem, eadem monasteria visitando, et ad illa accedendo egisse eis constaret, non solum excommunicatos nominatim publice nunciarent, et ab aliis nunciari, ac ab omnibus arctius evitari facerent, sed etiam eos carceri manciparent, et per biennium detinerent, ac alias, prout in eiusdem Pii praedecessoris litteris plenius continetur.

§ 2. Nihilominus ex concessione felici recordationis Leonis Papae X, etiam praedecessori nostri, monasterium monialium

Sanctae Mariae Magdalenae sub cura fratrum Ordinis Eremitarum Sancti Augustini, et aliud Sanctae Monicae sub eorumdem fratrum, ac unum Sancti Iacynthi de Vita Aeterna, ac aliud Sanctae Catharinae Paradisus nuncupata monialium monasteria dictae civitatis sub fratrum Ordinis Praedicatorum cura nunc reperiuntur, licet de tribus ultimo dictis monasteriis nulla appareat concessio.

§ 3. Nos autem attendentes dictum Pium praedecessorem, provido consilio, monasteria monialium sub cura et gubernio Ordinarii reduxisse, nuncque potissimum expedire, ut sub huiusmodi Ordinarii cura et gubernio permaneant, idcirco iustis suadentibus rationibus adducti, motu proprio, et ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, praedictas Pii II litteras innovantes et confirmantes, tam supranominata quatuor, quam alia quaecumque, si quae sint, monialium monasteria tam intra, quam extra muros civitatis Senensis existentia cuiuscumque Ordinis, ab omni cura, visitatione, correctione, gubernio et superioritate praedictorum Sancti Dominici et Sancti Augustini, et quorumcumque aliorum quorumvis Ordinum Mendicantium vel non Mendicantium, auctoritate apostolica, tenore praesentium, perpetuo eximimus, tollimus et liberamus, ac illorum omnium et singulorum, et in eis pro tempore existentium personarum curam, reformationem, visitationem, punitionem et correctionem tam in capitibus, quam in membris fraternitati tuae, et pro tempore existenti archiepiscopo Senensi, seu tuo in spiritualibus vicario generali, auctoritate et tenore praedictis, ita ut vos in monasteria, eorumque personas praedictas omnimodam iurisdictionem exercere valeatis, iuxta praedictarum Pii II litterarum seriem, committimus et delegamus.

monasteria regularium auctoritati tribuit.

Constitutionem Clementis renovat Pii II.

Inhibetque Regularium superioribus ne in regimine praedictorum monasteriorum se ingerant.

§ 4. Inhibentes propterea supradictis omnibus et singulis religiosis sub eisdem poenis in litteris Pii praedecessoris contentis per contrafacientes eo ipso incurrendis, ne ulterius in cura, gubernio, visitatione, correctione et reformatione monasteriorum praedictorum se quovis praetextu intromittere audeant seu praesumant, tibi que, seu vicario praedicto contra quoscumque ex dictis religiosis per poenas praedictas irremissibiliter procedendi, plenam et liberam facultatem concedimus et impertimur.

Contraria tollit.

§ 5. Non obstantibus concessione Leonis X, aliisque praemissis, necnon constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac monasteriorum et ordinum praedictorum etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis eisdem monasteriis ac ordinibus, necnon superioribus et religiosis quibuscumque in contrarium praemissorum quomolibet concessis, confirmatis et approbatis, necnon omnibus illis, quae praedictus Pius praedecessor in suis litteris voluit non obstare, caeterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Petrum sub anulo Piscatoris, die IV iunii MDCXCIX, pontificatus nostri anno VIII.

Dat. die 4 iunii 1599, pontif. an. VIII.

CCX.

Facultas cardinalibus Caietano et Burghesio introducendi disciplinam in collegiis et seminariis nationis Anglicanae, tam in Hispaniis quam in partibus inferioris Germaniae erectis, ad formam regiminis collegii eiusdem nationis Romae erecti a Gregorio XIII.

Ex Regest. in Secret. Brevium.

Bull. Rom. Vol. X.

Dilectis filiis nostris Henrico S. Pudentianae Caietano, et Camillo S. Eusebii titularum presbyteris Burghesio nuncupatis cardinalibus

Clemens Papa VIII.

Dilecti filii,
salutem et apostolicam benedictionem.

§ 1. De quiete ac felici regimine collegiorum et seminariorum quorumcumque nationis Anglicanae, tam in Urbe quam alibi ubicumque locorum institutorum, ac de ipsis Anglis catholicis in catholica fide et pietatis cultu continendis pro nostro pastoralis munere solliciti, ac de vestra prudentia, virtute et catholicae religionis zelo plurimum in Domino confisi, vobis, ut disciplinam nuper in collegium Anglorum de Urbe iussu nostro, ac vestra institutione introductam (per quam, ut magna cum nostra voluptate accepimus, omnes domestici tumultus et discordiae sublatae sunt, summaque pax et animorum unio inter omnes vigere cernitur), non solum in praedicto Urbis collegio, auctoritate nostra, confirmare, sed in aliis omnibus eiusdem nationis Anglicanae collegiis et seminariis ubilibet institutis, introducere, et si quae ad maiorem perfectionem vel explicationem regularum, quae iam in usu sunt pro disciplina, aut regimine dictorum collegiorum et seminariorum addenda vel mutanda vobis videbuntur, ea addere vel mutare arbitrio vestro possitis et valeatis, quae manibus vestris subscripta eadem cum prioribus vim et efficaciam habeant.

§ 2. Ac praeterea, ut quaecumque in bulla erectionis praedicti collegii Urbis a felicis recordationis Gregorio Papa XIII, praedecessore nostro, sub datum kalendis maii, pontificatus sui anno septimo, edita pro bona Anglicanae iuventutis institutione sunt disposita, eadem vel omnia, vel aliqua ex parte, prout vobis (visis

Facultas de qua in rubrica.

Alumnis sit potestas eligendi duos festos et approbati sanctorum anglorum.

et consideratis omnibus) expedire videbitur, aliis quoque collegiis et seminariis Anglicanis extra Urbem in Hispaniarum regnis, aut in partibus inferioris Germaniae institutis, communicare; nominatim vero cuicumque ex dictis collegiis seu seminariis, ut unumquodque ipsorum, ad huius collegii Urbis exemplum, duo festa ex iam approbatis Sanctorum Anglorum, quae cum vestro consensu sibi delegerint, singulis annis celebrare, ac iis festis diebus, iisdem privilegiis et indulgentiis, quibus collegium Anglicanum Urbis in festivitibus [Sanctissimae Trinitatis et Sancti Thomae Cantuariensis gaudere et frui solet, pari modo, ac si unicuique ipsorum collegiorum et seminariorum nominatim concessa fuissent, gaudere ac frui possint et valeant, concedere et indulgere, auctoritate nostra, possitis et valeatis, plenam et liberam per praesentes eadem auctoritate concedimus facultatem.

Derogatio contrarium.

§ 3. Non obstantibus nostra de non concedendis indulgentiis ad instar, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, et quorumcumque collegiorum et seminariorum huiusmodi etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, caeterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Petrum sub anulo Piscatoris, die VII Iulii MDCXCIX, pontificatus nostri anno VIII.

Dat. die 7 Iulii 1599, pontif. an. viii.

CCXI.

*Confirmatur statutum Capituli Basilien-
sis de non infeudandis bonis eiusdem
ecclesiae, eorumque natura immu-
tanda*¹.

¹ Ex Regest. in Secret. Brevium.

Venerabili fratri Christophoro episcopo, ac dilectis filiis praeposito, decano et Capitulo ecclesiae Basiliensis

Clemens Papa VIII.

Venerabilis frater et dilecti filii, salutem et apostolicam benedictionem.

Sincerae fidei et devotionis affectus, quo nos et Romanam prosequimini Ecclesiam, promeretur ut statuta per vos ad Ecclesiae vestrae utilitatem et commodum facta, apostolicae nostrae confirmationis robore libenter communiemus, prout in Domino salubriter conspicimus expedire.

Exordium.

§ 1. Vestro siquidem nomine nobis nuper expositum fuit, quod vos attendentes Ecclesiam vestram Basiliensem potentia, auctoritate, opibus ab ipsis fere originis suae primordiis egregie florentem, nunc iniuria et iniquitate temporum propemodum eversam et collapsam existere; idque praeterquam Ecclesia praedicta bellis gravissimis conquassata, immenso aere alieno et pignorum nexu afflicta est, ex infeudationibus perpetuis honorum dictae ecclesiae factis (ex quibus ipsius ecclesiae redditus, iura, terrae, possessiones, arces et oppida, quae mensae episcopali antea adscripta erant, et ipsius ecclesiae dignitati et iurisdictioni tuendae inserviebant, alienata reperiuntur) evenisse; huic damno et incommodo aliqua ratione occurrere cupientes, concordibus animis et communi suffragio inter vos convenistis, et statutum perpetuum et irrevocabile condidistis ut nimirum in posterum feuda, seu avita, seu nova illa sint, quae vel per obitum vassallorum, vel alio quocumque modo ad episcopalem mensam reversura sunt, nemini unquam amplius, nullo neque meritorum neque necessitatis vel utilitatis, neque sanguinis vel affinitatis respectu, denuo neque in perpetuum neque ad tempus concedantur, sed mensae

Capitulum statuta condit quibus decernitur ne feuda cuiquam in perpetuum, vel ad tempus, concedantur;

Aut honorum natura mutetur.

episcopali vindicentur et addicantur, ibique perpetuo adserventur. Deinde, ut nulli successori episcopo, neque vobis ipsis liceat ex mensa episcopali nova feuda constituere, vel naturam et conditionem feudi alicuius immutare, aut de familia in familiam, vel de gente in gentem transferre, idque nec consensu capituli; quem si quis alterutro, seu feudi aperti aut commissi, sive commutandi, aut de novo constituendi, casu emendicatis suffragiis elicere contendat; is tamen neque universe neque singillatim adhibeantur, neque consilio aut ope alicuius ullo modo foveatur. Si vero quid contradictum, attentatum, vel factum fuerit, totum id nullius momenti, ponderis et valoris sit, pleneque revocetur, neque ulla, etiam longissimi vel memoriam hominum excedentis temporis, vel possessionis exceptione adiuvetur, sed omnino a quolibet praesertim proximo successore episcopo retractetur, quod diligentissime curabit capitulum, urgebitque retractationem, vel demortuo episcopo cum successore eam inibit et perficiet; is autem qui contra aliquid moliri, tentare, facere, suadere, vel quocumque modo per se vel per alium contravenire ausus fuerit, sive episcopus is sit, sive unus, vel plures ex capitulo, eo ipso sententiam excommunicationis incurrat, a qua nisi a Summo Pontifice, excepto mortis articulo, absolvi nequeat. Praeterea omnibus ecclesiis, monasteriis et aliis per eum detentis beneficiis, eo ipso privetur, exuatur, infamiaque perpetua notetur. Ut autem haec omnia magis sollicitè et maiori studio et fervore amplecteremini et prosequeremini, mutuo vos iureiurando ad eorum observationem solemniter et rite adstrictis et obligavistis, quod quotiescumque ad alterius episcopi electionem accedet capitulum, ab ipso renovari et iterari, neque prius quidquam de successore de-

Statuta pennis contra transgressores.

Additioque iuramento per episcopos et canonicos de observando huiusmodi statuta.

signando adlegendoque consultari posse voluistis, quam in verba et mentem huius statuti, deque eo inconcussa et illibata observantia custodiendo iuraverit. Electus quoque e vestigio, et ante idem ius iurandum praestet, quam administrationem episcopatus in se recipiat, alioquin irrita, vana et inutilia sint quaecumque gesserit, statuerit vel fecerit. Canonici item cum in capitulum adoptantur, non prius vocem et suffragium in eo habeant, quam eadem iurandi religione teneantur, ac more consueto ei se devoverint et obligaverint. Praefectus denique aulae, cancellarius et consilarii episcopales cum primum iis honoribus et muneribus praeficiuntur, idem sancte iurent, et cum reliquis officio eorum annexis articulis praemittant.

Petit ea apostolica auctoritate confirmari.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, vos pro maiori praedicti statuti firmitate cupiatis illud auctoritatis apostolicae robore communiri, nobis propterea humiliter supplicari fecistis, ut in praemissis opportune providere de benignitate apostolica dignemur.

Confirmat Clemens.

§ 3. Nos igitur honestis petitionibus vestris, praesertim ecclesiae utilitatem respicientibus, quantum cum Domino possumus, annuere, vosque specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, vestrum quenilibet a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, et absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, statutum supradictum, auctoritate apostolica, tenore praesentium, perpetuo confirmamus et approbamus, illique perpetuae et inviolabilis apostolicae firmitatis robor adiciamus, ac omnes

et singulos tam iuris, quam facti defectus, si qui desuper intervenerint, supplemus, ipsumque statutum per vos et successores vestros, aliosque omnes, ad quos spectat, et in futurum spectabit, inconcussa et inviolate perpetuo observari debere; ac irritum et inane quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari decernimus.

Contrariisque derogat.

§ 4. Non obstantibus quibusvis constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac aliis eiusdem ecclesiae vestrae etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis vobis, et eidem ecclesiae, seu quibusvis aliis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et approbatis. Quibus omnibus et singulis, eorum tenores praesentibus pro expressis habentes, specialiter et expresse derogamus, caeterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Petrum sub anno Piscatoris, die XIV augusti MDXCIX, Pontificatus nostri anno VIII.

Dat. die 14 augusti 1599, pontif. an. VIII.

CCXII.

Hortatio pastoralis ad episcopos regni Galliae ut, pace iam composita inter reges Galliae et Hispaniarum, suo muneri animarumque saluti et catholicae fidei augmento ardentius incumbant.

Clemens Papa VIII

Venerabilibus fratribus archiepiscopo Lugdunensi et episcopis in eadem provincia constitutis.

Dives in misericordia sua Deus, quamvis peccatis hominum promerentibus,

multis Ecclesiam suam perturbationibus concuti, et tamquam tempestatibus iactari permittat, quibus cor nostrum gravi molestia et sollicitudine conficitur, qui in hac puppi militantis Ecclesiae, meritis licet et viribus imparibus, Deo ipso ita disponente, clavum tenemus, idem tamen misericors et miserator Dominus, secundum divitias bonitatis suae, nos stillicidiis consolationis suae mitigare quandoque non cessat.

§ 1. Nam pace inter duos potentissimos reges, filios nostros in Christo carissimos, admirabili Dei benignitate conciliata, quod crebro et multa cum gratiarum actione commemorandum est, iam ex ea in isto potissimum nobilissimo Francia regno, quod in visceribus Christi gerimus, commoda illa, ut audivimus, et spirituales utilitates emanare incipiunt, quas a summa Dei clementia, et a vestra etiam pastoralis vigilantia, fratres venerabiles, expectabamus. Iam enim optatissimae et divinitus collatae pacis beneficio, regnum istud amplissimum, tamquam ex gravi et periculoso morbo, quo diu est afflictatum, recreari videtur; iam divino illius munere, qui est pax nostra, qui non permittit nos tentari supra id quod possumus, sed facit cum tentatione proventum, respirat, et quodammodo resurgit christianissima Gallia et catholicae religionis gloria, et vetus ille splendor divini cultus, ut audivimus, paulatim redit et reflorescit; pastores complures vigilant super gregem suum, et oves pastorum vocem audiunt, et ab alienis fugiunt, et Spiritus Sancti numine corda patrum ad filios, et corda filiorum ad patres convertuntur. Quae cum nobis nunciantur, exultat in Deo spiritus noster, Eumque ex intimo cordis affectu oramus, ut ipse, cuius perfecta sunt opera, quemadmodum coepit, ita in vobis opus et gratiam suam perficiat.

Pace composita, Clemente auctore, inter reges Galliae et Hispaniae;

Episcopos hortatur ut muneri suo diligenter intendentes animarum saluti, et fidei catholicae augmento incumbant.

§ 2. Quod igitur anno superiore fecimus per apostolicas nostras litteras, te, frater archiepiscopo, et vos, fratres episcopi, iterum salutamus, iterum ex nostra pastoralis sollicitudine et zelo permoti charitatis Christi, qui cor nostrum exedit, ad opera et labores episcopales vos invitamus, ad quos a summo patrefamilias vocati et conducti sumus, magnis sane praemiis et coronis, atque hoc ipsum paterni erga vos amoris nostri officium, tanto nunc libentius et iucundius repetimus, quanto maiorem apud vos admonitiones, et cohortationes nostras vim habuisse perspicimus, quae certe ex ardenti studio et desiderio salutis animarum permanant. Nunc ergo vos currentes magis magisque incitamus, sic currite in hoc spirituali studio ut comprehendatis. Numquam enim cessandum, numquam in medio cursu insistendum, neque cura et diligentia vestra remittenda; sed quae retro quidem sunt et praeteriere, quodammodo oblita, ad remotiora, quae in conspectu vestro sunt, vos ipsos extendite, donec, gratia Dei adiutrice, perveniat ad destinatum scopum et praemium supernae vocationis Dei in Christo Iesu. Vobis enim non corruptibilis corona proposita est, sed incorrupta et quae nulla temporis diuturnitate marcescit. Quod si ii, qui terrenis et caducis divitiis congregandis inhiant, tantos labores suscipiunt, tantis sudoribus seipsos exercent, agros novant, terram arant, sulcos altius imprimunt, et iteratis arationibus solum proscindunt ut foetus uberiores edat; quid vos tandem facere oportet in hac spirituali cultura? qui labores non subeundi? etiam si cum fletu et lacrymis arandum et serendum sit, ut venientes paulo post veniat cum exultatione animarum, quas Christo lucrati eritis, manipulos laetissimos reportantes? Nunc ergo levate oculos vestros et videte regiones

istas, quae antea erant sicut paradisus Domini, sed vepres multi et spinae succreverunt et, dormientibus colonis, inimicus homo superseminavit zizaniam; multi morum errores, multae corruptelae, et quod lucentius est, multae haereses, tamquam stirpes et erbae venenatae et pestiferae in regno isto amplissimo exortae sunt; sed nativa illa Francorum bonitas, et tamquam ingeneratus animorum candor, quasi quaedam agrorum ubertas adhuc remanet; modo, vos episcopi, in illorum culturam, magna industria, magna diligentia incumbatis; confidimus in Domino, quod gratiae suae rore foecundabit terram istam, et germinare eam faciet sicut prius germina pietatis et religionis, et quae vos seminaveritis pia et sancta, eadem benedicente Domino metetis, et fructum multum congregabitis in vitam aeternam.

§ 3. Sed quoniam ad agrum Domini et ad vineam Dei Sabaoth excolendam operariis multis fidelibus et strenuis opus est, propterea hortamur vos, etiam atque etiam, fratres, et commonemus, ut in clericis conscribendis, quorum opera in ecclesia et in omni spirituali ministerio uti debetis, magnam curam, magnum delectum habeatis.

Clericorumque delectum habeant.

§ 4. In primis vero date operam, omnique studio, ope, conatu, vigilantia contendite, ut detestabilem simoniae labem a domo Dei, quam decet sanctitudo, penitus exterminetis, neque vos ipsos modo puros atque incorruptos a foedissimi et perniciosissimi morbi contagione conservate (absit enim ut episcopalis dignitatis castitas atque integritas tantae impuritatis macula violetur atque foedetur); sed caeteros etiam cohibite quam diligentissime ne tantum scelus admittant, nihil immunum Dei ingredi oportet, alioquin ira Dei supra modum provocatur, et Ecclesia Dei

Simoniae labem exterminent, atque avaritiae suspicionem amoveant.

detrimentis gravissimis afficitur. Itaque simoniae lepra contaminatos, arrepto disciplinae flagello, eiicite a templo Dei; foras canes, foras operarii subdoli, qui donâ Dei, qui Spiritum Sanctum existimant pecunia possideri. Denique, fratres, divini honoris zelo incensi, vigilate, agite, atque efficite, ut a cathedralibus et superioribus ecclesiis, a beneficiis ecclesiasticis, ab ordinum collatione, postremo a cuiusvis ecclesiastici muneris functione, omnes illicitae pactiones, omnis execrandae simoniae absit labes et pernicies, omnisque sordidae avaritiae suspicio ab ecclesiastico ordine quam longissime arceatur.

Sacris ordinibus probos viros adscribant.

§ 5. Iam vero quanti momenti sit clericorum ordinatio, quantam ea in re episcoporum curam et sollicitudinem sacri canones requirant, non ignoratis, fratres; haec enim prima aut bonorum aut malorum multorum, quae postea consequuntur, causa et origo. Nisi enim is qui ad clericalem militiam adscribitur, aut sacris ordinibus initiatur, talis sit et tali proposito ad hoc vitae genus accedat, ut in corde vero et simplici cultum Deo praestare, et illi fidelem servitatem servire cupiat, atque ita in sortem Domini adscribatur, ut vere et ex animo Deum ipsum sortem suam et portionem habere desideret, profecto si aliter fiat, quamplurima et gravissima incommoda et mala existere necesse est.

Ordinationum tempora et alia observent.

§ 6. Hinc illa veterum sanctorum Patrum et sacrorum conciliorum tam exquisita diligentia et veluti anxietas, quam in hac ipsa ordinandorum materia ab omni Ecclesiae antiquitate observare licet, ut statutis anni temporibus, quando Spiritus Sancti gratia per totius fidelis populi orationem et ieiunium praecipue imploratur, ordinationes habeantur; ut in cathedrali et in primaria ecclesia a proprio episcopo, publice, ritu solemniori, celebren-

tur; ut non nisi probati et examinati initientur, ita ut episcopus ipse piis et prudentibus sacerdotibus, et divinae legis peritis, atque in ecclesiasticis functionibus exercitatis secum adhibitis, de ordinandorum genere, natalibus, aetate, institutione, vita, moribus, doctrina et fide diligenter inquirat atque investiget; ut non nisi digni et probati, bonum testimonium habentes, qui, Deo auctore, sperent se continere posse, qui pie et fideliter in ministeriis anteactis se gesserint, paulatim et per temporum intervalla, ad altiores gradus assumantur et ad sacratissima mysteria, quibus nihil est divinius, merito admittantur.

§ 7. Denique in collegiis et seminariis clericorum instituendis, et clericis ipsis ab ineunte aetate ad pietatem et religionem informandis, magna omni tempore ab episcopis diligentia est adhibita: idque merito propterea quod optime perspicerent, ecclesiasticam disciplinam iis fundamentis niti, et bonorum operariorum copiam in primis in ecclesia necessariam esse intelligerent.

§ 8. Quas ob causas, fratres, quam maxima possumus efficacia vos hortamur, monemus et rogamus, per viscera misericordiae Dei nostri, ut non nisi idoneos et ecclesiis vestris utiles, clero adnumeretis, et ad ordines, praesertim sacros, promoveatis. Aetas quidem, ut scitis, unicuique ordini praescripta est, sed non ea sufficit, nisi in vita et moribus eorum, qui sacris ordinibus initiandi sunt, senectus sit, nisi Christi bono odore compleant domum Dei, et nisi ea eruditione et scientia sint instructi, quae ad ordinem exercendum pertinet: quod cum in aliis sacris ordinibus observandum est, tum maxime in presbyteris initiandis, qui sublimiore loco supra candelabrum ponuntur, et tamquam lucernae accenduntur ut luceant omnibus qui in domo sunt, quibus

Seminariis clericorum, et collegiis instituendis et pie informandis student.

Clericos idoneos ad sacros ordines promoveant.

animarum cura committitur, quae est ars artium, qua nulla difficilius, aut maioribus periculis obnoxia. Hi nimirum adiutores vestri sunt, qui ad populum regendum, et salutaribus sacramentis pascendum eliguntur, qui doctrina, pietate, castis moribus et illustribus bonorum operum exemplis ita aliis praelucere debent, ut vere lux et sal populi sint et habeantur.

Nunc autem crebro apud vos sacris ordinibus initiari audimus, et multo cum animi dolore audimus, homines viles, infimae et abiectae conditionis, nulla eruditione, nullis meritis, nulla generis honestate commendatos, immo vero rudes, illiberales, sordidos, ineptos, vitiis plerumque commaculatos, a quibus nihil plane boni, aut ad virtutem, aut ad prudentiam, aut ad rerum usum sit expectandum, multum vero mali iure optimo sit metuendum. Itaque videte, fratres, ne contra Apostoli praeceptum manus cuiquam nimis propere imponatis, et ne communicetis peccatis alienis, neque enim aliam ob rem, quam ob collatos ordines, gravius iudicium apud iustum Iudicem subibitis.

Praesertim in locis ubi catholica religio restituitur.

§ 9. Quia vero, ut initio diximus, admirabili Dei benignitate Franciae regnum paulatim, ut audivimus, et in Domino confisi speramus, resurgit, et errorum densae tenebrae, quae loca multa pervagaverant, atque obsederant, coelestis gratiae sole exoriente, et veritatis lumine dissipantur, ob eam causam, vos fratres, magnopere hortamur, ut ad eas regiones, civitates et loca, in quibus catholicae religionis usus restituitur, et divini cultus sacrae functiones renovantur, et sacramentorum administratio iterum in mores inducitur atque instauratur, clericos et sacerdotes probatissimos mittatis, qui non solum doctrina et rerum ecclesiasticarum usu, sed vitae integritate et prudentia praestent, qui zelo honoris Dei

et salutis animarum sint incensi, qui vere omni sua actione fidelem populum aedificent, et non destrant, qui non terrena compendia, sed animarum lucrum quaerant, qui denique novellas plantationes colant, rigent in spiritu charitatis et patientiae, ut ab Eo, qui est fons perennis honorum omnium, accipiant incrementum.

§ 10. Sed quoniam in omni rei domesticae cura nihil est utilius, quam si ipsemet paterfamilias omnia frequenter inspiciat, suaque vigilantia suorum industriam et diligentiam alat; propterea vos hortamur, fratres, vobisque praecipimus, ut ecclesias et dioeceses vestras vos ipsi visitetis, vos ipsi state in medio ovium vestrarum dissipatarum, et congregare eas, vos ipsi imitatores facti boni pastoris illius, qui animam suam posuit pro ovibus suis, pascite gregem vestrum, et pecoris vestri vultum agnoscite, ut non iam furum et alienorum, sed patris et pastoris sui vocem audire et sequi assuescant; vos congregare agnos, et in brachiis vestris, et in sinu vestro levate et gestate eos, et foetas oves vos ipsi portate: mirum est enim quanta vis sit, quanta utilitas episcopalis visitationis, quod alteris etiam litteris nostris pastoralibus, quas anno superiore ad vos dedimus, accurate pro rei gravitate contestati sumus.

Ecclesias et dioeceses visitent.

§ 11. Sed in universum in omni sacra et ecclesiastica functione vos auctores, vos duces et magistros esse oportet, ut quasi de vestrae sanctitatis splendore clerus omnis lumen hauriat, et vestrae charitatis igne incalescat. Itaque in tremendi sacrificii frequenti et devota oblatione, in missarum solemniori celebratione, in sacramentis administrandis, in divinis officiis obeundis, in cultu et nitore ecclesiarum, in disciplina domus et familiae vestrae, in pauperum amore et misericordia, in omni denique opere pietatis, religionis et

Sacris functionibus atque sacramentorum administrationi studeant.

virtutis, estote forma gregis vestri, sicut decet episcopos servos Christi et dispensatores mysteriorum Dei.

§ 12. Implete igitur, fratres, gaudium nostrum, reficite viscera nostra, ambulate in dilectione, et laborate strenue in vinea Domini in omni patientia et doctrina, aspicientes in remunerationem magnam et in gloriam illam, quae exsuperat omnem sensum: nam magni quidem sunt labores, sed magna erunt proemia honorum episcoporum, in quibus posuit Deus verbum reconciliationis, qui legatione funguntur pro Christo ad populum. Ergo honorificate et implete ministerium vestrum, adiuuate patriam nobilissimam, adiuuate animas pretioso Christi sanguine redemptas, arcete lupos ab ovilibus vestris, resistite ministris Satanae, praedicate verbum, docete errantes, et eos in viam veritatis et salutis adducite; aderit vobiscum Deus, qui nos confortat, et in quo omnia possumus. Non deerit etiam vobis, ut confidimus, auxilium christianissimi regis vestri Henrici, filii nostri charissimi, filii desideratissimi, quem cum multis lacrymis parturivimus, et multo cum gaudio iterum genuimus in Christo. Nam a nobis, et ab hac Sancta Sede, in qua indigni et immeriti praesidemus, ubi nostra apostolica auctoritate opus fuerit, omnia vobis parata erunt adiumenta: venite ad nos, qui vos ut fratres amamus in visceribus Iesu Christi, venite ad matrem, ad Romanam Sanctam Ecclesiam vestram et omnium ecclesiarum matrem, caput et magistram: nihil nobis optatius, nihil iucundius, quam una vobiscum Dei gloriae, et catholicae fidei propagationi servire, et animas multas ad Christum adducere. Adjuvantes ergo exhortamur vos, ne in vacuum gratiam Dei recipiatis. Ecce nunc, fratres, tempus acceptabile, ecce nunc dies salutis, tantam salutiferae pacis opportunitatem ne effluere patiamini, sed

fructum ex ea capite uberrimum; nunc enim populi admonendi efficaciter sunt, ut Dei optimi beneficia agnoscant, eumque deinceps peccatis ad iracundiam ne provocent, sed convertantur ad eum in corde perfecto, et ambulent recte coram Deo, abiicientes opera carnis, et opera tenebrarum, induti arma lucis, et opera spiritus perficientes, ut tranquillam vitam agamus, et pace diuturna perfruamur, et fidei catholicae incremento in Domino gaudeamus. Invitat etiam anni sancti, et plenissimi Iubilaei iam proxima celebritas, quando spiritus unitatis Ecclesiae magnopere apparet, et fidelium omnium pietas et devotio, quasi communi quodam calore et gratiae impulsu excitata, vehementius exardescit, quam sanctam Iubilaei celebritatem iam per litteras nostras apostolicas omnibus christifidelibus indiximus et promulgavimus, et praecipue fratres nostros episcopos, et superiores antistites admonuimus, ut nunc maxime studeant, Dei adiutrice gratia, parare Domino plebem perfectam. Hoc ipsum vos etiam atque etiam hortamur, fratres, idque tanto impensius, quanto plura et maiora a Patre luminum beneficia accepistis. Attendite igitur vobis et universo gregi, et talenta vobis credita negotiamini fideliter et fructuose, Ipso benedicente, a quo solo est omnis sufficientia nostra, et cuius vicem in terris nos, quamvis indigni, gerentes, fraternitates vestras pariter benedicimus, et clero ac populo vestro fideli eandem apostolicam benedictionem nostram paterno affectu impertimur.

§ 13. Tu vero, frater archiepiscopo, cura (quod te anno quoque superiore fecisse non dubitamus) ut hae litterae nostrae ad fratres nostros provinciae tuae episcopos diligenter perferantur. Deus autem omnis gratiae, qui vocavit nos in aeternam suam gloriam in Christo Iesu,

Praesentes litterae publicandae.

Caeteraque pietatis et episcopalis muneris opera impleant.

qui ipse vos regat, perficiat et confirmet in omni opere bono, ipsi gloria et imperium in saecula saeculorum. Amen.

Datum Romae apud S. Petrum sub annulo Piscatoris, die xx augusti m̄dxcix, pontificatus nostri anno viii.

Dat. die 20 augusti 1599, pontif. an. viii.

CCXIII.

Institutio congregationis Fratrum Reformatorum et Discalceatorum Ordinis Sanctissimae Trinitatis Redemptionis Captivorum¹.

Clemens Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Ad militantis Ecclesiae regimen, divina dispositione, meritis licet imparibus, eucti, illud nobis prae caeteris curandum proposuimus, ut ecclesiasticorum et religiosorum Ordines quoscumque ad pristini regularis cuiuscumque eorum instituti normam, a qua non parum deflexerunt, quantum in Domino possumus, reduceremus. Ac propterea, qui sua sponte religionis ac arctioris vitae zelo ducti, pristinae regulae, quam suae religionis auctores instituerunt, observantiam cum antiquo illo rigore amplecti, ac de caetero sectari consueverunt², eosdem non solum in eorum proposito confovere, sed etiam opportunis gratis et favoribus libenter prosequi solemus.

Quidam Fratres huius Ordinis primitivam regulam ab Innocentio III institutam in suo rigore observa-

§ 1. Cum itaque, sicut accepimus, nonnulli pii et religiosi Ordinis Sanctissimae Trinitatis Redemptionis Captivorum professores, pie considerantes praefatum Ordinem, qui a felicis recordationis Innocen-

¹ Hanc primitivam regulam vid. in const. xvii, Innocent. III: *Operante*, tom. iii, pag. 133.

² Legi fortasse debet *proposuerunt*, aut aliud simile, eum error typographicus videatur irrepisse in hunc locum. (R. T.).

tio Papa III, praedecessore nostro, institutus et confirmatus fuit, prout in eius litteris sub datum in Laterano v idus februarii, pontificatus sui anno i, expeditis continetur, temporum iniuria et hominum tepiditate, a primi eius instituti regularis observantia deflexisse, et laxiorem vivendi modum suscepisse, et adhuc retinere; ac propterea, divina inspirante gratia, arctioris vitae zelo ducti, primum dicti Ordinis regulare institutum imitari cupientes, postpositis quibuscumque corporis commoditatibus, dummodo Christum lucrifacerent, primitivam ipsius Ordinis regulam, a praefato Innocentio praedecessore institutam, cum pristino illo rigore observare coeperint, et nonnullas eiusdem Ordinis domos ad huiusmodi primitivam regulam reducerint, et seu de novo instituere sperent, ac alii quamplures eorum vestigia sectantes, sub eadem primitivae regulae observantia Altissimo famulari desiderant:

§ 2. Nos, qui, pro nostri pastoralis officii debito, religiosorum quorumcumque statui prospere dirigendo libenter intendimus, pium dictorum religiosorum propositum summopere in Domino commendantes, ac eorum laudabilia principia felicioribus progressibus, quantum cum Domino poterimus, augere cupientes, et eorum quemlibet a quibuslibet excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum praesentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutos fore censentes, ex venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium super episcoporum et regularium consultationibus et negociis deputatorum, quibus hoc negocium examinandum, et nobis referendum commisimus, sententia, motu pro-

ro coeperunt in regnis Hispaniarum.

Pontifex eorum institutum comprobavit, atque Reformatorem Congregationem erigit per prorem gubernandam.

prio, et ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicae potestatis plenitudine, unam Provinciam seu Congregationem Fratrum Reformato- rum praedicti Ordinis Sanctissimae Trinitatis Redemptionis Captivorum nuncupandam, quae primitivam regulam Ordinis praefati perpetuo observent, habitu quem modo gestant, utentes, in eisdem Hispaniarum regnis per unum priorem provincialem, in capitulo dictae Provinciae seu Congregationis, postquam, ut in Domino speramus, eorumdem religiosorum Reformato- rum numerus auctus fuerit, canonice pro tempore celebrando, ex eisdem Reformatis et Discalceatis eligendum, regendam et gubernandam in perpetuum, auctoritate apostolica, tenore praesentium, erigimus et instituimus.

Quonia superioritate omnium officialium regulae modificatae eximit praeterquam ministri generalis.

§ 3. Eamque sic erectam et institutam ab aliis provinciis praefati Ordinis modificatae regulae perpetuo seiungimus, separamus et dismembramus, ipsosque fratres Reformatos, et eorum domos et monasteria, tam hactenus erecta quam in posterum erigenda, ab omni et quacumque iurisdictione, visitatione et superioritate, tam commissarii generalis quam aliorum ministrorum provincialis aut localium, et aliorum quorumcumque superiorum modificatae regulae eiusdem Ordinis, super dictis Reformatis et eorum domibus eis competente, excepto ministro generali, ut infra dicitur, perpetuo eximimus et liberamus; ipsamque tamen Provinciam seu Congregationem Fratrum Reformato- rum Discalceatorum, eiusque domos et monasteria praesentia et futura, sub obedientia et superioritate ministri generalis totius Ordinis praefati, sicut aliae eiusdem Ordinis provinciae ei subsunt et subiacent, perpetuo subesse atque subiectam remanere et subiacere volumus.

§ 4. Qui per se ipsum tantum, vel

alium virum idoneum, ex ipsis tamen fratribus Reformatis ab eo eligendum, eos iuxta eorum primitivam regulam et instituta regularia visitare, reformare, corrigere et punire possit, in monasteriis tamen, domibus et locis eorumdem fratrum Reformato- rum; extra quae nullatenus dicti fratres Reformati, vel aliqui eorum ab eodem ministro generali, quovis praetextu, vel occasione amoveri, assignari, mutari, extrahi, aut transferri, vel ad alias provincias mitti, aut in eis retineri possint, nec ipse minister generalis aliqua eiusdem Ordinis fratrum Reformato- rum statuta, auctoritate Sedis Apostolicae confirmata seu confirmanda, vel quae ipse nuncius nunc fecerit, vel quae postea a quocumque capitulo provinciali dictorum fratrum Reformato- rum facta fuerint, si auctoritate nostra, ut dictum est, fuerint confirmata, mutare, nec aliquas gratias, exemptiones, aut privilegia alicui vel aliquibus adversus ipsa statuta concedere valeat.

§ 5. Quia vero nonnulli praefati fratres Reformati, ex praedicto Ordine regulae modificatae, quam professi olim fuerunt, sunt assumpti, volumus et mandamus, ut his et aliis qui, ut dictum est, ex conventibus laxioribus ad hos Reformatos in posterum recipientur, anni spatium concedatur loco probationis; intra quem, si qui praefati instituti vitaeque austeritatem tolerare non possint, ad priores conventus regulae modificatae reverti liceat, et si Reformati sibi minus expedire eorum societatem existimaverint, missos facere valeant; post annum vero elapsum (quod ad experimentum periclitationemque conceditur), sine nova professione, nulli fratrum Reformato- rum huiusmodi liceat ad alia, praeterquam Carthusianam, neque etiam Sanctissimae Trinitatis modificatae regulae Ordinem, absque apostasiae nota transire.

Qui eos visitare et corrigere possit.

Ex conventibus laxioribus ad hos Reformatos transire, servata forma hic tradita, indulget, et Reformati ad Carthusianos tantum transitum permittit.

Visitator, qui domos huiusmodi Congregationis Reformatae visitet, a nuncio apostolico eligendus.

§ 6. Ut autem in huiusmodi monasteriis ii tantummodo admittantur, qui ad onera supradictae primitivae Regulae supportanda habiles et idonei futuri sint, dilecto filio nostro et Apostolicae Sedis in eisdem Hispaniarum regnis nuncio, nunc et pro tempore existenti, per praesentes committimus et mandamus quatenus aliquem religiosorum ex fratribus Ordinis Discalceatorum Beatae Mariae de Monte Carmelo, aut Discalceatorum Sancti Francisci, pietate, prudentia, doctrina et experientia, ac in primis religionis zelo praestantem, quem ad hoc munus magis aptum et idoneum iudicaverit, in visitatorem praefatorum Fratrum Reformato- rum Discalceatorum Ordinis Sanctissimae Trinitatis eligat, qui monasteria praedictorum Fratrum Reformato- rum personaliter visitare, et in singulorum fratrum praedictorum, qui huiusmodi primitivae regulae observantiam amplexi sunt, vitam, mores et qualitates diligenter inquireat; ac eorum, quos vere arctioris vitae zelo ductos, ad hanc primitivae regulae normam transire iudicaverit, professionem per eos (ut supra dictum est) emittendam recipere curet; caeteros vero, quos minus idoneos et aptos esse compererit, ut habitum Fratrum Reformato- rum dimittant, et ex eorum domibus exeant, et ad modificatae regulae praedictae domus revertantur, auctoritate nostra, etiam sub excommunicationis aliisque censuris et poenis ecclesiasticis, cogat et compellat.

Eidem nuncio facultas conceditur constitutiones edendi.

§ 7. Praeterea idem nuncius, cum consilio patris visitatoris, ac aliorum piorum et eruditorum virorum dictorum Ordinis Discalceatorum Carmelitarum, aut Sancti Francisci, et etiam ex ipsismet Reformatis Sanctissimae Trinitatis, statuta et constitutiones pro felici dictae Provinciae Reformato- rum eiusque domorum et monasteriorum gubernio, primitivae

regulae praedictae, ac sacris canonibus et Concilii Tridentini decretis non adversantes, auctoritate nostra, faciat et observari mandet.

§ 8. Ministros insuper, domorum vicarios et magistros novitiorum, tam ex praedictis Reformatis, si alioquin idonei fuerint, quam etiam in supplementum, ex dictis Carmelitis, aut Sancti Francisci Discalceatis, prout felici huius novae provinciae progressui in Domino magis expedire iudicaverit, eadem auctoritate nostra, eligat.

Ministros atque vicarios eligendi.

§ 9. Dantes et concedentes eidem nuncio, et ab eo deputando visitatori praedicto, aut alii vel aliis, quos idem nuncius ad hoc semel aut iterum, ut praemittitur, duxerit deputandos respective, tam praemissa faciendi, quam etiam domos seu monasteria eiusdem primitivae regulae erigendi, ac ministris seu aliis eorum superioribus, ut eos, qui, relicto saeculo, ad praedictam religionem confugere, divina inspirante gratia, statuerint, et alios qui ex praedicto Ordine modificatae regulae Sanctissimae Trinitatis, aut ex aliis laxioris tamen regulae Ordinibus, ad praefatum Reformatum Ordinem transire voluerint, servatis servandis, admittere possint concedendi; dummodo quoad eos, qui ex aliis Ordinibus ad hunc transitum facere voluerint, maior pars vocalium domus in qua recipiendi erunt, vota in illum consentiant, et visitatoris praedicti licentia accedat, et nihilominus integrum novitatus annum, prout alii de novo recipiendi, antequam professionem emittant, perficiant.

Novitios recipiendi.

§ 10. Postquam autem, benedicente Domino, praedictorum fratrum Reformato- rum Ordinis Sanctissimae Trinitatis numerus creverit, ita ut praedictorum externorum religiosorum auxilio non indigerint, et octo saltem domos seu monasteria habuerint, in quorum singulis

Capitulo praesentibus.

duodecim saltem fratres Reformati huiusmodi existant, praedictus nuncius eos ad capitulum celebrandum convocari faciat, et in dicto capitulo ipse praesideat, et tam visitator, quam ministri et eorum procuratores canonice electi, vocem et locum habeant, ac ministrum provincialem, caeterosque ministros domorum ex eisdem fratribus Reformatis, iuxta praesentium tenorem et regularia eius Ordinis instituta, eligant.

Ministri provinciales quae sit auctoritas.

§ 11. Ipse vero minister provincialis primo electus, auctoritate nostra praedicta, ea vice dumtaxat ab ipso nuncio confirmetur, et tam ipse quam eius successores eandem provinciam fratrum Reformatorum (salva semper ministri generalis tam in ipsam provinciam, quam in eundemmet ministrum provincialem pro tempore eligendum, ut supra dictum est, superioritate) visitandi, regendi et gubernandi plenam et omnimodam habeant potestatem. Caeteri autem ministri provinciales pro tempore in capitulis provincialibus, quae de triennio in triennium tam pro statutis faciendis, moderandis, aut ea causa abrogandis, quam electionibus superiorum et aliis ad bonum regimen eiusdem provinciae pertinentibus, faciendis et ordinandis, celebrari debeant, eligendi, a ministro generali confirmationem quamprimum petere ac obtinere curabunt, statim tamen ac electi fuerint, praefatam auctoritatem habeant et exercere possint.

Procurator generalis eligendus.

§ 12. Concedimus quoque eidem provinciae ut cum, crescente numero domorum et fratrum, prout supra dictum est, provincialem elegerint, procuratorem generalem apud Sedem Apostolicam pro eiusdem provinciae negotiis tractandis deputare et perpetuo retinere valeant.

Privilegia ordinis huiusmodi.

§ 13. Praeterea omnibus et singulis dictae provinciae personis, nunc et pro tempore existentibus, quod omnibus et

singulis privilegiis, gratiis et indulgentiis, exemptionibus et immunitatibus, praerogativis, favoribus et indultis, tam spiritualibus quam temporalibus, quibus fratres dicti Ordinis de iure, consuetudine, aut alias quomodolibet utuntur, potiuntur et gaudent, ac uti, potiri et gaudere poterunt quomodolibet in futurum, decretis sacri Concilii Tridentini, constitutionibus apostolicis, ac primitivae regulae praedictis non contrariis, uti, potiri et gaudere libere et licite valeant, indulgemus.

gregationi communicantur.

§ 14. Inhibentes ministro generali Ordinis Sanctissimae Trinitatis, commissario generali, ministris provincialibus et localibus, et aliis quibuscumque praefatae regulae modificatae, ne per se aut alios, praedictos reformatos eiusdem Ordinis, aut etiam visitatores praedictos, aut super praemissis quoquo modo molestare seu inquietare audeant vel praesumant, etiam si nondum professionem praedictam regulae primitivae emiserint; quod si secus fecerint, eos et eorum singulos excommunicationis sententia, ipso facto incurrenda, innodamus. Dicti vero Reformati nullo modo parere aut deferre teneantur; salva tamen in reliquis obedientia dicti ministri generalis, cui eos perpetuo subiectos esse et subiacere volumus, ut dictum est.

Reformati in praemissis ab aliis fratribus non molestantur.

§ 15. Decernentes praesentes litteras nullo umquam tempore de subreptionis vel obreptionis vitio, aut intentionis nostrae defectu, etiam ex eo quod omnes interesse habentes forsitan vocati non fuerint, notari, argui, seu impugnari, aut sub quibusvis revocationibus, suspensionibus, limitationibus aut aliis contrariis dispositionibus, etiam ab eadem Sede emanatis et in posterum emanandis, comprehendendi posse, sed illas semper validas et efficaces existere, suosque plenarios et integros effectus sortiri debere; sique per quoscumque iudices et commissarios, quavis auctoritate fungentes, sublata eis

Clausulae

et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, ubique iudicari et definiri debere; necnon irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Executores huius constitutionis deputat.

§ 16. Quocirca dilectis filiis nostro et Apostolicae Sedis in regnis Hispaniarum nuncio, nunc et pro tempore existenti, et causarum Curiae Camerae Apostolicae generali auditori, necnon generali Carmelitarum Discalceatorum, nunc et pro tempore existenti per praesentes mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios, praesentes litteras et in eis contenta quaecumque, ubi et quando opus fuerit, aut quoties pro parte fratrum Reformatorum praedictorum desuper fuerint requisiti, solemniter publicantes, illisque in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant eos, auctoritate nostra, praemissis omnibus et singulis, iuxta praesentium continentiam et tenorem, pacifice frui et gaudere, non permittentes eos desuper per ministrum generalem, aliosque praedictos quomodolibet indebite molestari; contradictores quoslibet et rebelles, ac praemissis non parentes per sententias, censuras et poenas ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris et facti remedia, appellatione postposita compe-scendo. Necnon legitimis super his habendis servatis processibus, illos sententias, censuras et poenas praedictas incurrisse declarando, illasque etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii saecularis.

Derogatio contrarium.

§ 17. Non obstantibus praemissis, ac aliis apostolicis, necnon in provincialibus et synodalibus conciliis editis generalibus vel specialibus constitutionibus et ordinationibus, ac etiam iuramento, confirmatione apostolica, et quavis firmitate

alia roboratis statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, praefatis, vel quibusvis aliis personis sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus et insolitis clausulis, irritantibusque et aliis decretis, in genere vel in specie, etiam motu proprio, et alias quomodolibet concessis, approbatis et innovatis. Quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa et individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quaevis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, eorum tenores praesentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, caeterisque contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam de indulto huiusmodi mentionem.

Fides danda transumptis.

§ 18. Caeterum, quia difficile foret earundem praesentium litterarum notitiam ad quascumque personas pervenire, et ubique illas praesentare, eadem auctoritate, volumus et decernimus, quatenus transumptis earundem praesentium litterarum manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo alicuius personae in dignitate ecclesiastica constitutae sigillatis, eadem fides ubique tam in iudicio, quam extra illud adhibeatur, quae praesentibus adhiberetur si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xx augusti MDXCIX, pontificatus nostri anno VIII.

Dat. die 20 augusti 1599, pontif. an. VIII.